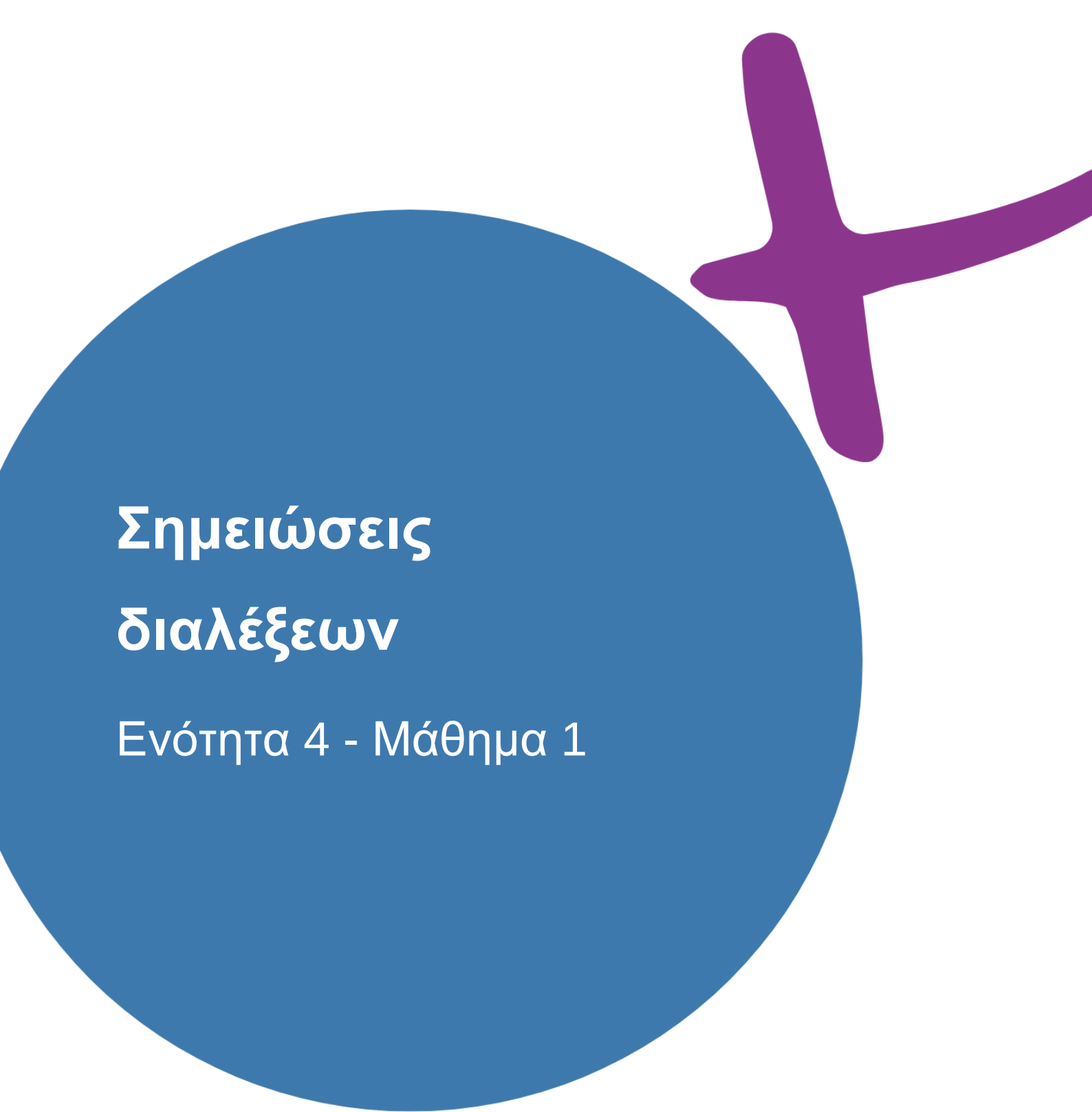

Σημειώσεις διαλέξεων

Ενότητα 4 - Μάθημα 1

Co-funded by
the European Union

G.A. Nr: 2022-2-IE01-KA220-YOU-883F8363

Χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, οι απόψεις και οι γνώμες που εκφράζονται είναι αποκλειστικά του/των συγγραφέα/ων και δεν αντανακλούν κατ' ανάγκη τις απόψεις και τις γνώμες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε ο EACEA μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι γι' αυτές.

Σύνδεση της έρευνας με την πολιτική: Πώς να διαμορφώσετε προτάσεις πολιτικής βασισμένες σε αποδεικτικά στοιχεία

1. Εισαγωγή στην πολιτική βασισμένη σε αποδείξεις

Πολιτική βασισμένη στα αποδεικτικά στοιχεία (EBP): (Διαφάνεια 4)

Η πολιτική βασισμένη στην τεκμηρίωση (EBP) είναι η διαδικασία χρήσης αυστηρής έρευνας και εμπειρικών στοιχείων για την ενημέρωση και την καθοδήγηση των πολιτικών αποφάσεων. Δίνει έμφαση στη σημασία της θεμελίωσης των πολιτικών με βάση τα δεδομένα και όχι μόνο με βάση τη διαίσθηση ή την ιδεολογία.

Σημασία των αποδεικτικών στοιχείων: Γιατί είναι απαραίτητα τα αποδεικτικά στοιχεία; (Διαφάνεια 5)

Ακολουθεί ένα παράδειγμα από την πραγματική ζωή:

Σε μια πολυσύχναστη πόλη, ένας δήμαρχος αντιμετώπισε μια αυξανόμενη πρόκληση: την αύξηση των ποσοστών εγκληματικότητας. Οι δρόμοι, που κάποτε έσφυζαν από ζωή και γέλιο, τώρα αντηχούσαν από ανησυχία. Οι πολίτες απαιτούσαν δράση και ο δήμαρχος ήξερε ότι η όποια πολιτική εφαρμοζόταν έπρεπε να είναι κάτι περισσότερο από μια σπασμωδική αντίδραση. Σε αυτό το σημείο ήρθε στο προσκήνιο η σημασία των αποδεικτικών στοιχείων στη χάραξη πολιτικής.

Η δήμαρχος συγκάλεσε συνάντηση με τους συμβούλους της, εμπειρογνώμονες σε διάφορους τομείς και ηγέτες της κοινότητας. Το πρώτο μέλημα ήταν να κατανοηθούν τα βαθύτερα αίτια του προβλήματος. Ερεύνησαν δεδομένα από πολλές πηγές -αναφορές της αστυνομίας, κοινωνικές υπηρεσίες, οικονομικές στατιστικές- και διεξήγαγαν έρευνες στην κοινότητα. Τα στοιχεία έδιναν μια σύνθετη εικόνα: η ανεργία ήταν υψηλή, οι εκπαιδευτικές ευκαιρίες ήταν ελάχιστες και οι κοινωνικές υπηρεσίες ήταν περιορισμένες. Η εγκληματικότητα δεν ήταν απλώς συνέπεια ατομικών επιλογών-ήταν βαθιά συνυφασμένη με συστημικά ζητήματα.

Οπλισμένη με αυτή την κατανόηση, η ομάδα του δημάρχου προχώρησε στην αξιολόγηση πιθανών λύσεων. Επανεξέτασαν μελέτες περιπτώσεων από άλλες πόλεις που είχαν αντιμετωπίσει παρόμοια ζητήματα, εξετάζοντας διεξοδικά ποιες στρατηγικές είχαν αποφέρει θετικά αποτελέσματα και ποιες είχαν αποτύχει. Τα στοιχεία από αυτές τις μελέτες ανέδειξαν την αποτελεσματικότητα διαφόρων παρεμβάσεων: αύξηση της χρηματοδότησης για την εκπαίδευση, δημιουργία προγραμμάτων κατάρτισης για την απασχόληση, ενίσχυση των κοινοτικών προσπαθειών αστυνόμευσης και παροχή καλύτερων υπηρεσιών ψυχικής υγείας. Κάθε πιθανή λύση σταθμίστηκε με βάση τις συγκεκριμένες ανάγκες και συνθήκες της πόλης τους, διασφαλίζοντας ότι η προσέγγισή τους ήταν προσαρμοσμένη και ακριβής.

Τέλος, ο δήμαρχος γνώριζε ότι η εφαρμογή μιας πολιτικής δεν ήταν το τέλος του ταξιδιού - ήταν μόνο η αρχή. Για να αξιολογήσουν την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεών τους, καθιέρωσαν ένα ισχυρό πλαίσιο παρακολούθησης και αξιολόγησης. Έθεσαν σαφείς, μετρήσιμους στόχους και συνέλεγαν συνεχώς δεδομένα για την παρακολούθηση της προόδου. Δημιουργούσαν τακτικές εκθέσεις, οι οποίες έδειχναν τον αντίκτυπο των πολιτικών τους στα ποσοστά εγκληματικότητας, στους οικονομικούς δείκτες και στο δημόσιο αίσθημα. Τα στοιχεία αυτά τους επέτρεπαν να κάνουν τις απαραίτητες προσαρμογές σε πραγματικό χρόνο, διασφαλίζοντας ότι οι προσπάθειές τους έκαναν πραγματικά τη διαφορά.

Καθώς περνούσαν οι μήνες, οι δρόμοι άρχισαν να γίνονται πιο ασφαλείς. Τα προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης σημείωσαν υψηλές εγγραφές, τα σχολεία ανέφεραν καλύτερη προσέλευση και η κοινότητα αισθάνθηκε μια ανανεωμένη αίσθηση ελπίδας. Η τεκμηριωμένη προσέγγιση του δημάρχου στη χάραξη πολιτικής είχε μεταμορφώσει την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας από την πόλη, αντιμετωπίζοντας όχι μόνο τα συμπτώματα αλλά και τα βαθύτερα αίτια.

Τελικά, τα αποδεικτικά στοιχεία αποδείχθηκαν ο ακρογωνιαίος λίθος της αποτελεσματικής χάραξης πολιτικής. Καθοδήγησαν τη δήμαρχο και την ομάδα της στην κατανόηση του προβλήματος, στην επιλογή των σωστών λύσεων και στη συνεχή βελτίωση των προσπαθειών τους.

Έτσι, για να το επαναλάβω: Γιατί τα αποδεικτικά στοιχεία είναι απαραίτητα;

- Τα αποδεικτικά στοιχεία βοηθούν τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να εντοπίσουν τις υποκείμενες αιτίες των κοινωνικών προβλημάτων, επιτρέποντας πιο στοχευμένες και αποτελεσματικές παρεμβάσεις.
- Τα αποδεικτικά στοιχεία επιτρέπουν στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να αξιολογούν πιθανές λύσεις πολιτικής, προσδιορίζοντας ποιες προσεγγίσεις είναι πιθανότερο να επιτύχουν τα επιθυμητά αποτελέσματα.
- Τα αποδεικτικά στοιχεία επιτρέπουν στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να αξιολογούν τον αντίκτυπο των παρεμβάσεων πολιτικής, διασφαλίζοντας ότι οι πόροι κατανέμονται αποτελεσματικά και επιτυγχάνουν τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Πλαίσιο λήψης αποφάσεων (Διαφάνειες 6, 7)

Ένα πλαίσιο λήψης αποφάσεων παρέχει μια δομημένη προσέγγιση για τη λήψη επιλογών ή αποφάσεων, ιδίως σε πολύπλοκες καταστάσεις όπου πρέπει να ληφθούν υπόψη πολλαπλοί παράγοντες. Περιγράφει μια συστηματική διαδικασία που μπορούν να ακολουθήσουν άτομα ή ομάδες για να συγκεντρώσουν πληροφορίες, να αξιολογήσουν εναλλακτικές λύσεις και να καταλήξουν σε μια καλά τεκμηριωμένη απόφαση. Ακολουθεί μια επεξήγηση των στοιχείων που συνήθως περιλαμβάνονται σε ένα πλαίσιο λήψης αποφάσεων:

- 1) **Προσδιορισμός της απόφασης.** Το πρώτο βήμα περιλαμβάνει τον σαφή προσδιορισμό της απόφασης που πρέπει να ληφθεί. Αυτό περιλαμβάνει τον προσδιορισμό του προβλήματος ή της ευκαιρίας που απαιτεί μια απόφαση και τον καθορισμό των στόχων ή των σκοπών που πρέπει να επιτευχθούν μέσω της διαδικασίας λήψης αποφάσεων.
- 2) **Συλλογή πληροφοριών.** Οι υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων συλλέγουν σχετικές πληροφορίες και δεδομένα για να κατανοήσουν το πλαίσιο της απόφασης, να αξιολογήσουν τις διαθέσιμες επιλογές και να προβλέψουν τα πιθανά αποτελέσματα. Οι πληροφορίες μπορεί να προέρχονται από διάφορες πηγές, συμπεριλαμβανομένης της έρευνας, των γνώμων εμπειρογνομόνων, της συμβολής των ενδιαφερομένων μερών και των εμπειριών του παρελθόντος.

- 3) **Ανάλυση εναλλακτικών λύσεων.** Οι υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων δημιουργούν και αξιολογούν εναλλακτικές πορείες δράσης ή λύσεις για την αντιμετώπιση του εντοπισμένου προβλήματος ή της ευκαιρίας. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει την αξιολόγηση των πλεονεκτημάτων και των μειονεκτημάτων κάθε επιλογής, την εξέταση της σκοπιμότητας, των κινδύνων, του κόστους και των οφελών τους και την πρόβλεψη του δυνητικού αντικτύπου τους στην επίτευξη των επιθυμητών στόχων.
- 4) **Λήψη απόφασης.** Με βάση την ανάλυση των εναλλακτικών λύσεων, οι υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων επιλέγουν την επιλογή που ευθυγραμμίζεται καλύτερα με τους καθορισμένους στόχους, τα κριτήρια και τους περιορισμούς. Η απόφαση αυτή μπορεί να ληφθεί μεμονωμένα ή συνεργατικά, ανάλογα με τη φύση της απόφασης και τους εμπλεκόμενους φορείς.
- 5) **Εφαρμογή της απόφασης.** Μόλις ληφθεί μια απόφαση, πρέπει να εφαρμοστεί αποτελεσματικά. Αυτό περιλαμβάνει την ανάπτυξη ενός σχεδίου δράσης, την κατανομή πόρων, την ανάθεση αρμοδιοτήτων και τον καθορισμό χρονοδιαγραμμάτων για την εκτέλεση της επιλεγμένης πορείας δράσης.
- 6) **Παρακολούθηση και αξιολόγηση.** Οι υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων παρακολουθούν την εφαρμογή της απόφασης και αξιολογούν τα αποτελέσματά της σε σχέση με τους καθορισμένους στόχους και τα κριτήρια. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει την παρακολούθηση της προόδου, τη συλλογή ανατροφοδότησης και την προσαρμογή της απόφασης ή του σχεδίου υλοποίησης ανάλογα με τις ανάγκες για την επίτευξη των επιθυμητών αποτελεσμάτων.
- 7) **Μάθηση και επανάληψη.** Τέλος, οι υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων αναστοχάζονται σχετικά με τη διαδικασία λήψης αποφάσεων, εντοπίζουν τα διδάγματα που αποκομίζουν και ενσωματώνουν την ανατροφοδότηση για τη βελτίωση των μελλοντικών προσπαθειών λήψης αποφάσεων. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει την τεκμηρίωση των επιτυχιών και των αποτυχιών, τον εντοπισμό τομέων για βελτίωση και την προσαρμογή του πλαισίου λήψης αποφάσεων με βάση την εμπειρία.

Συνολικά, ένα πλαίσιο λήψης αποφάσεων παρέχει μια συστηματική και δομημένη προσέγγιση για την πλοήγηση σε πολύπλοκες διαδικασίες λήψης αποφάσεων, βοηθώντας τα άτομα ή τις ομάδες να κάνουν τεκμηριωμένες επιλογές που ευθυγραμμίζονται με τους σκοπούς και τους στόχους τους. Προωθεί τη διαφάνεια, τη λογοδοσία και την αποτελεσματικότητα στη λήψη αποφάσεων, οδηγώντας τελικά σε καλύτερα αποτελέσματα και βελτιωμένη ποιότητα αποφάσεων.

2. Κατανόηση του πλαισίου πολιτικής

Διαφάνεια 8

Τώρα θα προχωρήσουμε στη διερεύνηση του πολύπλευρου τοπίου της χάραξης πολιτικής και στην κατανόηση των παραγόντων του πλαισίου που επηρεάζουν τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων.

Βασικές έννοιες: (Διαφάνεια 9 -12)

Τα ενδιαφερόμενα μέρη στη χάραξη πολιτικής είναι άτομα, ομάδες, οργανισμοί ή οντότητες που έχουν συμφέρον ή συμμετοχή στην έκβαση μιας συγκεκριμένης πολιτικής απόφασης ή ενός συγκεκριμένου θέματος. Μπορούν να έχουν διαφορετικό βαθμό επιρροής και συμμετοχής στη διαδικασία χάραξης πολιτικής, ανάλογα με παράγοντες όπως οι πόροι, η εμπειρογνωμοσύνη και το επίπεδο συνηγορίας τους. Η κατανόηση και η συνεργασία με τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι απαραίτητη για τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής ώστε να αναπτύξουν αποτελεσματικές πολιτικές που να ανταποκρίνονται στις ποικίλες ανάγκες και τα συμφέροντα των σχετικών μερών. Ακολουθεί μια επεξήγηση των διαφόρων τύπων ενδιαφερομένων μερών στη χάραξη πολιτικής:

- 1) **Κυβερνητικές υπηρεσίες.** Οι κυβερνητικοί οργανισμοί είναι βασικοί εμπλεκόμενοι φορείς στις διαδικασίες χάραξης πολιτικής, καθώς είναι υπεύθυνοι για την εφαρμογή και την επιβολή πολιτικών εντός της αντίστοιχης δικαιοδοσίας τους. Αυτό περιλαμβάνει οργανισμούς σε τοπικό, πολιτειακό/περιφερειακό, εθνικό και διεθνές επίπεδο. Οι κυβερνητικοί οργανισμοί παρέχουν τεχνογνωσία, δεδομένα και πόρους για την ενημέρωση των αποφάσεων χάραξης πολιτικής και διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στη διαμόρφωση, εφαρμογή και αξιολόγηση της πολιτικής.
- 2) **Οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών (ΟΚΠ).** Οι οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, συμπεριλαμβανομένων των μη κυβερνητικών οργανώσεων (ΜΚΟ), των ομάδων συνηγορίας και των οργανώσεων με βάση την κοινότητα, είναι φορείς που εκπροσωπούν τα συμφέροντα συγκεκριμένων κοινοτήτων, αιτιών ή θεμάτων. Οι ΟΚΠ συχνά ασχολούνται με τη συνηγορία, την έρευνα και τη δημόσια εκπαίδευση για να επηρεάσουν τις διαδικασίες χάραξης πολιτικής και να προωθήσουν αλλαγές πολιτικής που ευθυγραμμίζονται με τους στόχους και τις αξίες τους.

- 3) **Επιχειρήσεις και βιομηχανικές ομάδες.** Οι επιχειρήσεις και οι βιομηχανικοί όμιλοι είναι ενδιαφερόμενοι φορείς με έννομο συμφέρον στις αποφάσεις χάραξης πολιτικής που επηρεάζουν τις δραστηριότητές τους, την κερδοφορία τους και το ρυθμιστικό τους περιβάλλον. Συχνά συμμετέχουν στις διαδικασίες χάραξης πολιτικής για να υποστηρίξουν πολιτικές που υποστηρίζουν τα επιχειρηματικά τους συμφέροντα, όπως κανονισμοί, φορολογικά κίνητρα ή εμπορικές συμφωνίες.
- 4) **Ακαδημαϊκά και ερευνητικά ιδρύματα.** Τα ακαδημαϊκά και ερευνητικά ιδρύματα συμβάλλουν στις διαδικασίες χάραξης πολιτικής με τη διεξαγωγή μελετών, την παραγωγή ερευνητικών πορισμάτων και την παροχή εμπειρογνωμοσύνης σε ένα ευρύ φάσμα θεμάτων. Χρησιμεύουν ως πολύτιμες πηγές πληροφοριών και αναλύσεων βασισμένων σε στοιχεία, βοηθώντας τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να λαμβάνουν τεκμηριωμένες αποφάσεις που βασίζονται σε επιστημονική έρευνα και υποτροφία.
- 5) **Μέσα ενημέρωσης και κοινή γνώμη.** Τα μέσα ενημέρωσης και η κοινή γνώμη διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση των διαδικασιών χάραξης πολιτικής, επηρεάζοντας το δημόσιο διάλογο, ευαισθητοποιώντας για θέματα και καθιστώντας τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής υπόλογους. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, οι δημοσιογράφοι και οι ηγέτες της κοινής γνώμης μπορούν να διαμορφώσουν τις αντιλήψεις του κοινού, να κινητοποιήσουν την υποστήριξη για ορισμένες πολιτικές και να ασκήσουν πίεση στους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων να αναλάβουν δράση.
- 6) **Διεθνείς οργανισμοί και δωρητές.** Οι διεθνείς οργανισμοί, όπως τα Ηνωμένα Έθνη, η Παγκόσμια Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, καθώς και οι οργανισμοί-χορηγοί και οι ξένες κυβερνήσεις, είναι ενδιαφερόμενοι φορείς στις διαδικασίες χάραξης πολιτικής, ιδίως στις χώρες που λαμβάνουν διεθνή βοήθεια ή συνδρομή. Μπορούν να παρέχουν οικονομική στήριξη, τεχνική εμπειρογνωμοσύνη και συμβουλές πολιτικής για να βοηθήσουν τις χώρες να αντιμετωπίσουν τις παγκόσμιες προκλήσεις και να επιτύχουν τους αναπτυξιακούς στόχους.
- 7) **Μεμονωμένοι πολίτες και κοινότητες.** Οι μεμονωμένοι πολίτες και οι κοινότητες είναι τα ενδιαφερόμενα μέρη των οποίων οι ζωές και τα μέσα διαβίωσης επηρεάζονται άμεσα από τις αποφάσεις χάραξης πολιτικής. Έχουν συμφέρον από τα αποτελέσματα των πολιτικών που σχετίζονται με θέματα όπως η υγειονομική περίθαλψη, η εκπαίδευση, η στέγαση, οι μεταφορές και το περιβάλλον. Η εμπλοκή, η συμμετοχή και η συνηγορία των πολιτών είναι απαραίτητες για να διασφαλιστεί ότι οι πολιτικές αντικατοπτρίζουν τις ανάγκες και τις προτεραιότητες διαφορετικών πληθυσμών.

Η αποτελεσματική εμπλοκή των ενδιαφερομένων στη χάραξη πολιτικής περιλαμβάνει τον εντοπισμό των σχετικών ενδιαφερομένων, την κατανόηση των συμφερόντων και των προοπτικών τους και τη συμμετοχή τους με ουσιαστικό τρόπο καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας χάραξης πολιτικής. Η εμπλοκή των ενδιαφερομένων προάγει τη διαφάνεια, τη νομιμότητα και τη λογοδοσία στη λήψη αποφάσεων, οδηγώντας τελικά σε πολιτικές που ανταποκρίνονται καλύτερα στις ανάγκες και τα συμφέροντα της κοινωνίας στο σύνολό της.

Έννοιες κλειδιά: Πολιτικοί, κοινωνικοί και οικονομικοί παράγοντες **(Διαφάνεια 13 - 15)**

Οι πολιτικοί, κοινωνικοί και οικονομικοί παράγοντες αποτελούν κρίσιμα στοιχεία του ευρύτερου πλαισίου εντός του οποίου λαμβάνει χώρα η χάραξη πολιτικής. Οι παράγοντες αυτοί διαμορφώνουν το τοπίο στο οποίο δραστηριοποιούνται οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής και επηρεάζουν σημαντικά την ανάπτυξη, την εφαρμογή και τον αντίκτυπο των πολιτικών. Ακολουθεί μια αναλυτική παρουσίαση του τρόπου με τον οποίο οι παράγοντες αυτοί επηρεάζουν τη χάραξη πολιτικής:

1) Πολιτική δυναμική

Η πολιτική δυναμική περιλαμβάνει τις αλληλεπιδράσεις και τους αγώνες εξουσίας μεταξύ των πολιτικών φορέων, των κομμάτων και των θεσμών εντός ενός πολιτικού συστήματος. Πολιτικοί παράγοντες όπως οι εκλογές, οι ιδεολογίες των κομμάτων, οι κυβερνητικές δομές και η ισορροπία δυνάμεων μεταξύ των κλάδων της κυβέρνησης διαμορφώνουν τις ατζέντες και τις προτεραιότητες της πολιτικής. Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής πρέπει να διαχειρίζονται τους πολιτικούς περιορισμούς και τις ευκαιρίες, συμπεριλαμβανομένων των κομματικών πολιτικών, της επιρροής των ομάδων συμφερόντων και της κοινής γνώμης, κατά τη διαμόρφωση και την εφαρμογή πολιτικών.

2) Κοινωνικές αξίες

Οι κοινωνικές αξίες αντανakλούν τις πεποιθήσεις, τους κανόνες και τις αρχές που καθοδηγούν τη συμπεριφορά και τις στάσεις των ατόμων και των κοινοτήτων σε μια κοινωνία. Αξίες όπως η ισότητα, η δικαιοσύνη, η ελευθερία και η αλληλεγγύη επηρεάζουν τη στάση του κοινού απέναντι σε συγκεκριμένα ζητήματα πολιτικής και διαμορφώνουν τις προτιμήσεις πολιτικής. Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τις κοινωνικές αξίες κατά τη διαμόρφωση

των πολιτικών, ώστε να διασφαλίζεται η ευθυγράμμιση με τις αξίες και τις προσδοκίες του πληθυσμού που υπηρετούν.

3) Οικονομικές συνθήκες

Οι οικονομικές συνθήκες, συμπεριλαμβανομένων παραγόντων όπως η οικονομική ανάπτυξη, η ανεργία, ο πληθωρισμός και η εισοδηματική ανισότητα, έχουν σημαντικές επιπτώσεις στη χάραξη πολιτικής. Οι οικονομικοί παράγοντες επηρεάζουν τις προτεραιότητες της πολιτικής, καθώς οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής συχνά δίνουν προτεραιότητα σε θέματα που σχετίζονται με την οικονομική σταθερότητα, τη δημιουργία θέσεων εργασίας, τη μείωση της φτώχειας και την οικονομική ανάπτυξη. Οι οικονομικοί περιορισμοί και οι ευκαιρίες, όπως οι δημοσιονομικοί περιορισμοί και η διαθεσιμότητα χρηματοδότησης, επηρεάζουν τη σκοπιμότητα και την εφαρμογή των πρωτοβουλιών πολιτικής.

4) Πολιτιστικά πρότυπα

Τα πολιτισμικά πρότυπα περιλαμβάνουν τις κοινές πεποιθήσεις, τα έθιμα, τις παραδόσεις και τις πρακτικές που καθορίζουν την ταυτότητα και τη συλλογική συμπεριφορά μιας κοινωνίας. Οι πολιτιστικοί παράγοντες επηρεάζουν τις προτιμήσεις πολιτικής και τις στρατηγικές εφαρμογής, καθώς οι πολιτικές που ευθυγραμμίζονται με τα πολιτιστικά πρότυπα είναι πιθανότερο να κερδίσουν την αποδοχή και την υποστήριξη του κοινού. Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τις πολιτισμικές ευαισθησίες και την ποικιλομορφία κατά το σχεδιασμό των πολιτικών, ώστε να διασφαλίζουν ότι είναι περιεκτικές και σέβονται τις διαφορετικές πολιτισμικές προοπτικές.

Αυτοί οι πολιτικοί, κοινωνικοί και οικονομικοί παράγοντες αλληλεπιδρούν με πολύπλοκους τρόπους για να διαμορφώσουν τις πολιτικές ατζέντες, τις προτεραιότητες και τις στρατηγικές εφαρμογής. Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής πρέπει να περιηγηθούν σε αυτές τις δυναμικές και να εξετάσουν την αλληλεπίδραση πολλαπλών παραγόντων κατά τη διαμόρφωση πολιτικών για την αντιμετώπιση των κοινωνικών προκλήσεων και την προώθηση του δημόσιου συμφέροντος. Με την κατανόηση του τρόπου με τον οποίο αυτοί οι παράγοντες επηρεάζουν τη χάραξη πολιτικής, οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής μπορούν να αναπτύξουν πιο αποτελεσματικές και ευέλικτες πολιτικές που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις προσδοκίες της κοινωνίας, ενώ παράλληλα να πλοηγούνται στις πολυπλοκότητες του πολιτικού και κοινωνικοοικονομικού τοπίου.

Έννοιες κλειδιά: (Διαφάνειες 16 - 19)

Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής αντιμετωπίζουν μια πληθώρα προκλήσεων κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή πολιτικών, που κυμαίνονται από ανταγωνιστικά συμφέροντα και περιορισμούς πόρων έως θεσμικά εμπόδια. Ωστόσο, μέσα σε αυτές τις προκλήσεις κρύβονται ευκαιρίες για καινοτομία, συνεργασία και πολιτικό πειραματισμό. Ας εξερευνήσουμε αυτές τις πτυχές λεπτομερώς.

1) Προκλήσεις

- ✓ **Ανταγωνιστικά συμφέροντα:** Η χάραξη πολιτικής συχνά περιλαμβάνει την πλοήγηση σε ανταγωνιστικά συμφέροντα από διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των κυβερνητικών υπηρεσιών, των ομάδων υπεράσπισης, των επιχειρήσεων και του κοινού. Τα ανταγωνιστικά συμφέροντα μπορούν να οδηγήσουν σε διαφωνίες, συγκρούσεις και αδιέξοδα, καθιστώντας δύσκολη την επίτευξη συναίνεσης και την εφαρμογή αποτελεσματικών πολιτικών από τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής. Ωστόσο, η αντιμετώπιση των ανταγωνιστικών συμφερόντων αποτελεί ευκαιρία για τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να συμμετάσχουν σε διάλογο, διαπραγματεύσεις και συμβιβασμούς για την εξεύρεση κοινού εδάφους και την ανάπτυξη πολιτικών που εξισορροπούν τις διαφορετικές προοπτικές και προτεραιότητες.
- ✓ **Περιορισμοί πόρων:** Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής αντιμετωπίζουν συχνά περιορισμούς στους πόρους, συμπεριλαμβανομένων των δημοσιονομικών περιορισμών, των ελλείψεων προσωπικού και των ελλείψεων σε υποδομές, οι οποίοι μπορεί να περιορίσουν την ικανότητά τους να υλοποιήσουν φιλόδοξες πρωτοβουλίες πολιτικής. Οι περιορισμοί των πόρων απαιτούν από τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να θέτουν προτεραιότητες και να κατανέμουν τους πόρους στρατηγικά, εστιάζοντας στις παρεμβάσεις με τον μεγαλύτερο αντίκτυπο και τη μεγαλύτερη σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας. Ωστόσο, οι περιορισμοί των πόρων μπορούν να ωθήσουν την καινοτομία και τη δημιουργικότητα, ωθώντας τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να διερευνήσουν εναλλακτικούς μηχανισμούς χρηματοδότησης, να αξιοποιήσουν τις συνεργασίες με τον ιδιωτικό τομέα και την κοινωνία των πολιτών και να υιοθετήσουν καινοτόμες λύσεις για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των προκλήσεων πολιτικής.
- ✓ **Θεσμικά εμπόδια:** Τα θεσμικά εμπόδια, όπως η γραφειοκρατική αδράνεια, η ρυθμιστική γραφειοκρατία και οι προκλήσεις διακυβερνητικού συντονισμού, μπορούν να εμποδίσουν τη διαμόρφωση και την εφαρμογή πολιτικών. Τα εμπόδια αυτά μπορεί να δημιουργήσουν αναποτελεσματικότητα, καθυστερήσεις και εμπόδια που εμποδίζουν την πρόοδο και υπονομεύουν την αποτελεσματικότητα της πολιτικής. Ωστόσο, η υπέρβαση των θεσμικών

εμποδίων αποτελεί ευκαιρία για τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να εξορθολογίσουν τις διαδικασίες, να βελτιώσουν τον συντονισμό μεταξύ των κυβερνητικών υπηρεσιών και να ενισχύσουν την ικανότητα των θεσμών να προσαρμόζονται στις μεταβαλλόμενες συνθήκες.

2) Ευκαιρίες

- ✓ **Ευκαιρίες για καινοτομία:** Οι προκλήσεις πολιτικής τονώνουν την καινοτομία, ενθαρρύνοντας τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να σκέφτονται δημιουργικά, να πειραματίζονται με νέες προσεγγίσεις και να υιοθετούν πρακτικές που βασίζονται σε στοιχεία. Η καινοτομία στη χάραξη πολιτικής μπορεί να περιλαμβάνει την πιλοτική εφαρμογή νέων προγραμμάτων, την υιοθέτηση αναδυόμενων τεχνολογιών και την εφαρμογή της ανάλυσης δεδομένων για την ενημέρωση της λήψης αποφάσεων. Η υιοθέτηση της καινοτομίας επιτρέπει στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να αναπτύσσουν πιο ευέλικτες, προσαρμόσιμες και αποτελεσματικές πολιτικές που αντιμετωπίζουν πολύπλοκα κοινωνικά προβλήματα και ανταποκρίνονται στις εξελισσόμενες ανάγκες.
- ✓ **Συνεργασία και εταιρική σχέση:** Η συνεργασία και η εταιρική σχέση μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών προσφέρουν ευκαιρίες για τη συγκέντρωση πόρων, την ανταλλαγή εμπειρογνωμοσύνης και την αξιοποίηση των συλλογικών προσπαθειών για την αντιμετώπιση κοινών προκλήσεων. Οι συνεργατικές προσεγγίσεις, όπως οι συμπράξεις πολλών ενδιαφερομένων μερών, η διακυβερνητική συνεργασία και οι συνεργασίες δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, μπορούν να ενισχύσουν τον αντίκτυπο και τη βιωσιμότητα των πολιτικών. Με την προώθηση της συνεργασίας, οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής μπορούν να αξιοποιήσουν διαφορετικές προοπτικές, να οικοδομήσουν εμπιστοσύνη μεταξύ των ενδιαφερομένων και να κινητοποιήσουν συλλογική δράση για την επίτευξη κοινών στόχων.

Συμπερασματικά, ενώ οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής αντιμετωπίζουν πολλές προκλήσεις κατά τη διαδικασία χάραξης πολιτικής, οι προκλήσεις αυτές παρουσιάζουν επίσης ευκαιρίες για καινοτομία, συνεργασία και μετασχηματιστική αλλαγή. Αγκαλιάζοντας αυτές τις ευκαιρίες και υιοθετώντας μια προληπτική και προσαρμοστική προσέγγιση, οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής μπορούν να περιηγηθούν σε πολύπλοκα τοπία πολιτικής, να ξεπεράσουν τα εμπόδια και να αναπτύξουν λύσεις που οδηγούν σε θετικά κοινωνικά, οικονομικά και περιβαλλοντικά αποτελέσματα.

3. Προσδιορισμός της σχετικής έρευνας

Διαφάνεια 20

Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής βασίζονται σε ένα ευρύ φάσμα ερευνητικών δεδομένων και στοιχείων για να ενημερώσουν τις πολιτικές τους αποφάσεις, αντλώντας πληροφορίες από ακαδημαϊκές μελέτες, κυβερνητικές εκθέσεις, δημοσιεύσεις δεξαμενών σκέψης και άλλα. Σε αυτή την ενότητα, θα διερευνήσουμε τις ποικίλες πηγές των διαθέσιμων ερευνητικών δεδομένων και θα συζητήσουμε τα κριτήρια για την αξιολόγηση της ποιότητας και της αξιοπιστίας των ερευνών. Επιπλέον, θα εμβαθύνουμε σε συγκεκριμένα παραδείγματα για να καταδείξουμε πώς οι διάφοροι τύποι έρευνας μπορούν να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση πολιτικών αποφάσεων σε διάφορους τομείς. Με την κατανόηση του τρόπου εντοπισμού και αξιολόγησης της σχετικής έρευνας, οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής μπορούν να αξιοποιήσουν αποτελεσματικά τις γνώσεις που βασίζονται σε στοιχεία για την αντιμετώπιση σύνθετων προκλήσεων και την επίτευξη των επιθυμητών αποτελεσμάτων πολιτικής.

Πηγές ερευνητικών δεδομένων και στοιχείων (Διαφάνεια 21, 22)

1) Ακαδημαϊκά περιοδικά

Τα ακαδημαϊκά περιοδικά δημοσιεύουν ερευνητικά άρθρα με αξιολόγηση από ομοτίμους σε διάφορους κλάδους. Πλατφόρμες όπως το PubMed (για τις ιατρικές και βιοεπιστήμες), το JSTOR (για τις ανθρωπιστικές και κοινωνικές επιστήμες) και το IEEE Xplore (για τη μηχανική και την τεχνολογία) παρέχουν πρόσβαση σε ένα ευρύ φάσμα επιστημονικών άρθρων.

2) Κυβερνητικοί οργανισμοί

Οι κυβερνητικοί οργανισμοί δημοσιεύουν συχνά εκθέσεις, στατιστικές και ερευνητικά πορίσματα που σχετίζονται με τη δημόσια πολιτική, κοινωνικά ζητήματα και οικονομικές τάσεις. Παραδείγματα περιλαμβάνουν το Γραφείο Απογραφής των ΗΠΑ, τα Κέντρα Ελέγχου και Πρόληψης Ασθενειών (CDC), την Παγκόσμια Τράπεζα και την Πύλη Ανοικτών Δεδομένων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3) Δεξαμενές σκέψης και ερευνητικά ιδρύματα

Οι δεξαμενές σκέψης διεξάγουν έρευνα και ανάλυση σε ένα ευρύ φάσμα θεμάτων πολιτικής. Παραδείγματα περιλαμβάνουν το Brookings Institution, την RAND Corporation, το Pew Research

Center και το Urban Institute. Πολλές δεξαμενές σκέψης δημοσιεύουν εκθέσεις, λευκές βίβλους και ενημερωτικά δελτία πολιτικής στους δικτυακούς τόπους τους.

4) Μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ)

Οι ΜΚΟ συχνά διεξάγουν έρευνα και συλλέγουν δεδομένα που σχετίζονται με τους τομείς εστίασής τους, όπως τα ανθρώπινα δικαιώματα, η προστασία του περιβάλλοντος και η δημόσια υγεία. Παραδείγματα περιλαμβάνουν τη Διεθνή Αμνηστία, το Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και την Oxfam.

5) Ακαδημαϊκά συνέδρια και πρακτικά

Τα πρακτικά συνεδρίων παρέχουν πρόσβαση σε έρευνα αιχμής που παρουσιάζεται σε ακαδημαϊκά συνέδρια. Πλατφόρμες όπως IEEE Conference Proceedings, ACM Digital Library και Scopus ευρετηριάζουν τα πρακτικά συνεδρίων σε διάφορους κλάδους.

6) Βάσεις δεδομένων και αποθετήρια

Οι διαδικτυακές βάσεις δεδομένων και αποθετήρια συγκεντρώνουν ερευνητικά δεδομένα, σύνολα δεδομένων και δημοσιεύσεις από πολλές πηγές. Παραδείγματα περιλαμβάνουν το Google Scholar, το ResearchGate, το SSRN (Social Science Research Network) και το Dryad (για δεδομένα που διέπουν τις επιστημονικές δημοσιεύσεις).

7) Κατάλογοι βιβλιοθηκών

Οι πανεπιστημιακές και δημόσιες βιβλιοθήκες διατηρούν καταλόγους που επιτρέπουν στους χρήστες να αναζητούν βιβλία, περιοδικά και άλλους πόρους που είναι διαθέσιμοι στις συλλογές τους. Οι διαδικτυακοί κατάλογοι βιβλιοθηκών, όπως το WorldCat, επιτρέπουν στους χρήστες να κάνουν αναζήτηση σε πολλές βιβλιοθήκες ταυτόχρονα.

8) Επαγγελματικές ενώσεις

Οι επαγγελματικές ενώσεις δημοσιεύουν συχνά ερευνητικά πορίσματα, εκθέσεις του κλάδου και βέλτιστες πρακτικές που σχετίζονται με τους αντίστοιχους τομείς τους. Παραδείγματα περιλαμβάνουν την Αμερικανική Ψυχολογική Ένωση (APA), την Αμερικανική Ιατρική Ένωση (AMA) και την Ένωση Μηχανών Πληροφορικής (ACM).

**Κριτήρια για την αξιολόγηση της ποιότητας και της αξιοπιστίας
(Διαφάνειες 23 - 25)**

Στη "θάλασσα" των πηγών, είναι ζωτικής σημασίας να διακρίνουμε αξιόπιστα και συναφή στοιχεία για την τεκμηριωμένη λήψη αποφάσεων στη διαδικασία χάραξης πολιτικής. Ως εκ τούτου, θα εμβαθύνουμε στα βασικά κριτήρια για την αξιολόγηση της ποιότητας και της αξιοπιστίας της έρευνας, που περιλαμβάνουν παράγοντες όπως η μεθοδολογία, το μέγεθος του δείγματος, η αξιολόγηση από ομοτίμους, η φήμη των δημοσιεύσεων και οι πιθανές προκαταλήψεις.

- **Πηγή δημοσίευσης και φήμη:** Εξετάστε τη φήμη και την αξιοπιστία της πηγής δημοσίευσης στην οποία δημοσιεύεται η έρευνα.
- **Αξιολόγηση από ομοτίμους:** Καθορίστε αν η έρευνα έχει υποβληθεί σε αξιολόγηση από ομοτίμους από ειδικούς στον τομέα.
- **Σύγκρουση συμφερόντων:** Εξετάστε πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων που μπορεί να επηρεάσουν τα ερευνητικά ευρήματα.
- **Μεθοδολογία:** Εάν είναι δυνατόν, αξιολογήστε τον ερευνητικό σχεδιασμό και τη μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε στη μελέτη. Εξετάστε κατά πόσον οι μέθοδοι που χρησιμοποιήθηκαν είναι κατάλληλες για την αντιμετώπιση των ερευνητικών ερωτημάτων και στόχων.
- **Μέγεθος δείγματος και μέθοδοι δειγματοληψίας:** Εξετάστε το μέγεθος του δείγματος του πληθυσμού της μελέτης και κατά πόσον είναι επαρκές για την εξαγωγή ουσιαστικών συμπερασμάτων.
- **Συλλογή και μέτρηση δεδομένων:** Εάν είναι δυνατόν, αξιολογήστε την εγκυρότητα και την αξιοπιστία των μέσων συλλογής δεδομένων και των εργαλείων μέτρησης που χρησιμοποιούνται στη μελέτη.

Τύποι έρευνας και η χρησιμότητά τους (Διαφάνειες 26 - 29)

Η κατανόηση των διαφόρων τύπων ερευνητικών μεθοδολογιών είναι ζωτικής σημασίας για τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής κατά την αξιολόγηση των στοιχείων και τη λήψη τεκμηριωμένων αποφάσεων. Οι διαφορετικοί τύποι ερευνητικών μεθοδολογιών περιλαμβάνουν ποιοτικές, ποσοτικές και μεικτές προσεγγίσεις. Κάθε τύπος ερευνητικής μεθοδολογίας έχει τα πλεονεκτήματα και τους περιορισμούς του και η επιλογή της μεθοδολογίας εξαρτάται από το ερευνητικό ερώτημα, τους στόχους και το πλαίσιο.

1) Ποσοτική έρευνα

Η ποσοτική έρευνα περιλαμβάνει τη συλλογή αριθμητικών δεδομένων και την ανάλυσή τους τη χρήση στατιστικών μεθόδων. Στοχεύει στη μέτρηση των φαινομένων και στη δημιουργία σχέσεων μεταξύ των μεταβλητών.

Παραδείγματα χρησιμότητας:

- Οι έρευνες συλλέγουν δεδομένα από ένα δείγμα πληθυσμού χρησιμοποιώντας τυποποιημένα ερωτηματολόγια ed, επιτρέποντας στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να ποσοτικοποιήσουν στάσεις, συμπεριφορές και απόψεις για διάφορα θέματα.
- Τα ελεγχόμενα πειράματα χειρίζονται τις μεταβλητές για τον προσδιορισμό της αιτιότητας και τη μέτρηση των αποτελεσμάτων των παρεμβάσεων ή των αλλαγών πολιτικής. Παρέχουν αυστηρά στοιχεία για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των πολιτικών.
- Οι στατιστικές τεχνικές, όπως η ανάλυση παλινδρόμησης, ο έλεγχος υποθέσεων και η ανάλυση τάσεων, βοηθούν τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να εντοπίζουν μοτίβα, συσχετίσεις και τάσεις στα δεδομένα, ενημερώνοντας τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων.

2) Ποιοτική έρευνα

Η ποιοτική έρευνα επικεντρώνεται στην κατανόηση σύνθετων φαινομένων μέσω της σε βάθος διερεύνησης και ερμηνείας μη αριθμητικών δεδομένων. Παρέχει γνώσεις σχετικά με τα νοήματα, τις προοπτικές και τα πλαίσια που περιβάλλουν τα κοινωνικά φαινόμενα.

Παραδείγματα χρησιμότητας:

- Οι συνεντεύξεις σε βάθος με ενδιαφερόμενους φορείς, εμπειρογνώμονες ή θιγόμενα άτομα παρέχουν πλούσια ποιοτικά δεδομένα σχετικά με τις εμπειρίες, τις αντιλήψεις και τις στάσεις τους απέναντι στις πολιτικές.
- Οι ομάδες εστίασης συγκεντρώνουν μια ποικιλόμορφη ομάδα συμμετεχόντων για να συζητήσουν συγκεκριμένα θέματα ή ζητήματα, δημιουργώντας ιδέες για κοινές πεποιθήσεις, αξίες και ανησυχίες.
- Οι μελέτες περίπτωσης εξετάζουν λεπτομερώς συγκεκριμένες περιπτώσεις ή περιπτώσεις, προσφέροντας πλούσιες γνώσεις σχετικά με την πολυπλοκότητα των πραγματικών καταστάσεων και των προκλήσεων πολιτικής.

3) Έρευνα μεικτών μεθόδων

Η έρευνα μεικτών μεθόδων συνδυάζει ποσοτικές και ποιοτικές προσεγγίσεις για να παρέχει μια ολοκληρωμένη κατανόηση των ερευνητικών ερωτημάτων. Ενσωματώνει τα πλεονεκτήματα και των δύο μεθοδολογιών, ενισχύοντας την εγκυρότητα και το βάθος των ευρημάτων.

Παραδείγματα χρησιμότητας:

- Ο διαδοχικός επεξηγηματικός σχεδιασμός περιλαμβάνει πρώτα τη συλλογή ποσοτικών δεδομένων, ακολουθούμενη από ποιοτικά δεδομένα για την περαιτέρω διερεύνηση ή επεξήγηση των ποσοτικών ευρημάτων. Βοηθά τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να κατανοήσουν το "γιατί" πίσω από τις στατιστικές σχέσεις.
- Στον συγκλίνοντα σχεδιασμό τα ποσοτικά και τα ποιοτικά δεδομένα συλλέγονται ταυτόχρονα και αναλύονται χωριστά, και στη συνέχεια ενσωματώνονται για να παρέχουν συμπληρωματικές γνώσεις. Προσφέρει μια ολιστική κατανόηση πολύπλοκων ζητημάτων από πολλαπλές οπτικές γωνίες.

4. Μετατροπή της έρευνας σε συστάσεις πολιτικής

Διαφάνειες (30 - 33)

Η μετάφραση της έρευνας σε συστάσεις πολιτικής είναι ένα κρίσιμο βήμα στη διαδικασία χάραξης πολιτικής. Περιλαμβάνει τη σύνθεση των στοιχείων από τις ερευνητικές μελέτες και τη μετατροπή τους σε εφαρμόσιμες στρατηγικές και κατευθυντήριες γραμμές που μπορούν να χρησιμοποιήσουν οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής για την αντιμετώπιση των κοινωνικών προκλήσεων. Τώρα θα διερευνήσουμε τα βασικά βήματα που εμπλέκονται στη μετάφραση της έρευνας σε συστάσεις πολιτικής και θα συζητήσουμε στρατηγικές για τη διασφάλιση της συνάφειας, της σκοπιμότητας και του αντίκτυπου των συστάσεων πολιτικής.

1) Ανασκόπηση ερευνητικών ευρημάτων

Πρώτον, ξεκινάμε με την ενδελεχή ανασκόπηση των ερευνητικών ευρημάτων. Το βήμα αυτό είναι ζωτικής σημασίας, καθώς περιλαμβάνει τον εντοπισμό των βασικών γνώσεων, τάσεων και επιπτώσεων που αφορούν τον υπό εξέταση τομέα πολιτικής. Πρέπει να αξιολογήσουμε τη δύναμη των στοιχείων και να εκτιμήσουμε την αξιοπιστία και την αξιοπιστία των ερευνητικών μελετών. Με τον τρόπο αυτό, διασφαλίζουμε ότι τα θεμέλιά μας είναι στέρεα και ότι βασίζουμε τις αποφάσεις μας στις καλύτερες διαθέσιμες πληροφορίες.

2) Προσδιορισμός στόχων πολιτικής

Στη συνέχεια, προχωρούμε στον προσδιορισμό των στόχων πολιτικής. Είναι σημαντικό να αποσαφηνίσουμε τους συγκεκριμένους στόχους που επιδιώκουν οι συστάσεις μας. Οι στόχοι αυτοί θα πρέπει να ευθυγραμμίζονται άμεσα με τα ευρήματα της έρευνας, διασφαλίζοντας ότι οι συστάσεις μας βασίζονται σε στοιχεία και επικεντρώνονται στην αντιμετώπιση συγκεκριμένων προκλήσεων πολιτικής. Αυτή η ευθυγράμμιση είναι το κλειδί για την ανάπτυξη στοχευμένων και αποτελεσματικών πολιτικών.

3) Διατύπωση συστάσεων πολιτικής

Μόλις έχουμε τους στόχους μας, μπορούμε να αρχίσουμε να διατυπώνουμε συστάσεις πολιτικής. Με βάση τα ευρήματα της έρευνας και τους καθορισμένους στόχους μας, αναπτύσσουμε σαφείς και εφαρμόσιμες συστάσεις. Οι συστάσεις αυτές πρέπει να είναι εφικτές και ρεαλιστικές, λαμβάνοντας υπόψη παράγοντες όπως οι διαθέσιμοι πόροι, η πολιτική σκοπιμότητα και τα συμφέροντα των ενδιαφερομένων μερών. Είναι σημαντικό οι συστάσεις μας να είναι κατάλληλες για το πλαίσιο, δηλαδή να εντάσσονται στις συγκεκριμένες συνθήκες και τους περιορισμούς του πολιτικού μας περιβάλλοντος.

4) Προσαρμογή των συστάσεων στο ακροατήριο

Αφού διατυπώσουμε τις συστάσεις, πρέπει να τις προσαρμόσουμε στο κοινό μας. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να προσαρμόσουμε τη γλώσσα και τη μορφή τους στις ανάγκες και τις προτιμήσεις του κοινού-στόχου μας, είτε πρόκειται για υπεύθυνους χάραξης πολιτικής, κυβερνητικούς αξιωματούχους, ομάδες υπεράσπισης είτε για ενδιαφερόμενους φορείς της κοινότητας. Η παρουσίασή μας θα πρέπει να είναι σαφής, συνοπτική και πειστική, χρησιμοποιώντας στοιχεία και παραδείγματα για την υποστήριξη των προτεινόμενων στρατηγικών. Η αποτελεσματική επικοινωνία είναι ζωτικής σημασίας για να διασφαλιστεί ότι οι συστάσεις μας γίνονται κατανοητές και αποδεκτές.

5) Εμπλοκή των ενδιαφερομένων μερών

Η εμπλοκή των ενδιαφερομένων μερών είναι ένα άλλο κρίσιμο βήμα. Καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας, πρέπει να επιδιώκουμε τη συμβολή και την ανατροφοδότηση των σχετικών ενδιαφερομένων μερών. Αυτό περιλαμβάνει τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής, τους εμπειρογνώμονες, τους ηγέτες της κοινότητας και όσους επηρεάζονται άμεσα από τις πολιτικές. Η εμπλοκή με αυτές τις ομάδες συμβάλλει στη διασφάλιση ότι οι συστάσεις μας αντικατοπτρίζουν

ποικίλες προοπτικές και ανταποκρίνονται στις ανάγκες του πληθυσμού-στόχου. Η συνεργασία και η διαβούλευση οδηγούν σε πιο ολοκληρωμένες και αποδεκτές συστάσεις πολιτικής.

6) Υποστήριξη της εφαρμογής

Ακολουθεί η συνηγορία για την εφαρμογή. Πρέπει να προωθήσουμε ενεργά την υιοθέτηση και την εφαρμογή των συστάσεων πολιτικής μας μέσω στοχευμένων προσπάθειών επικοινωνίας και συνηγορίας. Αυτό περιλαμβάνει τη δημιουργία συμμαχιών, την κινητοποίηση υποστήριξης και την αξιοποίηση των συνεργασιών για την προώθηση της πολιτικής μας ατζέντας. Η συνηγορία αφορά την υπερπήδηση πιθανών εμποδίων και τη διασφάλιση ότι οι συστάσεις μας εφαρμόζονται αποτελεσματικά στην πράξη.

7) Παρακολούθηση και αξιολόγηση

Τέλος, η παρακολούθηση και η αξιολόγηση αποτελούν βασικά στοιχεία της πολιτικής διαδικασίας. Πρέπει να δημιουργήσουμε μηχανισμούς για την παρακολούθηση της εφαρμογής των συστάσεων μας και την αξιολόγηση του αντίκτυπού τους με την πάροδο του χρόνου. Η συνεχής αξιολόγηση μας βοηθά να προσδιορίσουμε την αποτελεσματικότητα των πολιτικών μας στην επίτευξη των επιθυμητών αποτελεσμάτων. Με βάση την ανατροφοδότηση και τα ευρήματα της αξιολόγησης, μπορούμε να κάνουμε τις απαραίτητες προσαρμογές και βελτιώσεις για τη βελτίωση των πολιτικών.

Συμπερασματικά, η ανάπτυξη τεκμηριωμένων συστάσεων πολιτικής είναι μια συστηματική και δυναμική διαδικασία. Με την ανασκόπηση των ερευνητικών ευρημάτων, τον προσδιορισμό σαφών στόχων, τη διατύπωση εφικτών συστάσεων, την προσαρμογή της προσέγγισής μας στο ακροατήριο, τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων, την υποστήριξη της εφαρμογής και τη συνεχή παρακολούθηση και αξιολόγηση, μπορούμε να δημιουργήσουμε πολιτικές που είναι αποτελεσματικές, πρακτικές και ανταποκρίνονται στις ανάγκες των κοινοτήτων μας.

Ερωτήσεις κουίζ

Σωστό ή Λάθος: Η χάραξη πολιτικής με βάση την τεκμηρίωση περιλαμβάνει την ενσωμάτωση ερευνητικών ευρημάτων και εμπειρικών στοιχείων στη διαδικασία χάραξης πολιτικής για την ενημέρωση της λήψης αποφάσεων.

Σωστό

Σωστό ή Λάθος: Η διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν είναι απαραίτητη κατά τη διατύπωση προτάσεων πολιτικής βασισμένων σε αποδείξεις, καθώς τα ερευνητικά στοιχεία από μόνα τους αρκούν για την ενημέρωση των αποφάσεων χάραξης πολιτικής.

Λάθος

Σωστό ή Λάθος: Η διαμόρφωση προτάσεων πολιτικής βασισμένων σε στοιχεία περιλαμβάνει τη μετάφραση των ερευνητικών ευρημάτων σε εφαρμόσιμες συστάσεις που αντιμετωπίζουν συγκεκριμένα ζητήματα ή προκλήσεις πολιτικής.

Σωστό

Σωστό ή Λάθος: Οι δεξιότητες κριτικής αξιολόγησης είναι απαραίτητες για την αξιολόγηση της ποιότητας, της συνάφειας και της αξιοπιστίας των ερευνητικών στοιχείων που χρησιμοποιούνται στη χάραξη πολιτικής.

Σωστό

Σωστό ή Λάθος: Η εμπλοκή των ενδιαφερομένων στη διαδικασία χάραξης πολιτικής συμβάλλει στη διασφάλιση ότι οι προτάσεις πολιτικής που βασίζονται σε τεκμηριωμένα στοιχεία ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τα συμφέροντα των βασικών ενδιαφερομένων.

Σωστό

Σωστό ή Λάθος: Οι τεκμηριωμένες προτάσεις πολιτικής θα πρέπει να βασίζονται αποκλειστικά σε ποσοτικές μεθόδους έρευνας, καθώς τα ευρήματα της ποιοτικής έρευνας δεν θεωρούνται αρκετά ισχυρά για τη χάραξη πολιτικής.

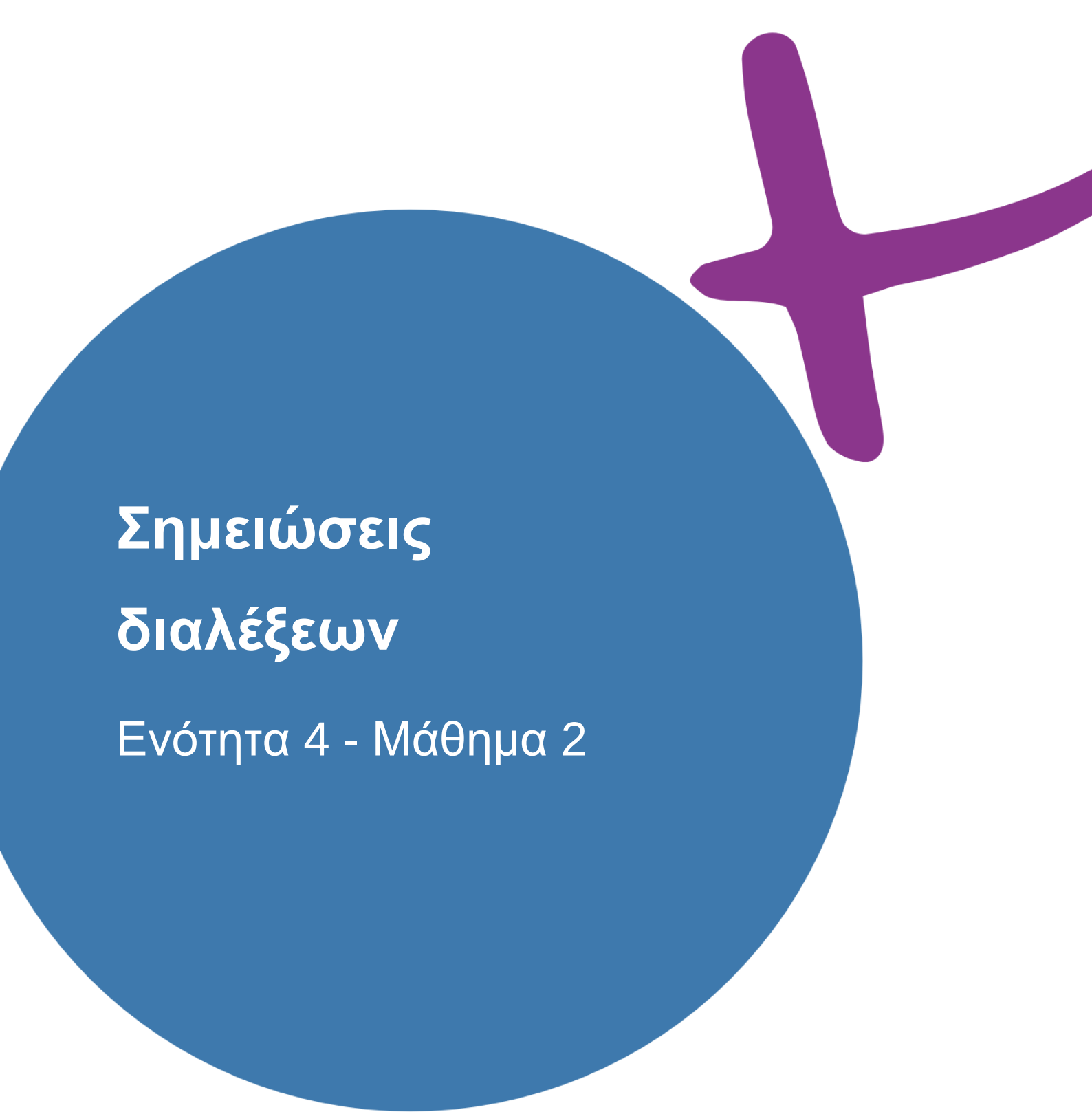
Λάθος

Σωστό ή Λάθος: Η ανάπτυξη τεκμηριωμένων προτάσεων πολιτικής απαιτεί από τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να λαμβάνουν υπόψη το ευρύτερο πλαίσιο πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων των νομικών πλαισίων, των περιορισμών πόρων και της δυναμικής των ενδιαφερομένων μερών.

Σωστό

Αναφορές

- Cairney, P. (2016). *The Politics of Evidence-Based Policy Making*. Palgrave Macmillan.
- Davies, P. T. (1999). *What is Evidence-Based Education?* British Journal of Educational Studies, 47(2), 108-121.
- Nutley, S., Powell, A., & Davies, H. (2013). *Τι μετράει ως καλή απόδειξη;* Provocation Paper για τη Alliance for Useful Evidence.
- Sanderson, I. (2002). *Evaluation, Policy Learning and Evidence-Based Policy Making*. Public Administration, 80(1), 1-22.
- Shaxson, L. (2005). *Is Your Evidence Robust Enough? Questions for Policy Makers and Practitioners*. Evidence & Policy, 1(1), 101-111.
- Head, B. W. (2010). *Reconsidering Evidence-Based Policy: Βασικά ζητήματα και προκλήσεις*. Policy and Society, 29(2), 77-94.
- Weiss, C. H. (1979). *The Many Meanings of Research Utilization*. Public Administration Review, 39(5), 426-431.
- Ευρωπαϊκή Επιτροπή. (2017). *Κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας*. Διαθέσιμο στη [διεύθυνση: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/better-regulation-guidelines.pdf](https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/better-regulation-guidelines.pdf).
- Nutley, S. M., Walter, I., & Davies, H. T. O. (2007). *Using Evidence: How Research Can Inform Public Services*. Policy Press.
- Pawson, R. (2006). *Evidence-Based Policy: A Realist Perspective*. Εκδόσεις SAGE.
- Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο. (2018). *Ειδική έκθεση: Landscape Review: Εφαρμογή του δικαίου της ΕΕ στην πράξη*. Διαθέσιμο στη [διεύθυνση: https://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=46659](https://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=46659).
- ΟΟΣΑ. (2015). *OECD Regulatory Policy Outlook 2015*. OECD Publishing.

Σημειώσεις διαλέξεων

Ενότητα 4 - Μάθημα 2

Co-funded by
the European Union

G.A. Nr: 2022-2-IE01-KA220-YOU-883F8363

Χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, οι απόψεις και οι γνώμες που εκφράζονται είναι αποκλειστικά του/των συγγραφέα/ων και δεν αντανακλούν κατ' ανάγκη τις απόψεις και τις γνώμες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε ο EACEA μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι γι' αυτές.

Έννοιες πολιτικής και ορισμοί των δικαιωμάτων των νέων σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο

1. Εισαγωγή στα δικαιώματα των νέων

Τι είναι; (Διαφάνεια 4)

Αν και τα ανθρώπινα δικαιώματα ισχύουν για όλους, ορισμένες ομάδες ανθρώπων αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα εμπόδια στην πρόσβαση και την απόλαυση των δικαιωμάτων τους. Για να αντιμετωπίσουν αυτά τα εμπόδια, οι χώρες έχουν αναπτύξει διεθνείς πράξεις αφιερωμένες στα δικαιώματα ορισμένων ομάδων, όπως για παράδειγμα των γυναικών, των παιδιών και των ατόμων με αναπηρία.

Τα δικαιώματα των νέων αναφέρονται στις θεμελιώδεις ελευθερίες, τα δικαιώματα και την προστασία που παρέχονται ειδικά στους νέους με βάση την ηλικία, την ταυτότητα και την ιδιότητά τους ως μέλη της κοινωνίας. Τα δικαιώματα αυτά περιλαμβάνουν ένα ευρύ φάσμα αστικών, πολιτικών, κοινωνικών, οικονομικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων, που αποσκοπούν στη διασφάλιση της ευημερίας, της ανάπτυξης και της συμμετοχής των νέων ατόμων στην κοινωνία.

Σημασία των δικαιωμάτων των νέων (Διαφάνεια 5)

Η σημασία των δικαιωμάτων των νέων έγκειται στην αναγνώριση και διασφάλιση των μοναδικών αναγκών, προοπτικών και δυνατοτήτων των νέων ως πολύτιμων μελών της κοινωνίας. Ακολουθούν διάφοροι βασικοί λόγοι για τους οποίους τα δικαιώματα των νέων είναι ουσιώδη:

- **Ενδυνάμωση και συμμετοχή.** Τα δικαιώματα των νέων ενδυναμώνουν τους νέους να συμμετέχουν ενεργά στην κοινωνία, να διαμορφώνουν αποφάσεις που επηρεάζουν τη ζωή τους και να συμβάλλουν στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ανάπτυξη. Εξασφαλίζοντας το δικαίωμά τους να εκφράζουν τις απόψεις τους, να συμμετέχουν στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και να συμμετέχουν σε δραστηριότητες των πολιτών, τα δικαιώματα των νέων ενισχύουν την αίσθηση της δράσης και της ιδιοκτησίας μεταξύ των νέων ατόμων, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να γίνουν φορείς θετικής αλλαγής στις κοινότητές τους.
- **Πρωώθηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.** Η προάσπιση των δικαιωμάτων των νέων είναι απαραίτητη για την προώθηση και την προστασία της εγγενούς αξιοπρέπειας και αξίας κάθε νέου ατόμου. Αναγνωρίζοντας το δικαίωμά τους στις θεμελιώδεις ελευθερίες, την ισότητα και την απαγόρευση των διακρίσεων, τα δικαιώματα των νέων επιβεβαιώνουν την αξία και τον σεβασμό που οφείλονται στα νεαρά άτομα, ανεξάρτητα από το υπόβαθρο, την ταυτότητα ή τις περιστάσεις τους.
- **Επένδυση στις μελλοντικές γενιές.** Η απόδοση προτεραιότητας στα δικαιώματα των νέων αποτελεί επένδυση στο μέλλον, καθώς οι νέοι αντιπροσωπεύουν την επόμενη γενιά ηγετών, καινοτόμων και πολιτών. Παρέχοντάς τους πρόσβαση στην εκπαίδευση, την υγειονομική περίθαλψη, τις ευκαιρίες απασχόλησης και άλλες βασικές υπηρεσίες, τα δικαιώματα των νέων συμβάλλουν στην προσωπική τους ανάπτυξη, την ευημερία και τη μελλοντική τους επιτυχία, ωφελώντας τελικά το κοινωνικό σύνολο.
- **Κοινωνική δικαιοσύνη και ισότητα.** Τα δικαιώματα των νέων είναι αναπόσπαστο στοιχείο για την προώθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης και ισότητας, ιδίως για τους περιθωριοποιημένους και ευάλωτους νέους πληθυσμούς. Με την αντιμετώπιση των διαρθρωτικών ανισοτήτων, των διακρίσεων και των εμποδίων στη συμμετοχή, τα δικαιώματα των νέων προσπαθούν να διασφαλίσουν ότι όλοι οι νέοι έχουν ίσες ευκαιρίες να ευδοκιμήσουν και να αξιοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητές τους, ανεξάρτητα από την κοινωνικοοικονομική τους κατάσταση, την εθνικότητα, το φύλο ή άλλους παράγοντες.
- **Πρόληψη της εκμετάλλευσης και της κακοποίησης.** Η προστασία των δικαιωμάτων των νέων είναι απαραίτητη για την πρόληψη της εκμετάλλευσης, της κακοποίησης και της βίας κατά των νέων ατόμων. Διασφαλίζοντας το δικαίωμά τους στην ασφάλεια, την προστασία από τη βλάβη και την πρόσβαση στη νομική προσφυγή, τα δικαιώματα των νέων συμβάλλουν στη δημιουργία περιβάλλοντος όπου οι νέοι μπορούν να αναπτυχθούν και να αναπτυχθούν χωρίς εκμετάλλευση, εξαναγκασμό ή διακρίσεις.

- **Πρώθηση της κοινωνικής συνοχής.** Η προάσπιση των δικαιωμάτων των νέων συμβάλλει στην οικοδόμηση κοινωνιών χωρίς αποκλεισμούς και συνοχή, όπου όλα τα μέλη αισθάνονται ότι εκτιμώνται, γίνονται σεβαστά και συμπεριλαμβάνονται. Με την προώθηση του διαλόγου, της κατανόησης και της αλληλεγγύης μεταξύ των γενεών, τα δικαιώματα των νέων προάγουν την κοινωνική συνοχή και την αρμονία μεταξύ των γενεών, θέτοντας τα θεμέλια για ειρηνικές και βιώσιμες κοινότητες.

Μπορείτε να σκεφτείτε άλλους λόγους;

Διατομεακότητα των δικαιωμάτων των νέων (Διαφάνεια

6)

Η διατομεακότητα των δικαιωμάτων των νέων αναγνωρίζει ότι οι εμπειρίες και οι ταυτότητες των νέων διαμορφώνονται από πολλαπλούς διασταυρούμενους παράγοντες, όπως η φυλή, η εθνικότητα, το φύλο, η σεξουαλικότητα, η αναπηρία, η κοινωνικοοικονομική κατάσταση και η γεωγραφική θέση. Η κατανόηση και η αντιμετώπιση αυτών των διασταυρούμενων διαστάσεων είναι ζωτικής σημασίας για την προώθηση των δικαιωμάτων των νέων χωρίς αποκλεισμούς και με ισότητα. Υπάρχουν διάφορες βασικές πτυχές της διατομικότητας των δικαιωμάτων των νέων:

- 1) **Πολλαπλές μορφές διακρίσεων.** Η διατομεακότητα υπογραμμίζει ότι οι νέοι μπορεί να αντιμετωπίζουν διακρίσεις και περιθωριοποίηση με βάση πολλαπλές πτυχές της ταυτότητάς τους. Για παράδειγμα, ένας νέος που ανήκει σε μια περιθωριοποιημένη φυλετική ή εθνοτική ομάδα μπορεί να βιώνει σύνθετες διακρίσεις λόγω της φυλής, της ηλικίας και της κοινωνικοοικονομικής του κατάστασης. Η αναγνώριση και η αντιμετώπιση αυτών των διασταυρούμενων μορφών διακρίσεων είναι απαραίτητη για να διασφαλιστεί ότι τα δικαιώματα των νέων είναι χωρίς αποκλεισμούς και προσβάσιμα σε όλους τους νέους.
- 2) **Μοναδικές προκλήσεις και εμπειρίες.** Η διατομεακότητα αναγνωρίζει ότι οι εμπειρίες και οι προκλήσεις των νέων διαμορφώνονται από τη διασταύρωση διαφόρων ταυτοτήτων και κοινωνικών δομών. Για παράδειγμα, μια νεαρή γυναίκα από χαμηλό εισόδημα μπορεί να αντιμετωπίζει ξεχωριστά εμπόδια στην εκπαίδευση, την απασχόληση και την υγειονομική περίθαλψη σε σύγκριση με τους συνομηλίκους της άνδρες από πιο προνομιούχα περιβάλλοντα. Η κατανόηση των μοναδικών εμπειριών και αναγκών των διαφορετικών ομάδων νέων είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη στοχευμένων πολιτικών και παρεμβάσεων που αντιμετωπίζουν τις συγκεκριμένες προκλήσεις τους.

- 3) **Διαφορετική πρόσβαση σε ευκαιρίες.** Η διατομεακότητα αναδεικνύει τις ανισότητες στην πρόσβαση σε ευκαιρίες και πόρους μεταξύ των νέων με βάση τις διασταυρούμενες ταυτότητες. Για παράδειγμα, οι νέοι από περιθωριοποιημένες κοινότητες μπορεί να αντιμετωπίζουν εμπόδια στην πρόσβαση σε ποιοτική εκπαίδευση, υγειονομική περίθαλψη, στέγαση και απασχόληση λόγω συστημικών ανισοτήτων και διακρίσεων. Η αντιμετώπιση αυτών των ανισοτήτων απαιτεί στοχευμένες προσπάθειες για την άρση των διαρθρωτικών εμποδίων και τη δημιουργία περιβαλλόντων χωρίς αποκλεισμούς που προωθούν τις ίσες ευκαιρίες για όλους τους νέους, ανεξάρτητα από το υπόβαθρο ή την ταυτότητά τους.
- 4) **Διατομεακή συνηγορία και εκπροσώπηση.** Η διατομεακότητα απαιτεί περιεκτικές και διατομεακές προσεγγίσεις για τη συνηγορία και την εκπροσώπηση που αναγνωρίζουν την ποικιλομορφία των εμπειριών και των ταυτοτήτων των νέων. Αυτό περιλαμβάνει την ενίσχυση των φωνών των περιθωριοποιημένων και υποεκπροσωπούμενων ομάδων νέων, τη συνεργασία με διάφορους ενδιαφερόμενους φορείς και την υποστήριξη πολιτικών και πρωτοβουλιών που αντιμετωπίζουν τις διασταυρούμενες ανάγκες των νέων με διαφορετικό υπόβαθρο.
- 5) **Επιπτώσεις στην πολιτική.** Η διατομεακότητα έχει σημαντικές επιπτώσεις στην ανάπτυξη και εφαρμογή πολιτικών σε τομείς όπως η εκπαίδευση, η υγειονομική περίθαλψη, η απασχόληση και οι κοινωνικές υπηρεσίες. Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τις διασταυρούμενες διαστάσεις της ταυτότητας και της εμπειρίας των νέων όταν σχεδιάζουν και εφαρμόζουν πολιτικές και προγράμματα που σχετίζονται με τη νεολαία, ώστε να διασφαλίζουν ότι ανταποκρίνονται στις ανάγκες όλων των νέων και ότι δεν διαιωνίζουν τις υφιστάμενες ανισότητες.

Ο ρόλος των νέων στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους (Διαφάνεια 7)

Ο ρόλος των νέων στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους είναι καθοριστικός για την προώθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης, την προαγωγή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την οικοδόμηση κοινωνιών χωρίς αποκλεισμούς. Διεκδικώντας τη φωνή τους, κινητοποιώντας τις κοινότητες και προωθώντας την αλλαγή πολιτικής, οι νέοι είναι ισχυροί παράγοντες αλλαγής που διαδραματίζουν ζωτικό ρόλο στη διαμόρφωση ενός πιο δίκαιου, ισότιμου και βιώσιμου μέλλοντος για όλους.

- Οι νέοι διαθέτουν μοναδικές προοπτικές, εμπειρίες και γνώσεις που είναι απαραίτητες για την ενημέρωση των διαδικασιών λήψης αποφάσεων και την προώθηση της κοινωνικής αλλαγής. Μιλώντας και υπερασπιζόμενοι τα δικαιώματά τους, οι νέοι ενισχύουν τη φωνή τους, διεκδικούν τη δράση τους και απαιτούν αναγνώριση και σεβασμό για τις ανησυχίες και τις προσδοκίες τους.
- Οι νέοι διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στην κινητοποίηση των κοινοτήτων, στην οργάνωση κινημάτων βάσης και στην καθοδήγηση εκστρατειών συνηγορίας για την αντιμετώπιση πιεστικών κοινωνικών ζητημάτων και την προώθηση θετικών αλλαγών. Μέσω της συλλογικής δράσης και της αλληλεγγύης, οι νέοι αξιοποιούν τη δύναμη της συλλογικής φωνής και δράσης για να επηρεάσουν τις πολιτικές ατζέντες, να αμφισβητήσουν τις συστημικές αδικίες και να υποστηρίξουν ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις.
- Οι νέοι βρίσκονται συχνά στην πρώτη γραμμή της καινοτομίας, αξιοποιώντας τις νέες τεχνολογίες, τις πλατφόρμες επικοινωνίας και τις δημιουργικές στρατηγικές για να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους και να ενισχύσουν τα μηνύματά τους. Από τις εκστρατείες στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έως τον καλλιτεχνικό αγώνα και τις πρωτοβουλίες που καθοδηγούνται από τους νέους, οι νέοι ακτιβιστές αξιοποιούν καινοτόμες προσεγγίσεις για να ευαισθητοποιήσουν, να κινητοποιήσουν την υποστήριξη και να επιφέρουν αλλαγές στις κοινότητές τους και όχι μόνο.
- Οι νέοι αναγνωρίζουν τη διασύνδεση των ζητημάτων κοινωνικής δικαιοσύνης και υπερασπίζονται τα δικαιώματα σε διασταυρούμενες ταυτότητες και εμπειρίες. Η διατομεακή συνηγορία αναγνωρίζει την ποικιλομορφία των εμπειριών και των ταυτοτήτων των νέων, εστιάζοντας στις φωνές και τις ανησυχίες περιθωριοποιημένων και υποεκπροσωπούμενων ομάδων και υποστηρίζοντας πολιτικές και πρωτοβουλίες που αντιμετωπίζουν τις διατομεακές μορφές διακρίσεων και ανισοτήτων που αντιμετωπίζουν.
- Ο ακτιβισμός των νέων υπερβαίνει τα σύνορα και προάγει την παγκόσμια αλληλεγγύη, με τους νέους να ενώνονται πέρα από γεωγραφικά, πολιτισμικά και πολιτικά χάσματα για να υπερασπιστούν κοινές αξίες και κοινούς σκοπούς. Μέσω διεθνών δικτύων, οργανώσεων υπό την ηγεσία των νέων και παγκόσμιων εκστρατειών, οι νέοι ακτιβιστές συνεργάζονται, ανταλλάσσουν ιδέες και κινητοποιούν τη συλλογική δράση για την αντιμετώπιση των παγκόσμιων προκλήσεων, την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την προώθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης σε παγκόσμια κλίμακα .
- Η συνηγορία των νέων δεν αφορά μόνο στιγμιαίες διαμαρτυρίες ή συγκεντρώσεις, αλλά την οικοδόμηση βιώσιμων κινήματων για διαρκή αλλαγή. Οι νέοι ακτιβιστές συμμετέχουν σε

μακροχρόνιες προσπάθειες συνηγορίας, οργανώνοντας κοινοτικά φόρουμ, πραγματοποιώντας οργάνωση από τη βάση και συνεργαζόμενοι με συμμάχους για τη δημιουργία μόνιμων δικτύων και πλατφορμών για συνηγορία και κοινωνική κινητοποίηση .

- Η συνηγορία των νέων έχει τη δύναμη να οδηγήσει σε αλλαγή πολιτικής και να επηρεάσει τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σε τοπικό, εθνικό και διεθνές επίπεδο. Μέσω της συνεργασίας με τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής, της συμμετοχής τους σε νομοθετικές διαδικασίες και της υποστήριξης πολιτικών μεταρρυθμίσεων, οι νέοι διαμορφώνουν τις πολιτικές ατζέντες, επηρεάζουν το δημόσιο διάλογο και καθιστούν τις κυβερνήσεις και τους θεσμούς υπόλογους για την προάσπιση των δικαιωμάτων τους και την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους.

Διάκριση μεταξύ των δικαιωμάτων των νέων και άλλων εννοιών (πολιτικής) (Διαφάνεια 8)

Οι έννοιες των δικαιωμάτων των νέων, της ανάπτυξης των νέων, της συμμετοχής των νέων και της ενδυνάμωσης των νέων είναι όλες αλληλένδετες, αλλά περιλαμβάνουν διαφορετικές πτυχές των δικαιωμάτων, της ανάπτυξης, της συμμετοχής και της δράσης των νέων στην κοινωνία.

- **Δικαιώματα των νέων.** Τα δικαιώματα των νέων αναφέρονται στα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες που διαθέτουν οι νέοι ως άτομα, με βάση τις αρχές της ισότητας, της αυτονομίας και της αξιοπρέπειας. Τα δικαιώματα αυτά συχνά κατοχυρώνονται σε εθνικούς νόμους, διεθνείς συμβάσεις (όπως η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού) και θεσμικές πολιτικές. Τα δικαιώματα των νέων καλύπτουν μια σειρά από τομείς, όπως η εκπαίδευση, η υγειονομική περίθαλψη, η απασχόληση, η έκφραση και η συμμετοχή στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων. Η έμφαση δίνεται στο αναγνωρίζοντας τους νέους ως αυτόνομα άτομα με δικαίωμα να έχουν λόγο σε θέματα που επηρεάζουν τη ζωή τους.
- **Ανάπτυξη της νεολαίας.** Η ανάπτυξη των νέων επικεντρώνεται στην ολιστική ανάπτυξη και ευημερία των νέων, περιλαμβάνοντας σωματικές, γνωστικές, συναισθηματικές και κοινωνικές διαστάσεις. Περιλαμβάνει την παροχή ευκαιριών, πόρων και συστημάτων υποστήριξης που επιτρέπουν στους νέους να αξιοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητές τους. Τα προγράμματα ανάπτυξης των νέων συχνά στοχεύουν στην προώθηση θετικών σχέσεων, στην ανάπτυξη δεξιοτήτων ζωής, στην προώθηση της ανθεκτικότητας και στη

διευκόλυνση της υγιούς μετάβασης στην ενηλικίωση . Η έμφαση δίνεται στην καλλιέργεια των ικανοτήτων και των δυνατών σημείων των νέων, ώστε να τους βοηθήσουν να ευδοκιμήσουν σε διάφορες πτυχές της ζωής τους.

- **Συμμετοχή των νέων.** Η συμμετοχή των νέων αναφέρεται στην ενεργό συμμετοχή των νέων στις κοινωνικές, πολιτικές, οικονομικές και κοινοτικές διαδικασίες. Περιλαμβάνει την παροχή ευκαιριών στους νέους να εκφράσουν τις απόψεις τους, να συμβάλουν στη λήψη αποφάσεων και να αναλάβουν δράση σε θέματα που αφορούν τους ίδιους και τις κοινότητές τους. Η συμμετοχή των νέων μπορεί να λάβει χώρα σε διάφορα επίπεδα, από τοπικές κοινοτικές πρωτοβουλίες έως εθνικές και παγκόσμιες πλατφόρμες. Είναι απαραίτητη για την προώθηση των δημοκρατικών αξιών, την προώθηση της συμμετοχικότητας και την αντιμετώπιση των αναγκών και των ανησυχιών των διαφορετικών νεανικών πληθυσμών.
- **Ενδυνάμωση των νέων.** Η ενδυνάμωση των νέων περιλαμβάνει τον εξοπλισμό των νέων με τις γνώσεις, τις δεξιότητες, τους πόρους και την υποστήριξη που απαιτούνται για να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους, να κάνουν συνειδητές επιλογές και να αναλάβουν τον έλεγχο της ζωής τους. Δίνει έμφαση στην καλλιέργεια της αίσθησης της δράσης, της αυτοπεποίθησης και της ηγεσίας μεταξύ των νέων, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να επηρεάζουν το περιβάλλον τους και να δημιουργούν θετικές αλλαγές. Οι πρωτοβουλίες ενδυνάμωσης των νέων συχνά επικεντρώνονται στην ανάπτυξη ικανοτήτων, στην παροχή καθοδήγησης, στη διευκόλυνση ευκαιριών δικτύωσης και στην προώθηση της συμμετοχής των πολιτών. Ο στόχος είναι να ενδυναμωθούν οι νέοι ώστε να γίνουν ενεργοί παράγοντες κοινωνικού μετασχηματισμού και βιώσιμης ανάπτυξης.

Ενώ οι έννοιες αυτές επικαλύπτονται και αλληλοσυμπληρώνονται, η καθεμία έχει τη δική της ξεχωριστή εστίαση και στόχους. Τα δικαιώματα των νέων αποτελούν το θεμέλιο για τη διασφάλιση της δίκαιης μεταχείρισης των νέων και της πρόσβασης σε ευκαιρίες και πόρους. Η ανάπτυξη των νέων δίνει έμφαση στην καλλιέργεια της ανάπτυξης και της ευημερίας των νέων. Η συμμετοχή των νέων προωθεί την ενεργό συμμετοχή τους στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων. Η ενδυνάμωση των νέων αποσκοπεί στο να δώσει τη δυνατότητα στους νέους να ασκούν τα δικαιώματά τους, να εκπληρώνουν τις δυνατότητές τους και να συμβάλλουν ουσιαστικά στην κοινωνία. Μαζί, οι έννοιες αυτές αποτελούν ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο για την υποστήριξη και την προώθηση των δικαιωμάτων, της δράσης και της ευημερίας των νέων.

2. Διεθνείς πράξεις για τα δικαιώματα των νέων

Ποια ανθρώπινα δικαιώματα έχουν οι νέοι; (Διαφάνειες 9, 10)

Τα υφιστάμενα πλαίσια ανθρωπίνων δικαιωμάτων ισχύουν για τους νέους όπως ακριβώς ισχύουν για όλους τους άλλους. Επιπλέον, οι νέοι που εμπίπτουν σε κάποια από τις κατηγορίες για τις οποίες υπάρχουν ειδικά διεθνή μέσα, όπως οι νέοι με αναπηρία και οι νέες γυναίκες, προστατεύονται επίσης από αυτά τα μέσα. Τα κράτη φέρουν την πρωταρχική ευθύνη να διασφαλίσουν ότι οι νέοι έχουν πλήρη πρόσβαση σε όλα τα δικαιώματά τους χωρίς κανένα εμπόδιο- ως εκ τούτου, είναι "φορείς καθήκοντος" και μπορούν να λογοδοτήσουν όταν δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους.

Υπάρχει ασυμφωνία μεταξύ των δικαιωμάτων που έχουν οι νέοι σύμφωνα με το νόμο και του βαθμού στον οποίο είναι σε θέση να απολαμβάνουν τα δικαιώματα αυτά στην πράξη.

Στην επόμενη διαφάνεια παρατίθενται ορισμένα από τα ανθρώπινα δικαιώματα των νέων. Μπορούν να ομαδοποιηθούν γενικά σε 4 κατηγορίες:

1) Ατομικά και πολιτικά δικαιώματα

Δικαίωμα στη ζωή και στην ανάπτυξη. Κάθε νέος έχει το εγγενές δικαίωμα στη ζωή και οι κυβερνήσεις πρέπει να διασφαλίζουν στο μέγιστο δυνατό βαθμό την επιβίωση και την ανάπτυξη των νέων.

Δικαίωμα στην ταυτότητα. Κάθε νέος έχει το δικαίωμα σε όνομα, εθνικότητα και οικογενειακούς δεσμούς.

Ελευθερία της έκφρασης. Οι νέοι έχουν το δικαίωμα να εκφράζουν τις απόψεις τους, να λαμβάνουν πληροφορίες και να συμμετέχουν σε θέματα που τους αφορούν.

Ελευθερία της σκέψης, της συνείδησης και της θρησκείας. Οι νέοι έχουν το δικαίωμα στην ελευθερία της σκέψης, της συνείδησης και της θρησκείας, με την κατάλληλη καθοδήγηση από τους γονείς τους.

Ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και της ειρηνικής συνάθροισης. Οι νέοι έχουν το δικαίωμα να συναντώνται με άλλους και να συμμετέχουν ή να δημιουργούν ενώσεις.

2) Οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα

Δικαίωμα στην εκπαίδευση. Κάθε νέος έχει δικαίωμα στην εκπαίδευση.

Δικαίωμα στην υγεία. Οι νέοι έχουν το δικαίωμα να απολαμβάνουν το υψηλότερο δυνατό επίπεδο υγείας και πρόσβασης σε υπηρεσίες υγείας.

Δικαίωμα σε επαρκές βιοτικό επίπεδο. Κάθε νέος έχει δικαίωμα σε ένα επίπεδο διαβίωσης επαρκές για τη σωματική, πνευματική, ψυχική, πνευματική, ηθική και κοινωνική του ανάπτυξη.

Δικαίωμα στο παιχνίδι και στον ελεύθερο χρόνο. Οι νέοι έχουν δικαίωμα στην ανάπαυση, στον ελεύθερο χρόνο, στο παιχνίδι και στη συμμετοχή σε πολιτιστικές και καλλιτεχνικές δραστηριότητες.

3) Δικαιώματα προστασίας

Προστασία από κακοποίηση και παραμέληση. Οι νέοι έχουν το δικαίωμα να προστατεύονται από κάθε μορφή σωματικής ή ψυχικής βίας, τραυματισμού ή κακοποίησης, παραμέλησης ή αμελούς μεταχείρισης, κακομεταχείρισης ή εκμετάλλευσης. Αυτό περιλαμβάνει την προστασία από την οικονομική εκμετάλλευση και από την εκτέλεση οποιασδήποτε εργασίας που ενδέχεται να είναι επικίνδυνη ή να παρεμποδίζει την εκπαίδευση ή να είναι επιβλαβής για την υγεία ή την ανάπτυξη του ατόμου.

Επιπλέον, τα παιδιά έχουν το δικαίωμα να προστατεύονται από εργασία που απειλεί την υγεία, την εκπαίδευση ή την ανάπτυξή τους. Τα παιδιά πρέπει επίσης να προστατεύονται από κάθε μορφή σεξουαλικής εκμετάλλευσης και κακοποίησης.

4) Δικαιώματα συμμετοχής

Δικαίωμα ακρόασης: Οι νέοι έχουν το δικαίωμα να λαμβάνονται υπόψη οι απόψεις τους σε θέματα που τους αφορούν.

Δικαίωμα συμμετοχής σε πολιτιστικές και καλλιτεχνικές δραστηριότητες: Οι νέοι έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν ελεύθερα στην πολιτιστική ζωή και τις τέχνες.

Το έργο των Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) για τη νεολαία (Διαφάνειες 11, 12)

Υπάρχει ένας μακρύς κατάλογος διεθνών πράξεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων που αφορούν τα δικαιώματα των νέων και θα εξετάσουμε τις σημαντικότερες από αυτές.

Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού (UNCRC) υιοθετήθηκε το 1989. Τη UNCRC είναι μια ολοκληρωμένη συνθήκη που καθορίζει τα αστικά, πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα των παιδιών κάτω των 18 ετών. Καλύπτει ένα ευρύ φάσμα δικαιωμάτων, όπως το δικαίωμα στην εκπαίδευση, την υγεία, την προστασία από την κακοποίηση και την εκμετάλλευση και τη συμμετοχή στις αποφάσεις που τα αφορούν.

Το 1996 η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ υιοθέτησε το Παγκόσμιο Πρόγραμμα Δράσης για τη Νεολαία (WPAY). Το WPAY περιγράφει 15 τομείς προτεραιότητας δράσης και κάθε δύο χρόνια η Γενική Συνέλευση διαπραγματεύεται ένα ψήφισμα για τη νεολαία ως συνέχεια του WPAY. Αν και το ΠΠΠΑΥ μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως εργαλείο υπεράσπισης, η παρακολούθηση και η εφαρμογή του είναι σημαντικά ελλιπή και, δεδομένου του μη δεσμευτικού χαρακτήρα του, είχε ελάχιστα αποτελέσματα στην πράξη.

Το γραφείο του απεσταλμένου του Γενικού Γραμματέα για τη νεολαία οραματίστηκε από τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, Μπαν Κι Μουν, και ιδρύθηκε το ίδιο έτος. Στις 17 Ιανουαρίου 2013, ο Ahmad Alhendawi έγινε ο πρώτος απεσταλμένος για τη νεολαία που διορίστηκε από τον Γενικό Γραμματέα. Η εντολή του Απεσταλμένου του Γενικού Γραμματέα για τη Νεολαία είναι να αναδεικνύει θέματα που αφορούν ειδικά τους νέους, να ενισχύει την ανταπόκριση των Ηνωμένων Εθνών στις ανάγκες των νέων και να συνηγορεί υπέρ της προώθησης και της προστασίας των αναγκών και των δικαιωμάτων τους, καθώς και να φέρνει το έργο των Ηνωμένων Εθνών για τη νεολαία πιο κοντά στους νέους.

Χρησιμεύει ως παγκόσμιος συνήγορος για την αντιμετώπιση των αναγκών και των δικαιωμάτων των νέων για να φέρει τα Ηνωμένα Έθνη πιο κοντά σε αυτούς. Το Γραφείο του Απεσταλμένου αποτελεί μέρος της Γραμματείας των Ηνωμένων Εθνών και υποστηρίζει τις συμπράξεις πολλών ενδιαφερομένων μερών που σχετίζονται με το σχέδιο δράσης για τις πρωτοβουλίες εθελοντισμού των νέων σε επίπεδο συστήματος των Ηνωμένων Εθνών. Το γραφείο προωθεί επίσης την ενδυνάμωση και την προώθηση της ηγεσίας των νέων σε εθνικό, περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο, μεταξύ άλλων μέσω της διερεύνησης και της ενθάρρυνσης μηχανισμών για τη συμμετοχή των νέων στο έργο των Ηνωμένων Εθνών και στις πολιτικές και οικονομικές διαδικασίες με ιδιαίτερη έμφαση στους πιο περιθωριακούς και ευάλωτους νέους.

Πληροφορίες σχετικά με τα όργανα και τις διαδικασίες της UNCRC μπορείτε να βρείτε στο ακόλουθο έγγραφο:

https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/HRBodies/TB/TB_booklet_en.pdf

Το Συμβούλιο της Ευρώπης και τα δικαιώματα των νέων (διαφάνειες 13, 14)

Τα ανθρώπινα δικαιώματα, η δημοκρατία και το κράτος δικαίου αποτελούν τους τρεις βασικούς τομείς εστίασης του Συμβουλίου της Ευρώπης (ΣΤΕ). Το ΣΤΕ ιδρύθηκε το 1949 μετά τις φρικαλεότητες των αρχών του 20ου αιώνα και σήμερα συγκεντρώνει 47 κράτη μέλη με συνολικό πληθυσμό άνω των 800 εκατομμυρίων πολιτών.

Τα δύο κύρια μέσα για τα ανθρώπινα δικαιώματα του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και ο Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης.

Η νεολαία αποτελεί επίσης εξέχον μέρος της δομής λήψης αποφάσεων και εργασίας του Συμβουλίου της Ευρώπης, μέσω του Μεικτού Συμβουλίου για τη Νεολαία και του Τμήματος Νεολαίας.

Το Κοινό Συμβούλιο για τη Νεολαία συγκεντρώνει εκπροσώπους των κυβερνήσεων και των νέων σε έναν μηχανισμό συναπόφασης που ασχολείται με θέματα και πολιτικές που επηρεάζουν άμεσα τους νέους. Οι εκπρόσωποι της νεολαίας συγκροτούν το Συμβουλευτικό Συμβούλιο για τη Νεολαία, για την προώθηση των συμφερόντων των νέων μέσω μιας συμμετοχικής δομής λήψης αποφάσεων. Το Συμβουλευτικό Συμβούλιο έχει θέσει ως προτεραιότητα τα δικαιώματα και την πρόσβαση των νέων στα δικαιώματα τα τελευταία χρόνια, συνδιαμορφώνοντας και υποστηρίζοντας σθεναρά τη σύσταση της Επιτροπής Υπουργών για την πρόσβαση των νέων στα δικαιώματα.

Το Τμήμα Νεολαίας του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι υπεύθυνο για την ανάπτυξη κατευθυντήριων γραμμών, προγραμμάτων και νομικών μέσων για καλύτερες πολιτικές για τη νεολαία, ενώ υποστηρίζει επίσης διεθνείς δραστηριότητες για τη νεολαία που προωθούν την ιδιότητα του πολίτη, την κινητικότητα, τα ανθρώπινα δικαιώματα, τη δημοκρατία και τον πολιτισμικό πλουραλισμό μεταξύ των νέων.

Επί του παρόντος, η προώθηση της εφαρμογής στα κράτη μέλη (**όχι στα κράτη μέλη της ΕΕ!**) των πιο πρόσφατων συστάσεων για την *προστασία της κοινωνίας των πολιτών και των νέων* (2022), των *νέων προσφύγων* (2019), για την *εργασία των νέων* (2017), για την *πρόσβαση στα δικαιώματα* (2016) και για την *πρόσβαση στα κοινωνικά δικαιώματα* (2015) βρίσκεται σε υψηλή προτεραιότητα.

3. Επιπτώσεις στην πολιτική και στρατηγικές συνηγορίας

Διαφάνεια 15

Η αναγνώριση και η προάσπιση των δικαιωμάτων των νέων σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) και σε διεθνές επίπεδο συνεπάγεται σημαντικές πολιτικές επιπτώσεις, οι οποίες απαιτούν νομοθετικές μεταρρυθμίσεις, αποτελεσματική εφαρμογή της πολιτικής και ισχυρούς μηχανισμούς παρακολούθησης. Τώρα θα εξετάσουμε αυτή την πτυχή με περισσότερες λεπτομέρειες:

Εφαρμογή της πολιτικής (Διαφάνεια 16)

Τα δικαιώματα των νέων θα πρέπει να ενσωματωθούν σε διάφορους τομείς πολιτικής, όπως η εκπαίδευση, η απασχόληση, η κοινωνική ένταξη και η υγεία, ώστε να διασφαλιστεί ότι αντιμετωπίζονται επαρκώς στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων.

Πρέπει να διατεθούν επαρκείς πόροι για τη στήριξη της εφαρμογής των πολιτικών και των προγραμμάτων για τα δικαιώματα των νέων, συμπεριλαμβανομένης της χρηματοδότησης πρωτοβουλιών υπό την ηγεσία των νέων, υπηρεσιών υποστήριξης και δραστηριοτήτων ανάπτυξης ικανοτήτων.

Οι κυβερνήσεις, οι οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, οι εκπρόσωποι των νέων και άλλοι ενδιαφερόμενοι φορείς θα πρέπει να συνεργάζονται στενά κατά το σχεδιασμό, την εφαρμογή και την αξιολόγηση των πολιτικών για τα δικαιώματα των νέων, ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα και η καταλληλότητά τους.

Νομοθετικές μεταρρυθμίσεις (Διαφάνεια 17)

Οι χώρες της ΕΕ θα πρέπει να ευθυγραμμίσουν την εθνική τους νομοθεσία με τα διεθνή πρότυπα για τα δικαιώματα των νέων, ώστε να διασφαλιστεί η συνοχή και η συνεκτικότητα μεταξύ των κρατών μελών.

Ανάπτυξη ειδικής νομοθεσίας: Σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να χρειαστεί να αναπτυχθούν ή να τροποποιηθούν ειδικοί νόμοι για την αντιμετώπιση αναδυόμενων ζητημάτων ή κενών που

σχετίζονται με τα δικαιώματα των νέων, όπως νόμοι που αφορούν την εκπαίδευση, την απασχόληση, την υγεία και τη συμμετοχή.

Μηχανισμοί παρακολούθησης (Διαφάνεια 18)

Θα πρέπει να δημιουργηθούν ανεξάρτητοι φορείς ή μηχανισμοί παρακολούθησης σε επίπεδο ΕΕ και σε εθνικό επίπεδο για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τα πρότυπα για τα δικαιώματα των νέων, τη λήψη καταγγελιών και την παροχή διορθωτικών μέτρων σε περιπτώσεις παραβιάσεων.

Τα ισχυρά συστήματα συλλογής δεδομένων και οι ερευνητικές πρωτοβουλίες είναι απαραίτητα για την παρακολούθηση της προόδου, τον εντοπισμό των προκλήσεων και την ενημέρωση για τη χάραξη πολιτικής με βάση τα στοιχεία στον τομέα των δικαιωμάτων των νέων.

Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να υποβάλλουν τακτικά εκθέσεις σχετικά με τις προσπάθειές τους να προωθήσουν και να προστατεύσουν τα δικαιώματα των νέων, συμπεριλαμβανομένης της προόδου που έχει σημειωθεί, των προκλήσεων που έχουν ανακύψει και των μέτρων που έχουν ληφθεί για την αντιμετώπιση των ελλείψεων. Οι εκθέσεις αυτές θα πρέπει να υπόκεινται σε επανεξέταση από διεθνείς φορείς και σε έλεγχο από οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών και εκπροσώπους της νεολαίας.

Ανάπτυξη ικανοτήτων και ευαισθητοποίηση (Διαφάνεια 19)

Θα πρέπει να παρέχονται προγράμματα κατάρτισης σε υπεύθυνους χάραξης πολιτικής, δημόσιους λειτουργούς και σχετικούς ενδιαφερόμενους φορείς, ώστε να ενισχυθεί η κατανόηση των αρχών για τα δικαιώματα των νέων και η ικανότητά τους να ενσωματώνουν τις αρχές αυτές στο έργο τους.

Θα πρέπει να διεξαχθούν εκστρατείες ευαισθητοποίησης του κοινού για την ενημέρωση των νέων σχετικά με τα δικαιώματά τους, τον τρόπο άσκησής τους και το πού μπορούν να ζητήσουν βοήθεια σε περίπτωση παραβιάσεων. Οι εκστρατείες αυτές θα πρέπει επίσης να στοχεύουν στην αμφισβήτηση των στερεοτύπων και των προκαταλήψεων για τους νέους και στην προώθηση θετικών στάσεων απέναντι στην ενδυνάμωση και τη συμμετοχή των νέων.

Στρατηγικές συνηγορίας (Διαφάνεια 20)

Η υπεράσπιση των δικαιωμάτων των νέων περιλαμβάνει μια πολύπλευρη προσέγγιση που περιλαμβάνει διάφορες στρατηγικές για την ευαισθητοποίηση, την κινητοποίηση της υποστήριξης

και την άσκηση επιρροής στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής και στους ενδιαφερόμενους φορείς. Τώρα θα συζητήσουμε ορισμένες αποτελεσματικές στρατηγικές.

Κινητοποίηση σε επίπεδο βάσης (Διαφάνεια 21)

1) Κοινοτική οργάνωση

Για την πραγματική ενδυνάμωση των νέων, ξεκινήστε από το επίπεδο της βάσης. Απευθυνθείτε στους νέους στα σχολεία, τα κοινοτικά κέντρα και τα τοπικά στέκια, εμπλέκοντάς τους σε συζητήσεις για τα θέματα που τους ενδιαφέρουν περισσότερο, όπως η εκπαίδευση, η απασχόληση, η υγειονομική περίθαλψη και η συμμετοχή στα κοινά.

Διοργανώστε εργαστήρια σε αίθουσες της κοινότητας, όπου έμπειροι διοργανωτές μπορούν να μοιραστούν τα βασικά στοιχεία της κινητοποίησης. Διδάξτε στους νέους πώς να εντοπίζουν ζητήματα, να θέτουν στόχους και να αναπτύσσουν στρατηγικές για την αλλαγή. Δείξτε τους πώς να συσπειρώνουν τους φίλους και τους γείτονές τους, χρησιμοποιώντας τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και τις παραδοσιακές μεθόδους για να διαδώσουν το μήνυμά τους. Καλλιεργήστε την αίσθηση της κοινότητας, ώστε τα νέα αυτά άτομα να συνειδητοποιήσουν ότι η φωνή τους έχει σημασία και ότι μπορούν να προωθήσουν την αλλαγή.

2) Πρωτοβουλίες υπό την ηγεσία των νέων

Ενθαρρύνετε τους νέους ηγέτες να αναλάβουν τα ηνία, οργανώνοντας εκστρατείες και εκδηλώσεις που αφορούν άμεσα τις ανησυχίες τους. Για παράδειγμα, εμπνεύστε μια ομάδα μαθητών λυκείου να ξεκινήσει μια εκστρατεία για τη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης στην περιοχή τους. Υποστηρίξτε τους καθώς διοργανώνουν συγκεντρώσεις, δημιουργούν υπογραφές και συναντώνται με μέλη του σχολικού συμβουλίου για να παρουσιάσουν τα αιτήματά τους. Βοηθήστε τους να τραβήξουν την προσοχή των τοπικών μέσων ενημέρωσης και να συγκεντρώσουν ευρεία υποστήριξη από γονείς και εκπαιδευτικούς.

Εμπνεύστε τους νεαρούς υποστηρικτές να οργανώσουν εκθέσεις υγείας με επίκεντρο τα θέματα υγείας των εφήβων. Συνεργαστείτε με τοπικούς παρόχους υγειονομικής περίθαλψης για να προσφέρετε δωρεάν εξετάσεις, πόρους ψυχικής υγείας και ενημερωτικές συνεδρίες για τη διατροφή και την άσκηση. Οι εκδηλώσεις αυτές θα πρέπει να στοχεύουν στην προσέλκυση εκατοντάδων νέων και των οικογενειών τους.

Με την προώθηση αυτών των πρωτοβουλιών υπό την ηγεσία των νέων, οι νέοι θα μάθουν να περιηγούνται σε πολύπλοκα κοινωνικά και πολιτικά τοπία, θα αποκτήσουν πολύτιμες δεξιότητες ηγεσίας, επικοινωνίας και συνεργασίας. Θα αποδείξουν στον εαυτό τους και στην ευρύτερη κοινότητα ότι οι νέοι μπορούν να γίνουν ισχυροί παράγοντες αλλαγής.

Καθώς οι νέοι ακτιβιστές συνεχίζουν να κινητοποιούνται, εξασφαλίστε ότι οι φωνές τους θα έχουν απήχηση πέρα από την άμεση κοινότητά τους. Συνδέστε τους με κινήματα νεολαίας σε άλλα μέρη της πόλης, της χώρας, ακόμη και παγκοσμίως. Ενθαρρύνετε τους να μοιράζονται τις ιστορίες τους, να μαθαίνουν από τους άλλους και να δημιουργούν δίκτυα αλληλεγγύης και υποστήριξης.

Οικοδόμηση συνασπισμού (Διαφάνεια 22)

1) Οικοδόμηση συνασπισμού

Για την ενίσχυση των προσπάθειών υπεράσπισης και την οικοδόμηση συλλογικής δύναμης, είναι ζωτικής σημασίας να δημιουργηθούν συμμαχίες με ΜΚΟ, οργανώσεις νεολαίας, ομάδες συνηγορίας και άλλους φορείς της κοινωνίας των πολιτών που εργάζονται σε συναφή ζητήματα. Με τη συνεργασία τους, οι ομάδες αυτές μπορούν να μοιραστούν πόρους, γνώσεις και στρατηγικές, καθιστώντας τη συλλογική τους φωνή πιο δυνατή και με μεγαλύτερη επιρροή.

Ξεκινήστε με τον εντοπισμό οργανώσεων και ομάδων που μοιράζονται κοινό ενδιαφέρον για τα θέματα που αφορούν τους νέους. Απευθυνθείτε σε αυτούς τους δυνητικούς συμμάχους, ξεκινώντας διαλόγους σχετικά με τους κοινούς στόχους και τον τρόπο με τον οποίο μπορείτε να υποστηρίξετε τις προσπάθειες του άλλου. Δημιουργήστε τακτικούς διαύλους επικοινωνίας, όπως κοινές συναντήσεις, διαδικτυακά φόρουμ και εκδηλώσεις συνεργασίας, για να εξασφαλίσετε συνεχή συντονισμό και ανταλλαγή ιδεών.

Σε μια κοινότητα, μια οργάνωση νεολαίας συνεργάστηκε με μια τοπική ΜΚΟ που επικεντρώθηκε στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Μαζί διοργάνωσαν μια σειρά εργαστηρίων με στόχο τη βελτίωση των εκπαιδευτικών αποτελεσμάτων για τους νέους. Συγκεντρώνοντας τους πόρους και την τεχνογνωσία τους, μπόρεσαν να προσελκύσουν περισσότερους συμμετέχοντες, να εξασφαλίσουν καλύτερη χρηματοδότηση και να κερδίσουν μεγαλύτερη προσοχή από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης από ό,τι θα μπορούσαν μόνοι τους. Αυτή η συνεργασία όχι μόνο προώθησε τον κοινό τους στόχο αλλά και ενίσχυσε τις οργανωτικές τους ικανότητες.

2) Συνεργασία με διάφορους τομείς

Η αντιμετώπιση των διασταυρούμενων προκλήσεων που αντιμετωπίζουν οι νέοι απαιτεί μια ολιστική προσέγγιση. Προϋποθέτει collaboration με ενδιαφερόμενους φορείς από διάφορους τομείς όπως η εκπαίδευση, η υγεία, η εργασία και τα ανθρώπινα δικαιώματα για την ανάπτυξη ολοκληρωμένων λύσεων. Οι τομείς αυτοί συχνά διασταυρώνονται και η συνεργατική προσέγγιση διασφαλίζει ότι οι λύσεις είναι ολοκληρωμένες και αντιμετωπίζουν πολλαπλές πτυχές της ζωής των νέων.

Συνεργαστείτε με εκπαιδευτικούς, παρόχους υγειονομικής περίθαλψης, εργατικά συνδικάτα και υποστηρικτές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για να δημιουργήσετε ένα δίκτυο υποστήριξης γύρω από τα ζητήματα των νέων. Για παράδειγμα, ένας συνασπισμός μπορεί να εργαστεί σε ένα έργο που συνδυάζει την εκπαιδευτική υποστήριξη με την πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη και την εκπαίδευση για τα εργασιακά δικαιώματα. Αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει τη δημιουργία ιατρείων υγείας σε σχολεία, την παροχή προγραμμάτων κατάρτισης στην εργασία και την υποστήριξη πολιτικών που προστατεύουν τα δικαιώματα των νέων εργαζομένων.

Σε μια πρωτοβουλία, ένας συνασπισμός ένωσε μια ΜΚΟ που δραστηριοποιείται στον τομέα της υγείας, μια ένωση εκπαιδευτικών και μια ομάδα για τα εργατικά δικαιώματα των νέων. Συνεργάστηκαν σε μια εκστρατεία για την παροχή ολοκληρωμένης σεξουαλικής αγωγής στα σχολεία, τη διασφάλιση της πρόσβασης των μαθητών σε υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης και την προστασία των νέων εργαζομένων από την εκμετάλλευση. Αυτή η ολιστική προσέγγιση όχι μόνο αντιμετώπισε τις άμεσες ανάγκες αλλά δημιούργησε και ένα υποστηρικτικό περιβάλλον όπου οι νέοι μπορούσαν να αναπτυχθούν.

Με τη δημιουργία συμμαχιών, οι ομάδες αυτές μπορούν να ενισχύσουν τις προσπάθειες υπεράσπισής τους. Ένα ενιαίο μέτωπο είναι πιο πιθανό να προσελκύσει την προσοχή των φορέων χάραξης πολιτικής, των μέσων ενημέρωσης και του κοινού. Οργανώστε κοινές εκστρατείες, συγκεντρώσεις και εκδηλώσεις στα μέσα ενημέρωσης για να αναδείξετε τη συλλογική δύναμη του συνασπισμού σας. Μοιραστείτε ιστορίες επιτυχίας και επιδραστικά δεδομένα για να καταδείξετε την αποτελεσματικότητα των συνεργατικών σας προσπαθειών.

Μεταμορφώστε την κοινότητά σας δημιουργώντας ισχυρούς συνασπισμούς και σφυρηλατώντας συμμαχίες με διάφορους ενδιαφερόμενους φορείς. Συνεργαζόμενοι, μοιράζοντας πόρους και αντιμετωπίζοντας τις πολύπλευρες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι νέοι, μπορείτε να ενισχύσετε τις προσπάθειες συνηγορίας σας και να επιτύχετε ουσιαστικές αλλαγές. Η δημιουργία συνασπισμού δεν αφορά μόνο τη συνεργασία- αφορά τη δημιουργία ενός ισχυρού, ενιαίου

μετώπου που μπορεί να επιτύχει ό,τι δεν μπορούν να επιτύχουν μεμονωμένες οργανώσεις μόνοι τους. Με έναν ισχυρό συνασπισμό, οι νέοι ηγέτες μπορούν να κάνουν τη φωνή τους να ακουστεί, να υποστηρίξουν ολιστικές λύσεις και να δημιουργήσουν ενεργά έναν καλύτερο κόσμο.

Εκστρατείες στα μέσα ενημέρωσης (Διαφάνεια 23)

1) Ακτιβισμός στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης

Για την αποτελεσματική ευαισθητοποίηση και τη συμμετοχή ενός ευρύτερου κοινού σε θέματα που αφορούν τα δικαιώματα των νέων, είναι απαραίτητο να αξιοποιηθούν οι πλατφόρμες των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Με την ανάπτυξη συναρπαστικού περιεχομένου, hashtags και διαδικτυακών εκστρατειών, οι υποστηρικτές μπορούν να πυροδοτήσουν συζητήσεις, να μοιραστούν ιστορίες και να εμπνεύσουν δράση.

Ξεκινήστε εντοπίζοντας τις πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης στις οποίες συχνάζει περισσότερο το κοινό-στόχος σας. Πλατφόρμες όπως το Instagram, το Twitter, το TikTok και το Facebook μπορούν να αποτελέσουν ισχυρά εργαλεία για την προσέγγιση και τη συμμετοχή των νέων. Δημιουργήστε οπτικά ελκυστικά γραφικά, βίντεο και infographics που αναδεικνύουν τα βασικά ζητήματα και καλούν σε δράση. Αναπτύξτε ένα συνεπές πρόγραμμα δημοσιεύσεων για να κρατάτε το κοινό σας απασχολημένο και ενημερωμένο.

Ένα παράδειγμα αποτελεσματικού ακτιβισμού στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης είναι η χρήση των hashtags. Δημιουργήστε ένα μοναδικό και αξιομνημόνευτο hashtag για την εκστρατεία σας, ενθαρρύνοντας τους υποστηρικτές σας να το χρησιμοποιούν όταν μοιράζονται σχετικό περιεχόμενο. Αυτό όχι μόνο βοηθά στην παρακολούθηση της εμβέλειας της εκστρατείας, αλλά δημιουργεί και μια αίσθηση κοινότητας μεταξύ των υποστηρικτών. Επιπλέον, συνεργαστείτε με φορείς επιρροής στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης που μπορούν να βοηθήσουν στην ενίσχυση του μηνύματός σας σε ένα ευρύτερο κοινό.

Σε μια καμπάνια, μια οργάνωση νεολαίας χρησιμοποίησε το Instagram και το Twitter για να ξεκινήσει μια σειρά αναρτήσεων και ιστοριών που αναδείκνυαν προσωπικές ιστορίες νέων που πλήττονται από την ανεπαρκή υγειονομική περίθαλψη. Δημιούργησαν το hashtag #YouthHealthMatters, το οποίο απέκτησε γρήγορα απήχηση και χρησιμοποιήθηκε από χιλιάδες υποστηρικτές. Η καμπάνια όχι μόνο ευαισθητοποίησε αλλά και προκάλεσε συζητήσεις μεταξύ των φορέων χάραξης πολιτικής σχετικά με τη βελτίωση των υπηρεσιών υγειονομικής περίθαλψης για τους νέους.

2) Δέσμευση στα παραδοσιακά μέσα ενημέρωσης

Ενώ τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης είναι ζωτικής σημασίας, η εμπλοκή των παραδοσιακών μέσων ενημέρωσης παραμένει βασικό συστατικό μιας επιτυχημένης εκστρατείας συνηγορίας. Η συνεργασία με δημοσιογράφους, μέσα ενημέρωσης και φορείς επιρροής μπορεί να δημιουργήσει κάλυψη από τα μέσα ενημέρωσης και δημόσια προσοχή γύρω από θέματα δικαιωμάτων των νέων μέσω δελτίων τύπου, άρθρων, συνεντεύξεων και ιστοριών.

Ξεκινήστε χτίζοντας σχέσεις με τοπικούς και εθνικούς δημοσιογράφους που καλύπτουν θέματα νεολαίας και κοινωνικής δικαιοσύνης. Δώστε τους καλά συνταγμένα δελτία τύπου που περιγράφουν με σαφήνεια τους στόχους της εκστρατείας σας, τα βασικά μηνύματα και τυχόν επερχόμενες εκδηλώσεις. Προσφερθείτε να παρέχετε συνεντεύξεις εμπειρογνομόνων ή προσωπικές ιστορίες που μπορούν να προσθέσουν ένα ανθρώπινο στοιχείο στο ρεπορτάζ τους.

Η συγγραφή άρθρων γνώμης για εφημερίδες και διαδικτυακές εκδόσεις μπορεί επίσης να είναι ένας ισχυρός τρόπος για να επηρεάσετε την κοινή γνώμη και την πολιτική. Χρησιμοποιήστε αυτές τις πλατφόρμες για να εκφράσετε τη σημασία των θεμάτων δικαιωμάτων των νέων, να μοιραστείτε συναρπαστικά δεδομένα και ιστορίες και να ζητήσετε συγκεκριμένες δράσεις από τους φορείς χάραξης πολιτικής και την κοινότητα.

Για παράδειγμα, μια ομάδα υπεράσπισης των δικαιωμάτων των νέων συνεργάστηκε με μια τοπική εφημερίδα για να δημοσιεύσει μια σειρά από αφιερώματα σχετικά με τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι νέοι εργαζόμενοι σε επισφαλείς θέσεις εργασίας. Παρείχαν δεδομένα, προσωπικές μαρτυρίες και αναλύσεις εμπειρογνομόνων, οι οποίες όχι μόνο ενημέρωσαν το κοινό αλλά οδήγησαν και σε μια σειρά συνεντεύξεων σε τοπικούς ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς. Αυτή η ευρεία κάλυψη από τα μέσα ενημέρωσης βοήθησε να ασκηθεί πίεση στις τοπικές επιχειρήσεις και στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής ώστε να βελτιώσουν τις συνθήκες εργασίας για τους νέους.

Συνδυάζοντας τον ακτιβισμό των μέσων κοινωνικής δικτύωσης με την παραδοσιακή εμπλοκή των μέσων ενημέρωσης, οι υποστηρικτές μπορούν να δημιουργήσουν μια ολοκληρωμένη εκστρατεία στα μέσα ενημέρωσης που να προσεγγίζει ένα ευρύ κοινό. Η συνέργεια μεταξύ αυτών των πλατφορμών επιτρέπει την εμπλοκή σε πραγματικό χρόνο και τη βαθύτερη, πιο διαφοροποιημένη αφήγηση ιστοριών που μπορεί να εμπνεύσει ευρεία δράση και υποστήριξη.

Οργανώστε διαδικτυακές εκδηλώσεις, διαδικτυακά σεμινάρια και ζωντανές ροές για να επικοινωνήσετε άμεσα με το κοινό σας και να απαντήσετε στις ερωτήσεις του. Χρησιμοποιήστε

αναλυτικά στοιχεία για τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης για να παρακολουθείτε την απόδοση των εκστρατειών σας και να προσαρμόζετε τις στρατηγικές σας ανάλογα με το τι έχει μεγαλύτερη απήχηση στο κοινό σας.

Δέσμευση με φορείς χάραξης πολιτικής και ενδιαφερόμενους φορείς **(Διαφάνεια 24)**

1) Υποστήριξη νομοθετικών μεταρρυθμίσεων

Για την προάσπιση και την προώθηση των δικαιωμάτων των νέων, είναι απαραίτητο να συνηγορείτε για νομοθετικές μεταρρυθμίσεις και αλλαγές πολιτικής σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης. Αυτό περιλαμβάνει την άσκηση πίεσης προς τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής, τους νομοθέτες και τους κυβερνητικούς αξιωματούχους με διάφορα μέσα, όπως συναντήσεις, υπομνήματα, επιστολές και δημόσιες ακροάσεις.

Ξεκινήστε με τον εντοπισμό βασικών θεμάτων που χρειάζονται νομοθετική προσοχή, όπως η εκπαίδευση, η υγιειονομική περίθαλψη, η απασχόληση ή τα ανθρώπινα δικαιώματα. Οργανώστε εκστρατείες που αναδεικνύουν αυτά τα ζητήματα και κινητοποιήστε την υποστήριξη της κοινότητας. Συντάξτε αναφορές και συγκεντρώστε υπογραφές για να καταδείξετε την ευρεία υποστήριξη. Κανονίστε συναντήσεις με τοπικούς αντιπροσώπους και κυβερνητικούς αξιωματούχους για να παρουσιάσετε την υπόθεσή σας και να τους παρέχετε δεδομένα και προσωπικές ιστορίες που καταδεικνύουν τον αντίκτυπο των υφιστάμενων πολιτικών.

Για παράδειγμα, μια ομάδα υπεράσπισης της νεολαίας θα μπορούσε να ξεκινήσει μια εκστρατεία για την εξασφάλιση περισσότερης χρηματοδότησης για τις υπηρεσίες ψυχικής υγείας στα σχολεία. Θα μπορούσαν να ξεκινήσουν με τη συλλογή δεδομένων σχετικά με τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι μαθητές στον τομέα της ψυχικής υγείας και στη συνέχεια να χρησιμοποιήσουν αυτές τις πληροφορίες για να συντάξουν μια αίτηση και να οργανώσουν μια σειρά δημόσιων ακροάσεων. Με την επαφή με τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής και την παρουσίαση μιας πειστικής υπόθεσης, μπορούν να πιέσουν για κονδύλια του προϋπολογισμού που θα δίνουν προτεραιότητα στην ψυχική υγεία των νέων.

2) Εξασφάλιση της συμμετοχής των νέων στη λήψη αποφάσεων

Η υπεράσπιση της ουσιαστικής συμμετοχής των νέων στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων είναι ζωτικής σημασίας. Διασφαλίστε ότι οι νέοι έχουν θέση στο τραπέζι των συζητήσεων πολιτικής, των συμβουλευτικών οργάνων και των δομών διακυβέρνησης.

Εργαστείτε για τη δημιουργία συμβουλίων νέων ή συμβουλευτικών επιτροπών που ενσωματώνονται στην τοπική αυτοδιοίκηση ή στη σχολική διοίκηση. Στα όργανα αυτά θα πρέπει να δοθεί πραγματική επιρροή στις αποφάσεις που επηρεάζουν τους νέους. Ενθαρρύνετε τους νέους να συμμετέχουν σε αυτά τα φόρουμ παρέχοντάς τους την απαραίτητη κατάρτιση και υποστήριξη για να υπερασπίζονται αποτελεσματικά τα συμφέροντά τους.

Σε μια πρωτοβουλία, ένα δημοτικό συμβούλιο δημιούργησε ένα συμβουλευτικό συμβούλιο νέων που συναντιόταν τακτικά με εκλεγμένους αξιωματούχους για να συζητήσουν θέματα που κυμαίνονταν από την εκπαίδευση έως τη δημόσια ασφάλεια. Τα μέλη του συμβουλίου, όλοι νέοι από διαφορετικά υπόβαθρα, είχαν την ευκαιρία να παρουσιάσουν τις ιδέες και τα σχόλιά τους απευθείας στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής. Αυτό όχι μόνο ενδυνάμωσε τους νέους αλλά και εξασφάλισε ότι οι πολιτικές αντανakλούσαν περισσότερο τις ανάγκες και τις προοπτικές τους.

3) Προώθηση του διαλόγου μεταξύ των νέων και των ενδιαφερόμενων φορέων

Ο ανοικτός και εποικοδομητικός διάλογος μεταξύ των νέων, των φορέων χάραξης πολιτικής και των ενδιαφερόμενων φορέων είναι απαραίτητος για τον προσδιορισμό των προτεραιοτήτων, την αντιμετώπιση των ανησυχιών και τη συνδημιουργία λύσεων που αντικατοπτρίζουν τις ανάγκες και τις προοπτικές των νέων.

Διοργανώστε φόρουμ, συναντήσεις στο δημαρχείο και εργαστήρια που φέρνουν σε επαφή νέους και φορείς χάραξης πολιτικής. Δημιουργήστε ασφαλείς χώρους όπου οι νέοι μπορούν να μοιραστούν ανοιχτά τις εμπειρίες και τις ιδέες τους. Διευκολύνετε συζητήσεις που επικεντρώνονται στην εξεύρεση κοινού εδάφους και στην ανάπτυξη λύσεων που μπορούν να αναληφθούν.

Για παράδειγμα, μια κοινοτική οργάνωση θα μπορούσε να φιλοξενήσει μια σειρά από συναντήσεις στο δημαρχείο όπου οι νέοι συζητούν τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν στις γειτονιές τους. Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής και οι ενδιαφερόμενοι φορείς θα καλούνταν να ακούσουν, να υποβάλουν ερωτήσεις και να συμμετάσχουν σε διάλογο με στόχο την εξεύρεση λύσεων συνεργασίας. Με την προώθηση αυτού του είδους της αλληλεπίδρασης, οι νέοι αισθάνονται ότι ακούγονται και γίνονται σεβαστοί και οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής αποκτούν πολύτιμες γνώσεις που μπορούν να τροφοδοτήσουν τις αποφάσεις τους.

Ανάπτυξη ικανοτήτων και κατάρτιση (Διαφάνεια 25)

1) Διοργάνωση εργαστηρίων και εκπαιδεύσεων

Για να υπερασπιστούν αποτελεσματικά τα δικαιώματά τους, οι νέοι πρέπει να είναι εφοδιασμένοι με τις κατάλληλες γνώσεις και δεξιότητες. Οργανώστε εργαστήρια, εκπαιδευτικές συνεδρίες και προγράμματα ανάπτυξης ικανοτήτων που εστιάζουν σε βασικούς τομείς όπως η επικοινωνία, η ηγεσία και η συνηγορία.

Ξεκινήστε προσδιορίζοντας τις συγκεκριμένες ανάγκες και τα ενδιαφέροντα των νέων στην κοινότητά σας. Αναπτύξτε ένα πρόγραμμα σπουδών που να καλύπτει μια σειρά θεμάτων, συμπεριλαμβανομένης της δημόσιας ομιλίας, του γραμματισμού στα μέσα ενημέρωσης, του σχεδιασμού εκστρατείας και των δεξιοτήτων διαπραγμάτευσης. Προσκαλέστε έμπειρους εκπαιδευτές και ομιλητές που μπορούν να μοιραστούν πρακτικές γνώσεις και παραδείγματα από τον πραγματικό κόσμο.

Για παράδειγμα, ένα κοινοτικό κέντρο θα μπορούσε να φιλοξενήσει μια σειρά εργαστηρίων για αποτελεσματικές στρατηγικές επικοινωνίας. Αυτές οι συνεδρίες θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν δραστηριότητες όπως ασκήσεις με παιχνίδια ρόλων, όπου οι συμμετέχοντες εξασκούνται στην εκφώνηση ομιλιών ή στη διεξαγωγή συνεντεύξεων. Επιπλέον, προσφέρετε εκπαίδευση σε θέματα ηγεσίας που ενδυναμώνει τους νέους να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες, να εμπνέουν άλλους και να διαχειρίζονται έργα υπεράσπισης.

Στο τέλος αυτών των προγραμμάτων, οι συμμετέχοντες θα πρέπει να αισθάνονται πιο σίγουροι για την ικανότητά τους να εκφράζουν τις ανησυχίες τους, να κινητοποιούν υποστήριξη και να συνεργάζονται με τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής. Αυτό το θεμέλιο δεξιοτήτων θα τους επιτρέψει να γίνουν ισχυροί υποστηρικτές των δικαιωμάτων τους.

2) Παραγωγή ενημερωτικών δελτίων και εκθέσεων πολιτικής βασισμένων σε στοιχεία

Η ενημέρωση των προσπαθειών συνηγορίας με αξιόπιστα στοιχεία είναι ζωτικής σημασίας για την ευαισθητοποίηση και τον επηρεασμό των διαδικασιών λήψης αποφάσεων. Παραγωγή ενημερωτικών δελτίων πολιτικής, εκθέσεων και ερευνητικών μελετών βασισμένων σε στοιχεία που αναδεικνύουν βασικά ζητήματα δικαιωμάτων των νέων και παρέχουν προτάσεις που μπορούν να εφαρμοστούν.

Ξεκινήστε με τη διεξαγωγή ενδεδειγμένης έρευνας για τη συγκέντρωση δεδομένων σχετικά με τα ζητήματα που επηρεάζουν τους νέους στην κοινότητά σας. Συνεργαστείτε με ακαδημαϊκά ιδρύματα, δεξαμενές σκέψης και άλλους ερευνητικούς οργανισμούς για να διασφαλίσετε την

ακρίβεια και την αξιοπιστία των ευρημάτων σας. Συγκεντρώστε αυτά τα δεδομένα σε ολοκληρωμένες εκθέσεις που περιγράφουν το εύρος του προβλήματος, τον αντίκτυπό του στους νέους και τις πιθανές λύσεις.

Για παράδειγμα, μια οργάνωση νεολαίας θα μπορούσε να συντάξει μια έκθεση σχετικά με την κατάσταση των υπηρεσιών ψυχικής υγείας για τους εφήβους. Η έκθεση αυτή θα μπορούσε να περιλαμβάνει στατιστικά στοιχεία σχετικά με τα αποτελέσματα της ψυχικής υγείας, μαρτυρίες ατόμων που έχουν πληγεί και ανάλυση των υφιστάμενων πολιτικών. Χρησιμοποιήστε αυτές τις πληροφορίες για να δημιουργήσετε συνοπτικά ενημερωτικά δελτία πολιτικής που μπορούν εύκολα να κοινοποιηθούν στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής, στα μέσα ενημέρωσης και στο κοινό.

Διανείμετε αυτό το υλικό μέσω διαφόρων διαύλων, συμπεριλαμβανομένων των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, των δελτίων τύπου και της άμεσης προσέγγισης των ενδιαφερομένων μερών. Παρέχοντας καλά τεκμηριωμένες και τεκμηριωμένες πληροφορίες, μπορείτε να αναβαθμίσετε τη συζήτηση γύρω από τα δικαιώματα των νέων και να προωθήσετε τεκμηριωμένες προσπάθειες υπεράσπισης.

3) Χτίζοντας ένα ενημερωμένο και καταρτισμένο δίκτυο συνηγορίας των νέων

Ένα ισχυρό δίκτυο έμπειρων και εξειδικευμένων συνηγόρων της νεολαίας μπορεί να δημιουργήσει ένα πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα, ενισχύοντας τον αντίκτυπο των προσπαθειών σας. Ενθαρρύνετε τους συμμετέχοντες από τα εργαστήρια και τις εκπαιδεύσεις σας να παραμείνουν συνδεδεμένοι, να μοιράζονται πόρους και να συνεργάζονται σε έργα συνηγορίας.

Δημιουργήστε μια πλατφόρμα για συνεχή επικοινωνία, όπως ένα διαδικτυακό φόρουμ ή τακτικές συναντήσεις, όπου οι νέοι συνηγόροι μπορούν να ανταλλάσσουν ιδέες, να ζητούν συμβουλές και να αλληλοϋποστηρίζονται. Δημιουργήστε προγράμματα καθοδήγησης που συνδυάζουν έμπειρους συνηγότες με νεοεισερχόμενους, καλλιεργώντας μια κουλτούρα μάθησης και ανάπτυξης.

Σε μια κοινότητα, ένα δίκτυο νέων που δημιουργήθηκε μετά από μια σειρά εκπαιδεύσεων ηγεσίας αποφάσισε να αντιμετωπίσει το ζήτημα της ανεργίας των νέων. Συνεργάστηκαν σε μια εκστρατεία που περιελάμβανε εκθέσεις εργασίας, εργαστήρια δεξιοτήτων και συνηγορία για καλύτερες πολιτικές απασχόλησης. Συνεργαζόμενοι, κατάφεραν να πετύχουν πολύ περισσότερα απ' ό,τι θα μπορούσαν να πετύχουν μεμονωμένα.

Διευκολύνετε μια συνεδρία ερωτήσεων και απαντήσεων για να αντιμετωπίσετε τυχόν διευκρινίσεις ή ανησυχίες που τέθηκαν από τους συμμετέχοντες.

Ενθαρρύνετε τους συμμετέχοντες να μοιραστούν τις προοπτικές, τις εμπειρίες και τις ιδέες τους για την προώθηση των δικαιωμάτων των νέων στα αντίστοιχα πλαίσια.

Συνοψίστε τα βασικά συμπεράσματα του μαθήματος και ενισχύστε τη σημασία των δικαιωμάτων των νέων για την προώθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης, της ισότητας και της βιώσιμης ανάπτυξης.

Ερωτήσεις κουίζ

Σωστό ή Λάθος: Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού (UNCRC) είναι η μόνη διεθνής συνθήκη που ασχολείται ειδικά με τα δικαιώματα των νέων.

Λάθος. Ενώ η UNCRC είναι ένα σημαντικό διεθνές μέσο, υπάρχουν και άλλες συνθήκες και συμφωνίες, όπως το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα και το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, που περιέχουν επίσης διατάξεις σχετικές με τα δικαιώματα των νέων.

Σωστό ή Λάθος: Η ενδυνάμωση των νέων αναφέρεται στη διαδικασία παροχής στους νέους εξουσίας έναντι άλλων σε διαδικασίες λήψης αποφάσεων.

Λάθος. Η ενδυνάμωση των νέων περιλαμβάνει τον εξοπλισμό των νέων με τις γνώσεις, τις δεξιότητες και τους πόρους για να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους, να κάνουν συνειδητές επιλογές και να αναλάβουν τον έλεγχο της ζωής τους. Πρόκειται για την προώθηση της δράσης και της αυτοπεποίθησης, όχι απαραίτητα της εξουσίας επί των άλλων.

Σωστό ή Λάθος: Η απαγόρευση των διακρίσεων είναι μια θεμελιώδης αρχή των δικαιωμάτων των νέων που διασφαλίζει την ίση μεταχείριση των νέων ανεξάρτητα από την ηλικία, το φύλο, την εθνικότητα ή άλλα χαρακτηριστικά τους.

Σωστό. Η απαγόρευση των διακρίσεων αποτελεί βασική αρχή των δικαιωμάτων των νέων, τονίζοντας τη σημασία της δίκαιης και ισότιμης μεταχείρισης όλων των νέων, χωρίς προκαταλήψεις ή προκατάληψη με βάση οποιαδήποτε προσωπικά χαρακτηριστικά.

Σωστό ή Λάθος: Η συμμετοχή των νέων αναφέρεται μόνο στη συμμετοχή των νέων στις επίσημες πολιτικές διαδικασίες, όπως η ψήφος και η υποψηφιότητα για αξιώματα.

Λάθος. Η συμμετοχή των νέων περιλαμβάνει ένα ευρύτερο φάσμα δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής σε διαδικασίες λήψης αποφάσεων σε διάφορα επίπεδα (π.χ. κοινοτικά προγράμματα, συμβούλια νέων), εθελοντισμού, συνηγορίας και ακτιβισμού.

Σωστό ή Λάθος: Τα δικαιώματα των νέων περιορίζονται στα αστικά και πολιτικά δικαιώματα, όπως η ελευθερία έκφρασης και η ελευθερία του συνέρχεσθαι, και δεν περιλαμβάνουν τα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα.

Λάθος. Τα δικαιώματα των νέων περιλαμβάνουν ένα ευρύ φάσμα αστικών, πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων, όπως αναγνωρίζονται σε διάφορα διεθνή μέσα και νομικά πλαίσια.

Σωστό ή Λάθος: Οι πολιτικές για τα δικαιώματα των νέων επικεντρώνονται κυρίως στην προστασία των νέων από κινδύνους και ευπάθειες, παρά στην προώθηση της ενεργού συμμετοχής και της ενδυνάμωσής τους.

Λάθος. Ενώ η προστασία των νέων από κινδύνους και ευπάθειες είναι σημαντική, οι πολιτικές για τα δικαιώματα των νέων στοχεύουν επίσης στην προώθηση της ενεργού συμμετοχής, της ενδυνάμωσης και της δράσης των νέων στην κοινωνία. Οι πολιτικές αυτές αναγνωρίζουν τους νέους ως κατόχους δικαιωμάτων που θα πρέπει να συμμετέχουν ενεργά στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων που επηρεάζουν τη ζωή τους.

Αναφορές

Βιβλία

- "Πολιτική για τη νεολαία: Συγκριτικές και κριτικές προοπτικές", επιμέλεια: J. Batsleer, H. Wyn και M. Hoskins.
- "Global Perspectives on Youth Gang Behavior, Violence, and Weapons Use" επιμέλεια R. P. Adler και D. L. Hirschfield.
- "Νεολαία: Choices and Change - Promoting Healthy Behaviors in Adolescents" της Επιτροπής για τη βελτίωση της υγείας, της ασφάλειας και της ευημερίας των νέων ενηλίκων, Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας.
- "Τα δικαιώματα του παιδιού: Harding και S. Nolan.
- "Νεολαία και ανισότητα στην εκπαίδευση: Global Actions in Youth Work", επιμέλεια: S. Carpentier, M. T. Segura και N. Kahyani.

Άρθρα

- Osler, A., & Vincent, K. (2003). "Εκπαιδύοντας τους πολίτες για τα ανθρώπινα δικαιώματα: Μια ερευνητική έκθεση για τα σχολεία στην Αγγλία". Educational Review, 55(1), 53-68.
- Chawla, L. J. (2002). "Μεγαλώνοντας σε έναν αστικοποιημένο κόσμο". Earthscan.
- Hart, R. A. (1992). "Η συμμετοχή των παιδιών: Από τον συμβολισμό στην ιδιότητα του πολίτη". UNICEF Innocenti Essays No. 4.
- Kirby, P. (2004). "Ένας οδηγός για την ενεργό συμμετοχή των νέων στην έρευνα: Για ερευνητές, υπεύθυνους έρευνας και διευθυντές". INVOLVE.
- Wyn, J., Cahill, H., Holdsworth, R., Rowling, L., & Carson, S. (2000). "Αποδέσμευση από την εκπαίδευση και την κατάρτιση: Εμπειρίες νέων από τη Βικτώρια". Κέντρο Έρευνας και Ανάπτυξης για τη Νεολαία.
- Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών. (2021). "Έκθεση του Ειδικού Εισηγητή για τα ανθρώπινα δικαιώματα των μεταναστών σχετικά με την κατάσταση των μεταναστών υπό διαμετακόμιση".

Εκθέσεις .

- Τμήμα Οικονομικών και Κοινωνικών Υποθέσεων των Ηνωμένων Εθνών. (2019). "Παγκόσμια έκθεση για τη νεολαία: Η κοινωνική επιχειρηματικότητα των νέων και η Ατζέντα 2030".
- Διεθνής Οργάνωση Εργασίας. (2019). "Παγκόσμιες τάσεις απασχόλησης για τους νέους 2019: BRIEF: Succeeding in the KLEMS Age (Επιτυχία στην εποχή του KLEMS)".

- UNESCO. (2020). "Παγκόσμια έκθεση παρακολούθησης της εκπαίδευσης: Ενσωμάτωση και εκπαίδευση: ".
- UNICEF. (2019). "Η κατάσταση των παιδιών στον κόσμο 2019: Παιδιά, τρόφιμα και διατροφή - Καλή ανάπτυξη σε έναν κόσμο που αλλάζει".

Δικτυακοί τόποι

- Νεολαία των Ηνωμένων Εθνών - ο επίσημος δικτυακός τόπος των Ηνωμένων Εθνών αφιερωμένος σε θέματα που αφορούν τη νεολαία, συμπεριλαμβανομένων πόρων, εκθέσεων και πρωτοβουλιών που αποσκοπούν στην προώθηση των δικαιωμάτων και της συμμετοχής των νέων: <https://www.un.org/en/global-issues/youth>
- Παγκόσμια Τράπεζα Νεολαία - η πύλη της Παγκόσμιας Τράπεζας που επικεντρώνεται στην ανάπτυξη της νεολαίας, προσφέροντας έρευνα, εκθέσεις και δεδομένα για θέματα νεολαίας σε όλο τον κόσμο: <https://www.worldbank.org/en/events/2023/02/24/youth-summit-2023-from-the-ground-up-local-solutions-to-drive-global-impact>
- UNICEF Voices of Youth - η διαδικτυακή πλατφόρμα της UNICEF που έχει σχεδιαστεί για τους νέους να μοιράζονται τις απόψεις τους για διάφορα θέματα, συμπεριλαμβανομένων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της κοινωνικής δικαιοσύνης: <https://www.voicesofyouth.org/>
- Διεθνής Οργάνωση Εργασίας (ΔΟΕ) Απασχόληση των νέων - Το ειδικό τμήμα της ΔΟΕ για την απασχόληση των νέων, που παρέχει έρευνα, δημοσιεύσεις και πληροφορίες για την πολιτική σχετικά με τις προκλήσεις και τις λύσεις για την απασχόληση των νέων: <https://www.ilo.org/topics/youth-employment>
- Global Youth Empowerment Fun - μια πρωτοβουλία χρηματοδότησης και υποστήριξης για έργα υπό την ηγεσία των νέων σε όλο τον κόσμο, με στόχο την ενδυνάμωση των νέων για την αντιμετώπιση πειστικών παγκόσμιων ζητημάτων και την προώθηση των δικαιωμάτων των νέων: <https://oyaop.com/opportunity/competitions-and-awards/global-youth-empowerment-fund/>

Σημειώσεις διαλέξεων

Ενότητα 4 - Μάθημα 3

Χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, οι απόψεις και οι γνώμες που εκφράζονται είναι αποκλειστικά του/των συγγραφέα/ων και δεν αντανακλούν κατ' ανάγκη τις απόψεις και τις γνώμες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε ο EACEA μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι γι' αυτές.

Πεδία και στόχοι πολιτικής σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο που αφορούν τη νεολαία

1. Ο ρόλος της ΕΕ στην πολιτική για τη νεολαία

Διαφάνεια 4

Η πολιτική για τη νεολαία αποτελεί πρωτίστως αρμοδιότητα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Σύμφωνα με το άρθρο 165 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), η δράση της ΕΕ στον τομέα αυτό αποσκοπεί στην "ενθάρρυνση της ανάπτυξης των ανταλλαγών νέων και των ανταλλαγών κοινωνικομορφωτικών εκπαιδευτών και στην ενθάρρυνση της συμμετοχής των νέων στη δημοκρατική ζωή στην Ευρώπη". Το άρθρο 166 της ΣΛΕΕ αναθέτει στην ΕΕ το καθήκον να διευκολύνει την πρόσβαση στην επαγγελματική κατάρτιση και να ενθαρρύνει την κινητικότητα των εκπαιδευτών και των εκπαιδευομένων, ιδίως των νέων.

Τα κράτη μέλη συνεργάζονται στον τομέα της νεολαίας από το 2002.

Στρατηγική της ΕΕ για τη νεολαία (2019-2027) (διαφάνειες 5, 6)

Η στρατηγική της ΕΕ για τη νεολαία αποτελεί το πλαίσιο για τη συνεργασία της ΕΕ στον τομέα της πολιτικής για τη νεολαία για την περίοδο 2019-2027, με βάση το ψήφισμα του Συμβουλίου της 26ης Νοεμβρίου 2018. Η συνεργασία της ΕΕ στον τομέα της νεολαίας αξιοποιεί στο έπακρο το δυναμικό της πολιτικής για τη νεολαία. Ενισχύει τη συμμετοχή των νέων στη δημοκρατική ζωή-

υποστηρίζει επίσης την κοινωνική και πολιτική δέσμευση και στοχεύει να διασφαλίσει ότι όλοι οι νέοι διαθέτουν τους απαραίτητους πόρους για να συμμετέχουν στην κοινωνία.

Η στρατηγική της ΕΕ για τη νεολαία επικεντρώνεται σε τρεις βασικούς τομείς δράσης, γύρω από τις τρεις λέξεις: **Ενεργοποίηση, σύνδεση, ενδυνάμωση**, ενώ παράλληλα εργάζεται για τη συνδυασμένη εφαρμογή σε όλους τους τομείς. Κατά τη διάρκεια μιας διαδικασίας διαλόγου 2017-2018, στην οποία συμμετείχαν νέοι από όλη την Ευρώπη, αναπτύχθηκαν **11 ευρωπαϊκοί στόχοι για τη νεολαία**. Οι στόχοι αυτοί προσδιορίζουν διατομεακούς τομείς που επηρεάζουν τη ζωή των νέων και επισημαίνουν τις προκλήσεις. Η στρατηγική της ΕΕ για τη νεολαία θα πρέπει να συμβάλει στην υλοποίηση αυτού του οράματος των νέων.

Με το **"Engage"** η στρατηγική της ΕΕ για τη νεολαία στοχεύει στην ουσιαστική συμμετοχή των νέων στα κοινά, την οικονομία, την κοινωνία, τον πολιτισμό και την πολιτική. Τα κράτη μέλη και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καλούνται να:

- Να ενθαρρύνουν και να προωθήσουν τη χωρίς αποκλεισμούς δημοκρατική συμμετοχή όλων των νέων στην κοινωνία και τις δημοκρατικές διαδικασίες,
- Να εμπλέκουν ενεργά τους νέους, τις οργανώσεις νέων και άλλους διοργανωτές της εργασίας για τη νεολαία στις πολιτικές που επηρεάζουν τη ζωή των νέων σε όλα τα επίπεδα,
- Να υποστηρίξουν τις εκπροσωπήσεις των νέων σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο, αναγνωρίζοντας το δικαίωμα των νέων να συμμετέχουν και να αυτοοργανώνονται,
- Υποστήριξη και προώθηση του διαλόγου της ΕΕ για τη νεολαία, προκειμένου να συμπεριληφθούν ποικίλες φωνές των νέων στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σε όλα τα επίπεδα,
- Να προωθήσουν την ανάπτυξη ικανοτήτων του πολίτη, μέσω στρατηγικών εκπαίδευσης και μάθησης του πολίτη,
- Υποστήριξη και ανάπτυξη ευκαιριών για τη "μάθηση της συμμετοχής", αύξηση του ενδιαφέροντος για συμμετοχικές δράσεις και παροχή βοήθειας στους νέους να προετοιμαστούν για τη συμμετοχή,
- Να διερευνήσει και να προωθήσει τη χρήση καινοτόμων και εναλλακτικών μορφών δημοκρατικής συμμετοχής, π.χ. εργαλεία ψηφιακής δημοκρατίας.

"Σύνδεση": Οι νέοι στην Ευρώπη συνδέονται όλο και περισσότερο. Οι διασυνδέσεις, οι σχέσεις και η ανταλλαγή εμπειριών αποτελούν βασικό πλεονέκτημα για την αλληλεγγύη και τη μελλοντική ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή η σύνδεση προωθείται καλύτερα μέσω διαφόρων μορφών κινητικότητας.

Τα κράτη μέλη και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καλούνται να:

- Να καταστήσουν δυνατή την πρόσβαση όλων των νέων και των εργαζομένων στον τομέα της νεολαίας σε ευκαιρίες διασυννοριακής κινητικότητας, συμπεριλαμβανομένου του εθελοντισμού, με την εξάλειψη των εμποδίων και την εφαρμογή μέτρων υποστήριξης με ιδιαίτερη προσοχή στους νέους με λιγότερες ευκαιρίες,
- Να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή των νέων στην αλληλεγγύη, προωθώντας προγράμματα στήριξης και επιδιώκοντας τη συμπληρωματικότητα και τις συνέργειες μεταξύ των χρηματοδοτικών μέσων της ΕΕ και των εθνικών, περιφερειακών και τοπικών προγραμμάτων,
- Να συμμετέχουν ενεργά οι νέοι και οι οργανώσεις νεολαίας στο σχεδιασμό, την υλοποίηση και την αξιολόγηση των σχετικών χρηματοδοτικών προγραμμάτων της ΕΕ,
- Ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και περαιτέρω εργασία σε αποτελεσματικά συστήματα επικύρωσης και αναγνώρισης των δεξιοτήτων και ικανοτήτων που αποκτώνται μέσω της μη τυπικής και άτυπης μάθησης, συμπεριλαμβανομένης της αλληλεγγύης και των δραστηριοτήτων εθελοντισμού, συνεχίζοντας την εφαρμογή της σύστασης του Συμβουλίου του 2012 σχετικά με την επικύρωση της μη τυπικής και άτυπης μάθησης.

"Ενδυνάμωση": Ενδυνάμωση των νέων σημαίνει ενθάρρυνση των νέων να αναλάβουν την ευθύνη της ζωής τους. Σήμερα, οι νέοι σε όλη την Ευρώπη αντιμετωπίζουν ποικίλες προκλήσεις και η εργασία για τους νέους σε όλες τις μορφές της μπορεί να λειτουργήσει ως καταλύτης για την ενδυνάμωση.

Τα κράτη μέλη και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καλούνται να:

- Να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν ένα ευρωπαϊκό πρόγραμμα δράσης για την εργασία των νέων για την ποιότητα, την καινοτομία και την αναγνώριση της εργασίας για τους νέους,
- Να στηρίξουν την ανάπτυξη ποιοτικής εργασίας για τους νέους σε όλα τα επίπεδα, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης πολιτικής στον τομέα, της κατάρτισης για τους εργαζόμενους σε θέματα νεολαίας, της θέσπισης νομικών πλαισίων και της επαρκούς κατανομής πόρων,
- Υποστήριξη των δραστηριοτήτων εργασίας για τη νεολαία, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων βάσης, και αναγνώριση των οργανώσεων νεολαίας ως φορέων ανάπτυξης ικανοτήτων και κοινωνικής ένταξης μέσω της εργασίας για τη νεολαία και των δραστηριοτήτων μη τυπικής εκπαίδευσης,
- Δημιουργία και περαιτέρω ανάπτυξη εύκολα προσβάσιμων σημείων επαφής για τη νεολαία που παρέχουν ευρύ φάσμα υπηρεσιών ή/και παρέχουν πληροφορίες για τη νεολαία.

Ευρωπαϊκοί στόχοι για τη νεολαία:

Στόχος του 6ου κύκλου του διαλόγου της ΕΕ για τη νεολαία - *Η νεολαία στην Ευρώπη: What's next?* που έλαβε χώρα το 2017/2018 - ήταν να συγκεντρώσει τις φωνές των νέων και να συμβάλει από κοινού στη δημιουργία της στρατηγικής της ΕΕ για τη νεολαία 2019-2027. Ως αποτέλεσμα, αναπτύχθηκαν έντεκα ευρωπαϊκοί στόχοι για τη νεολαία. Οι στόχοι αυτοί αντικατοπτρίζουν τις απόψεις των ευρωπαίων νέων και αντιπροσωπεύουν το όραμα όσων δραστηριοποιούνται στο διάλογο της ΕΕ για τη νεολαία:

- 1) Συνδέοντας την ΕΕ με τη νεολαία
- 2) Ισότητα όλων των φύλων
- 3) Κοινωνίες χωρίς αποκλεισμούς
- 4) Ενημέρωση και εποικοδομητικός διάλογος
- 5) Ψυχική υγεία & ευημερία
- 6) Προώθηση της αγροτικής νεολαίας
- 7) Ποιοτική απασχόληση για όλους
- 8) Ποιοτική μάθηση
- 9) Χώρος και συμμετοχή για όλους
- 10) Βιώσιμη πράσινη Ευρώπη
- 11) Οργανώσεις νεολαίας & ευρωπαϊκά προγράμματα

Διαφάνεια 7

Η στρατηγική της ΕΕ για τη νεολαία θα πρέπει να συμβάλει στην υλοποίηση αυτού του οράματος των νέων κινητοποιώντας τα μέσα πολιτικής σε επίπεδο ΕΕ καθώς και δράσεις σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς.

Η ΕΕ χρηματοδοτεί μια σειρά από προγράμματα που προσφέρουν ευκαιρίες στους νέους, όπως το Erasmus+ (συμπεριλαμβανομένου του DiscoverEU), το Ευρωπαϊκό Σώμα Αλληλεγγύης και το Erasmus+ virtual exchange. Αυτά βοηθούν τους νέους να διευρύνουν τους ορίζοντές τους και να χτίσουν γέφυρες σε ολόκληρη την Ευρώπη και πέραν αυτής.

Περαιτέρω πληροφορίες είναι διαθέσιμες από την Ευρωπαϊκή Πύλη για τη Νεολαία, η οποία μοιράζεται πληροφορίες και ευκαιρίες της ΕΕ και των κρατών μελών που ενδιαφέρουν τους νέους.

https://youth.europa.eu/home_en

Τι άλλο; (Διαφάνεια 8)

➤ **Ευρωπαϊκό σύμφωνο για τη νεολαία:**

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και οι ηγέτες των επιχειρήσεων εγκαινίασαν το "Ευρωπαϊκό Σύμφωνο για τη Νεολαία" για τη βελτίωση των εταιρικών σχέσεων μεταξύ επιχειρήσεων και εκπαίδευσης, ώστε να ενισχυθούν οι πιθανότητες των νέων να βρουν δουλειά. Το Σύμφωνο, το οποίο ξεκίνησε από το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Επιχειρήσεων για την Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη (CSR Europe), αποτελεί έκκληση προς όλες τις επιχειρήσεις, τους κοινωνικούς εταίρους, τους παρόχους εκπαίδευσης και κατάρτισης και άλλους ενδιαφερόμενους φορείς να αναπτύξουν ή να εδραιώσουν συνεργασίες για την υποστήριξη της απασχολησιμότητας και της ένταξης των νέων.

➤ **Πρωτοβουλία για την απασχόληση των νέων (ΠΑΝ):**

Η Πρωτοβουλία για την Απασχόληση των Νέων (ΠΑΝ) είναι ένας από τους κύριους χρηματοδοτικούς πόρους της ΕΕ για τη στήριξη της εφαρμογής των συστημάτων εγγυήσεων για τη νεολαία έως το 2023. Η ΕΕ την εγκαινίασε το 2013 για να παράσχει στήριξη στους νέους που ζουν σε περιοχές όπου η ανεργία των νέων ήταν υψηλότερη από 25%. Για την περίοδο 2021-2027, για λόγους απλούστευσης, τα θεσμικά όργανα της ΕΕ ενσωμάτωσαν την Πρωτοβουλία για την Απασχόληση των Νέων στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο Plus (EKT+), διατηρώντας παράλληλα την εστίαση στην απασχόληση των νέων.

2. Νομικό και πολιτικό πλαίσιο της ΕΕ για τα δικαιώματα των νέων

Διαφάνειες 9, 10

Τόσο η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ απαγορεύουν ρητά τις διακρίσεις λόγω ηλικίας. Ο Χάρτης είναι νομικά δεσμευτικός για τα θεσμικά όργανα της ΕΕ καθώς και για τα κράτη μέλη όταν εφαρμόζουν το ευρωπαϊκό δίκαιο σε εθνικό επίπεδο. Ο Χάρτης μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση του ευρωπαϊκού δικαίου με ορισμένες πτυχές των δικαιωμάτων των νέων.

Η ΕΕ διαθέτει επίσης μια σειρά νομοθεσιών κατά των διακρίσεων υπό μορφή οδηγιών, οι οποίες εφαρμόζονται πλήρως στη νεολαία και είναι νομικά δεσμευτικές για τα κράτη μέλη, και συγκεκριμένα

- **Οδηγία για την Ισότητα στην Απασχόληση** (2000/78/EK), η οποία προωθεί την ίση μεταχείριση λόγω θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή σεξουαλικού προσανατολισμού στην απασχόληση και το επάγγελμα. Σε γενικές γραμμές, η οδηγία-πλαίσιο της ΕΕ για την απασχόληση εφαρμόζεται στις διακρίσεις στον τομέα της απασχόλησης, της αυτοαπασχόλησης και του "επαγγέλματος". Καλύπτει τις διακρίσεις λόγω θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού. Καλύπτονται τόσο οι άμεσες όσο και οι έμμεσες διακρίσεις. Περιλαμβάνει την απαίτηση να γίνονται εύλογες προσαρμογές για τα άτομα με αναπηρία. *(Τι είναι η οδηγία; Μια οδηγία είναι νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν προορίζεται να εφαρμοστεί άμεσα στα κράτη μέλη (αν και μπορεί να έχει άμεσο αποτέλεσμα (παρακάτω) εάν δεν εφαρμοστεί σωστά). Τα κράτη μέλη οφείλουν να θεσπίσουν εθνικούς νόμους για να θέσουν σε ισχύ την οδηγία).*
- **Η οδηγία για τη φυλετική ισότητα** (2000/43/EK) απαγορεύει τις διακρίσεις λόγω φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής στην αγορά εργασίας, την εκπαίδευση, την κοινωνική προστασία (συμπεριλαμβανομένης της κοινωνικής ασφάλισης και της υγειονομικής περίθαλψης), τα κοινωνικά πλεονεκτήματα, την πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες (συμπεριλαμβανομένης της στέγασης) και την παροχή αυτών (συμπεριλαμβανομένης της στέγασης), καθώς και την ιδιότητα μέλους και τη συμμετοχή σε οργάνωση εργαζομένων ή εργοδοτών. Με την οδηγία για την ισότητα στην απασχόληση, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θεσπίσει ένα γενικό πλαίσιο για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία. Η εν λόγω οδηγία βασίζεται στην αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των προσώπων. Απαγορεύει τόσο τις άμεσες όσο και τις έμμεσες διακρίσεις, την παρενόχληση, τις οδηγίες για διακρίσεις και τη θυματοποίηση. Η οδηγία εφαρμόζεται σε όλα τα πρόσωπα και σε όλους τους τομείς δραστηριότητας, όσον αφορά: την πρόσβαση στην απασχόληση, τις συνθήκες εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των προαγωγών, των αμοιβών και των απολύσεων, την πρόσβαση στην επαγγελματική κατάρτιση, τη συμμετοχή σε οργανώσεις εργαζομένων ή εργοδοτών και σε οποιαδήποτε επαγγελματική οργάνωση, την πρόσβαση στην κοινωνική προστασία και στην υγειονομική περίθαλψη, την εκπαίδευση, τα κοινωνικά πλεονεκτήματα, την πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένης της στέγασης, και την παροχή αυτών. Η οδηγία δεν καλύπτει τη διαφορετική μεταχείριση με βάση την ιθαγένεια, ούτε τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής για τους πολίτες τρίτων χωρών.

Ένδικο μέσα και επιβολή: α) οποιοσδήποτε πιστεύει ότι είναι θύμα διακρίσεων λόγω φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής πρέπει να έχει πρόσβαση σε νομικές ή/και διοικητικές διαδικασίες. Ενώσεις ή άλλα ενδιαφερόμενα νομικά πρόσωπα μπορούν επίσης να αναλάβουν διαδικασίες είτε για λογαριασμό είτε προς υποστήριξη του καταγγέλλοντος. Το

θύμα διάκρισης χρειάζεται μόνο να τεκμηριώσει το τεκμήριο της διάκρισης και στη συνέχεια να αποδείξει ότι δεν υπήρξε διάκριση.

Κάθε χώρα της ΕΕ έχει συστήσει τουλάχιστον έναν φορέα που ασχολείται με την καταπολέμηση των διακρίσεων, ο οποίος είναι, ιδίως, υπεύθυνος για την παροχή βοήθειας στα θύματα και τη διεξαγωγή ανεξάρτητων μελετών.

- **Οδηγίες 2004/113/ΕΚ και 2006/54/ΕΚ.** Η ΕΕ βασίζεται σε ένα σύνολο αξιών που περιλαμβάνουν την απαγόρευση των διακρίσεων, την ισότητα και τον σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων των ατόμων που ανήκουν σε μειονότητες (άρθρο 2 και άρθρο 3 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση - ΣΕΕ). Η ΕΕ έχει αρμοδιότητα να καταπολεμά τον κοινωνικό αποκλεισμό και τις διακρίσεις και να προωθεί την κοινωνική δικαιοσύνη και προστασία, την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών, την αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών και την προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού. Το άρθρο 8 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) εξουσιοδοτεί την ΕΕ να θεσπίζει μέτρα για την εξάλειψη των ανισοτήτων και την προτρέπει να προωθεί την ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών μέσω όλων των πολιτικών της. Το άρθρο 153 ΣΛΕΕ στηρίζει τη δράση της ΕΕ στον τομέα των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης σε θέματα απασχόλησης και εργασίας και το άρθρο 157 ΣΛΕΕ αναγνωρίζει την αρχή ότι άνδρες και γυναίκες πρέπει να λαμβάνουν ίση αμοιβή για ίση εργασία ή εργασία ίσης αξίας. Το άρθρο 19 της ΣΛΕΕ παρέχει στην ΕΕ την αρμοδιότητα να καταπολεμά τις διακρίσεις λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού. Η ΕΕ έχει εκδώσει αρκετές οδηγίες για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών και ατόμων ανεξαρτήτως φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, σεξουαλικού προσανατολισμού, ηλικίας και αναπηρίας σε διάφορους τομείς της ζωής. Ακολουθεί ο πλήρης κατάλογος:
- Οδηγία 79/7/ΕΟΚ για τη σταδιακή εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης.
- Οδηγία 2000/43/ΕΚ για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής.
- Οδηγία 2000/78/ΕΚ για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία.
- Οδηγία 2004/113/ΕΚ για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και την παροχή αυτών,
- Οδηγία 2006/54/ΕΚ για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα απασχόλησης και εργασίας.

- Οδηγία 2010/41/ΕΕ σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών που ασκούν δραστηριότητα ως αυτοαπασχολούμενοι.

Ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος επισυνάπτεται στη Συνθήκη της Λισαβόνας, περιλαμβάνει ένα κεφάλαιο με τίτλο "Ισότητα". Αυτό ορίζει τις αρχές της μη διάκρισης (άρθρο 21), της πολιτιστικής, θρησκευτικής και γλωσσικής πολυμορφίας (άρθρο 22) και της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών (άρθρο 23). Καλύπτει επίσης τα δικαιώματα του παιδιού (άρθρο 24), των ηλικιωμένων (άρθρο 25) και των ατόμων με αναπηρία (άρθρο 26).

Στρατηγική της ΕΕ για τα δικαιώματα του παιδιού (2021-24) (διαφάνεια 11)

Η στρατηγική της ΕΕ για τα δικαιώματα του παιδιού είναι μια σημαντική πολιτική πρωτοβουλία της ΕΕ για την καλύτερη προστασία όλων των παιδιών, για να τα βοηθήσει να εκπληρώσουν τα δικαιώματά τους και για να τα τοποθετήσει ακριβώς στο επίκεντρο της χάραξης πολιτικής της ΕΕ. Συγκεντρώνει όλες τις υφιστάμενες και μελλοντικές πρωτοβουλίες για τα δικαιώματα των παιδιών σε ένα συνεκτικό πλαίσιο πολιτικής.

Κάθε παιδί στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο θα πρέπει να απολαμβάνει τα ίδια δικαιώματα και να ζει χωρίς διακρίσεις και εκφοβισμό κάθε είδους. Στη στρατηγική της ΕΕ για τα δικαιώματα του παιδιού, η Επιτροπή αντιμετωπίζει τις συνεχιζόμενες και αναδυόμενες προκλήσεις και προτείνει συγκεκριμένες δράσεις για την προστασία, την προώθηση και την εκπλήρωση των δικαιωμάτων του παιδιού στον σημερινό, διαρκώς μεταβαλλόμενο κόσμο.

Καμία πολιτική που αφορά τα παιδιά δεν πρέπει να σχεδιάζεται χωρίς τη φωνή τους. Χάρη στις προσπάθειες κορυφαίων φορέων και οργανώσεων για τα δικαιώματα του παιδιού, τόσο η Στρατηγική για τα δικαιώματα του παιδιού όσο και η Ευρωπαϊκή Εγγύηση για το παιδί επωφελήθηκαν από τη συμβολή περισσότερων από 10.000 παιδιών. Οι απόψεις τους συλλέχθηκαν μέσω ηλεκτρονικού ερωτηματολογίου και άλλων μορφών διαβούλευσης.

Θεματικοί τομείς (διαφάνειες 12, 13)

Θεματικός τομέας 1: Συμμετοχή των παιδιών στην πολιτική και δημοκρατική ζωή. Θεματικός τομέας 1 της στρατηγικής της ΕΕ για τα δικαιώματα του παιδιού Δράσεις της ΕΕ για την ενδυνάμωση των παιδιών ώστε να είναι ενεργοί πολίτες και μέλη των δημοκρατικών κοινωνιών.

1 στα 5 άτομα στην ΕΕ είναι παιδί. Παγκοσμίως, 1 στα 3. Και όμως, μόνο ένας μικρός αριθμός πολιτικών και νομικών εγγράφων είναι γραμμένα σε γλώσσα φιλική προς τα παιδιά και είναι προσβάσιμα για τα παιδιά με αναπηρίες. Ακόμη και όταν η νομοθεσία ή η πολιτική επηρεάζει

άμεσα τη ζωή τους. Η κατανόηση του περιεχομένου αυτών των εγγράφων είναι το πρώτο βήμα για να μπορέσει κανείς να μιλήσει γι' αυτά και να συμμετάσχει στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων.

Το άρθρο 24 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναφέρει ότι: "Τα παιδιά (...) μπορούν να εκφράζουν ελεύθερα τις απόψεις τους. Οι απόψεις αυτές λαμβάνονται υπόψη σε θέματα που τα αφορούν σύμφωνα με την ηλικία και την ωριμότητά τους".

Το δικαίωμα όλων των παιδιών να ακούγονται και να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη οι απόψεις τους σύμφωνα με την ηλικία και την ωριμότητά τους καθορίζεται επίσης στο άρθρο 12 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού (UNCRC).

Ο θεματικός τομέας 1 προωθεί και προστατεύει το δικαίωμα του παιδιού να ακούγεται στη νομοθεσία και τις πολιτικές που το αφορούν. Τα παιδιά είναι φορείς της αλλαγής και πρέπει να υποστηρίζονται για να συμβάλλουν στις αλλαγές.

Θεματικός τομέας 2: Κοινωνικοοικονομική ένταξη, υγεία και εκπαίδευση της στρατηγικής της ΕΕ για τα δικαιώματα του παιδιού Δράσεις της ΕΕ για την καταπολέμηση της φτώχειας, την προώθηση κοινωνιών, συστημάτων υγείας και εκπαίδευσης χωρίς αποκλεισμούς και φιλικών προς τα παιδιά. Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα σε ένα καλό βιοτικό επίπεδο, σε ίσες ευκαιρίες και υποστήριξη όταν χρειάζεται. Παρόλα αυτά, πάρα πολλά παιδιά ζουν στον κίνδυνο της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, δυσκολεύονται να έχουν πρόσβαση σε ιατρικές υπηρεσίες ή δεν μπορούν να πάνε σχολείο.

Θεματικός τομέας 3: Καταπολέμηση της βίας κατά των παιδιών και διασφάλιση της προστασίας των παιδιών. Ο θεματικός τομέας 3 προωθεί δράσεις που βοηθούν τα παιδιά να μεγαλώσουν χωρίς βία. Τα παιδιά μπορεί να είναι θύματα, μάρτυρες, αλλά και δράστες βίας, ξεκινώντας από το σπίτι τους, στο σχολείο, στις δραστηριότητες αναψυχής και ψυχαγωγίας, στο σύστημα δικαιοσύνης, τόσο εκτός όσο και στο διαδίκτυο. Η βίωση βίας στην παιδική ηλικία μπορεί να έχει μακροχρόνιες συνέπειες.

Η προώθηση μιας κουλτούρας μηδενικής ανοχής για τη βία κατά των παιδιών απαιτεί να καλυφθεί το χάσμα μεταξύ των διεθνών προτύπων, των πολιτικών δεσμεύσεων και της δράσης και να κινητοποιηθούν όλοι οι σχετικοί φορείς σε ολόκληρη την κοινωνία. Αυτό θα πρέπει να αφορά κάθε μορφή βίας, δηλαδή όλες τις μορφές σωματικής ή ψυχικής βίας, τραυματισμού ή κακοποίησης, παραμέλησης ή αμελούς μεταχείρισης, κακομεταχείρισης ή εκμετάλλευσης, συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής κακοποίησης, σωματικά, διαδικτυακά ή σε εικονικούς κόσμους. Η βία αυτή περιλαμβάνει, για παράδειγμα, την ενδοοικογενειακή βία, την εμπορία ανθρώπων, τη σεξουαλική κακοποίηση, τη βία λόγω φύλου, συμπεριλαμβανομένου του ακρωτηριασμού των γυναικών

γεννητικών οργάνων και του γάμου παιδιών, καθώς και όλες τις μορφές εκφοβισμού και σωματικής τιμωρίας.

Δημιουργούνται εθνικά συστήματα προστασίας των παιδιών για την προστασία τους από τη βία.

Η ΕΕ έχει πλέον πολύ ισχυρή νομοθεσία για την προστασία των παιδιών από τη βία, όπως για τα δικαιώματα των θυμάτων, τη σεξουαλική κακοποίηση παιδιών, την εμπορία ανθρώπων και τη βία κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία (προσωρινά πολιτικά συμφωνημένη), μεταξύ άλλων δράσεων πολιτικής και χρηματοδότησης.

Ειδικές δράσεις της ΕΕ, όπως η ευρωπαϊκή στρατηγική για ένα καλύτερο διαδίκτυο για τα παιδιά ή η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες, διασφαλίζουν ότι τα παιδιά μπορούν να περιηγηθούν με ασφάλεια στο ψηφιακό περιβάλλον και να αξιοποιήσουν τις ευκαιρίες του.

Επιπλέον, η Επιτροπή έχει αναπτύξει μέτρα για τη βελτίωση της ψυχικής υγείας και της ευημερίας των παιδιών, ιδίως με την ανακοίνωση για μια ολοκληρωμένη προσέγγιση της ψυχικής υγείας. Η ουσιαστική συμμετοχή και διαβούλευση με τα παιδιά, μεταξύ άλλων μέσω της πλατφόρμας συμμετοχής των παιδιών της ΕΕ, αποτελεί χαρακτηριστικό γνώρισμα της στρατηγικής της ΕΕ και καθίσταται αναγνωρισμένη πρακτική στην ΕΕ και πέραν αυτής.

Σύσταση για ολοκληρωμένα συστήματα παιδικής προστασίας: ο Στις 23 Απριλίου 2024 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε σύσταση για την ανάπτυξη και ενίσχυση ολοκληρωμένων συστημάτων παιδικής προστασίας προς το συμφέρον του παιδιού. Με τη σύσταση αυτή, η ΕΕ στοχεύει να συγκεντρώσει όλες τις δράσεις της για την προστασία των παιδιών από τη βία.

Θεματικός τομέας 4: Δικαιοσύνη φιλική προς τα παιδιά. Ο θεματικός τομέας 4 προωθεί δράσεις για τη στήριξη των συστημάτων δικαιοσύνης που υποστηρίζουν τα δικαιώματα και τις ανάγκες των παιδιών. Τα παιδιά μπορούν να συμμετέχουν σε δικαστικές διαδικασίες, είτε άμεσα, ως κατηγορούμενα, θύματα, μάρτυρες, είτε έμμεσα, όταν οι αποφάσεις έχουν σημαντικό αντίκτυπο στη ζωή τους. Αυτό μπορεί να συμβαίνει σε διαδικασίες διαζυγίου ή επιμέλειας ή σε διαδικασίες μετανάστευσης και καθορισμού του καθεστώτος.

Σε όλες τις περιπτώσεις, τα παιδιά πρέπει να αισθάνονται άνετα και ασφαλή για να συμμετέχουν αποτελεσματικά στις διαδικασίες και τα δικαστικά συστήματα στην Ευρώπη πρέπει να προσαρμόζονται στις ιδιαίτερες ανάγκες των παιδιών και να σέβονται τα δικαιώματά τους.

Θεματικός τομέας 5: Ψηφιακή κοινωνία και κοινωνία της πληροφορίας. Ο τομέας αυτός προωθεί δράσεις που διασφαλίζουν ότι τα παιδιά μπορούν να περιηγηθούν με ασφάλεια στο ψηφιακό περιβάλλον και να αξιοποιήσουν τις ευκαιρίες του. Τα παιδιά είναι ψηφιακά ιθαγενείς. Αν τους δοθεί η ευκαιρία και η πρόσβαση σε πόρους, πλοηγούνται με ευκολία στο διαδίκτυο, στα

μέσα κοινωνικής δικτύωσης και σε άλλα ψηφιακά εργαλεία. Ο διαδικτυακός κόσμος προσφέρει πολλές ευκαιρίες για μάθηση, κοινωνικές αλληλεπιδράσεις, ανάπτυξη δεξιοτήτων, παιχνίδι, οργάνωση της καθημερινής ζωής. Οι βοηθητικές συσκευές και τα προγράμματα βοηθούν τα παιδιά με αναπηρίες να συνδεθούν, μεταξύ άλλων, με τους συνομηλίκους τους και να συμμετέχουν στα μαθήματα. Αρκετές προκλήσεις παραμένουν. Δεν έχουν όλα τα παιδιά ίση πρόσβαση στο διαδίκτυο, τα ηλεκτρονικά εργαλεία και τις συσκευές. Ο ψηφιακός κόσμος μπορεί να φέρει και κάποιες απειλές, όπως κακοποίηση, διαδικτυακό εκφοβισμό, ρητορική μίσους, επιβλαβές περιεχόμενο και παραπληροφόρηση. Η υπερβολική έκθεση στην οθόνη μπορεί να οδηγήσει σε προβλήματα υγείας.

Θεματικός τομέας 6: Η παγκόσμια διάσταση. Αυτός ο τομέας προωθεί δράσεις που υποστηρίζουν, προστατεύουν και ενδυναμώνουν τα παιδιά σε παγκόσμιο επίπεδο, μεταξύ άλλων κατά τη διάρκεια κρίσεων και συγκρούσεων. Η ΕΕ διαδραματίζει ηγετικό ρόλο στη στήριξη των παιδιών παγκοσμίως, ενισχύοντας την πρόσβαση σε ποιοτική, ασφαλή και χωρίς αποκλεισμούς εκπαίδευση, βασικές υπηρεσίες, υγεία, ανθρωπιστική βοήθεια και προστατεύοντάς τα σε βίαιες συγκρούσεις.

Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματα του παιδιού:

- 1 στα 4 παιδιά θεωρεί ότι τα δικαιώματά του γίνονται σεβαστά από ολόκληρη την κοινωνία ("Η Ευρώπη μας, τα δικαιώματά μας, το μέλλον μας")
- Το 29% των παιδιών ηλικίας μεταξύ 10 και 18 ετών ανέφεραν τη διαδικτυακή χρήση προσωπικών δεδομένων με τρόπο που δεν τους άρεσε, για παράδειγμα, κατάχρηση προσωπικών κωδικών πρόσβασης ή χρήση προσωπικών πληροφοριών με οδυνηρές συνέπειες. Περισσότερα από 1 στα 10 παιδιά ανέφεραν αύξηση αυτής της εμπειρίας κατά τη διάρκεια του πρώτου κλειδώματος την άνοιξη του 2020 ("How children (10-18) experienced online risks during the Covid-19 lockdown - Spring 2020", JRC, 2021, pp. 13-14, 42)
- Μεταξύ των ερωτηθέντων ΛΟΑΤΚΙQ ηλικίας 15 έως 17 ετών, το 15% δήλωσε ότι είχε βιώσει παρενόχληση στον κυβερνοχώρο λόγω του σεξουαλικού προσανατολισμού του (A long way to go for LGBTI equality, FRA, 2020)
- Σχεδόν 3 στα 4 παιδιά ηλικίας 2 έως 4 ετών υφίστανται τακτικά σωματική τιμωρία ή/και ψυχολογική βία από τους γονείς και τους φροντιστές (Παγκόσμια έκθεση για την κατάσταση σχετικά με την πρόληψη της βίας κατά των παιδιών, UNICEF/WHO, 2020.)
- Το 3% των παιδιών ηλικίας 10 έως 18 ετών δηλώνουν ότι δεν αισθάνονται ασφαλείς στο σπίτι, το 9% δεν αισθάνονται ασφαλείς στο σχολείο και το 8% δεν αισθάνονται ασφαλείς στο

διαδίκτυο. ("How children (10-18) experienced online risks during the Covid-19 lockdown - Spring 2020", JRC, 2021, σελ. 13-14, 42).

- Το 2019, το 12% των παγκόσμιων διεθνών μεταναστών (33 εκατομμύρια άνθρωποι) ήταν παιδιά (Data on Child migration, UNICEF, Απρίλιος 2020).
- Πάνω από το ένα τρίτο των παιδιών δηλώνουν ότι σπάνια ή ποτέ δεν αισθάνονται θλίψη ή δυστυχία. Το ένα πέμπτο των παιδιών δηλώνει ότι αισθάνεται θλίψη τις περισσότερες φορές ("Η Ευρώπη μας, τα δικαιώματά μας, το μέλλον μας")
- Μεταξύ 1,3 και 1,5 εκατομμυρίων παιδιών ετησίως στερούνται ετησίως την ελευθερία τους βάσει δικαστικής ή διοικητικής απόφασης. Υπάρχουν περισσότερα από 7 εκατομμύρια παιδιά ετησίως που στερούνται την ελευθερία τους. (Παγκόσμια μελέτη του ΟΗΕ για τα παιδιά που στερούνται της ελευθερίας (2019)

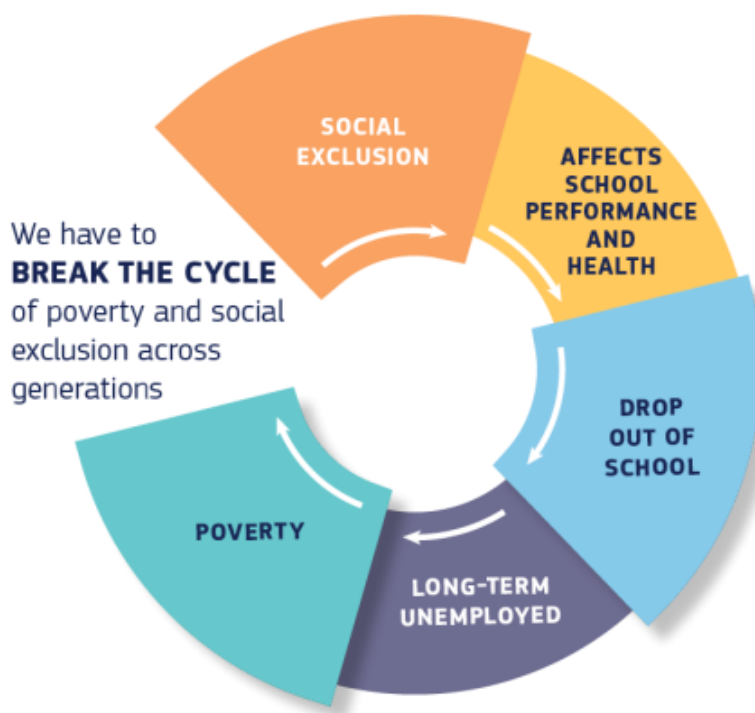
Παρακολούθηση (διαφάνειες 14, 15)

Η Επιτροπή παρακολουθεί τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν τη φτώχεια ή τον κοινωνικό αποκλεισμό των παιδιών στο πλαίσιο της διαδικασίας του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου και, όπου χρειάζεται, προτείνει σχετικές συστάσεις ανά χώρα.

Τι είναι το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο; - Μια ετήσια διαδικασία που καταλήγει στη δημοσίευση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή "Συστάσεων ανά χώρα" προς τα κράτη μέλη σχετικά με τον τρόπο βελτίωσης των πιεστικών κοινωνικοοικονομικών ζητημάτων που αντιμετωπίζουν. Τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν τις συστάσεις, και υποτίθεται ότι η Επιτροπή τους δίνει οδηγίες για τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιούν τη χρηματοδότηση της ΕΕ.

Εγγύηση της ΕΕ για το παιδί (διαφάνεια 16)

Η μειονεξία και ο αποκλεισμός σε νεαρή ηλικία έχουν αντίκτυπο στην ικανότητα των παιδιών να επιτύχουν αργότερα. Αυτό σημαίνει ότι είναι πιο πιθανό να εγκαταλείψουν το σχολείο και έχουν λιγότερες πιθανότητες να βρουν αξιοπρεπείς θέσεις εργασίας αργότερα. Αυτό συχνά δημιουργεί έναν κύκλο μειονεξίας μεταξύ των γενεών.

Οι ευρωπαϊκές παιδικές εγγυήσεις στοχεύουν στο να σπάσει αυτός ο κύκλος. Παρέχει καθοδήγηση και μέσα στα κράτη μέλη για τη στήριξη των παιδιών που έχουν ανάγκη, δηλαδή των ατόμων κάτω των 18 ετών που κινδυνεύουν από τη φτώχεια ή τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εγγυηθούν:

1) Ελεύθερη και αποτελεσματική πρόσβαση των παιδιών που έχουν ανάγκη σε:

- εκπαίδευση και φροντίδα στην πρώιμη παιδική ηλικία
- εκπαίδευση και σχολικές δραστηριότητες
- τουλάχιστον ένα υγιεινό γεύμα κάθε σχολική ημέρα
- υγειονομική περίθαλψη

2) Αποτελεσματική πρόσβαση για τα παιδιά που έχουν ανάγκη σε:

- υγιεινή διατροφή
- επαρκή στέγαση

Τα κράτη μέλη μπορούν να αντλήσουν χρηματοδότηση από την ΕΕ για να στηρίξουν τις δράσεις τους στο πλαίσιο των παιδικών εγγυήσεων, ιδίως από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο Plus (ΕΚΤ+) και την Επόμενη Γενιά της ΕΕ.

Εγγυήσεις της ΕΕ για το παιδί (διαφάνεια 17, 18)

Οι ευρωπαϊκές εγγυήσεις για το παιδί συμπληρώνουν τη στρατηγική της ΕΕ για τα δικαιώματα του παιδιού και ιδίως τον δεύτερο θεματικό τομέα της: Κοινωνικοοικονομική ένταξη, υγεία και εκπαίδευση. Καθώς θέτει σε εφαρμογή την αρχή 11 του Ευρωπαϊκού Πυλώνα Κοινωνικών Δικαιωμάτων σχετικά με την "Παιδική μέριμνα και στήριξη των παιδιών", η Εγγύηση αποτελεί επομένως βασικό παραδοτέο του σχεδίου δράσης του Ευρωπαϊκού Πυλώνα Κοινωνικών Δικαιωμάτων, το οποίο καθορίζει συγκεκριμένες πρωτοβουλίες για την υλοποίηση του Ευρωπαϊκού Πυλώνα Κοινωνικών Δικαιωμάτων.

Είχε προηγηθεί μια μελέτη σκοπιμότητας, η οποία επικεντρώθηκε σε 4 συγκεκριμένες ομάδες κοινωνικά ευάλωτων παιδιών: 1) παιδιά που βρίσκονται σε ιδρύματα φροντίδας, 2) παιδιά με αναπηρίες, 3) παιδιά με μεταναστευτικό υπόβαθρο (συμπεριλαμβανομένων των παιδιών προσφύγων) και 4) παιδιά που ζουν σε επισφαλή οικογενειακή κατάσταση.

Το νομικό μέσο - σύσταση του Συμβουλίου - προσφέρει καθοδήγηση για τον τρόπο εφαρμογής των ευρωπαϊκών εγγυήσεων για το παιδί, ενώ παράλληλα επιτρέπει στα κράτη μέλη την ευελιξία να σχεδιάζουν και να εφαρμόζουν μέτρα, σύμφωνα με τις εθνικές τους πρακτικές. Εγκρίθηκε στις 14 Ιουνίου 2021.

Πού βρίσκονται οι νέοι φροντιστές;

Στην ευάλωτη ομάδα 4) Παιδιά που ζουν σε επισφαλή οικογενειακή κατάσταση.

Επισφάλεια που σχετίζεται με τη σύνθεση του νοικοκυριού: παιδιά που ζουν σε νοικοκυριά με έναν μόνο ενήλικα- "εγκαταλελειμμένα" παιδιά πολιτών που μετακινούνται στην ΕΕ- μητέρες στην εφηβεία- παιδιά που ζουν σε νοικοκυριά που αποτελούνται από δύο ενήλικες και τρία ή περισσότερα παιδιά- παιδιά που φροντίζουν άρρωστο ή ανάπηρο μέλος ή μέλη του νοικοκυριού (νέοι φροντιστές)- παιδιά με φυλακισμένους γονείς- κ.λπ.

Εγγύηση για τα παιδιά της ΕΕ (διαφάνειες 19, 20 και 21)

Για την εφαρμογή του νομικού μέσου - της σύστασης του Συμβουλίου - τα κράτη μέλη έχουν διορίσει τους συντονιστές τους για τις παιδικές εγγυήσεις και έχουν εκπονήσει εθνικά σχέδια δράσης, τα οποία καλύπτουν την περίοδο έως το 2030.

Το άρθρο 11 στοιχείο γ) της σύστασης του Συμβουλίου ζητά από τα κράτη μέλη να υποβάλουν σχέδια δράσης σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα εφαρμόσουν την εγγύηση για το παιδί. Τα σχέδια δράσης θα πρέπει να καλύπτουν την περίοδο έως το 2030 και να λαμβάνουν υπόψη τις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές συνθήκες, καθώς και τις υφιστάμενες δράσεις πολιτικής και μέτρα για τη στήριξη των παιδιών που έχουν ανάγκη.

Ο κύριος σκοπός των εθνικών σχεδίων δράσης είναι να περιγράψουν τα υφιστάμενα και σχεδιαζόμενα εθνικά και υποεθνικά μέτρα πολιτικής, τα οποία αποσκοπούν στη βελτίωση της πρόσβασης των παιδιών που έχουν ανάγκη στο σύνολο των βασικών υπηρεσιών που καλύπτονται από την ευρωπαϊκή εγγύηση για το παιδί.

Επιπλέον, η σύσταση καλεί τα κράτη μέλη να υποβάλλουν ανά διετία έκθεση σχετικά με την πρόοδο που έχει επιτευχθεί στην εφαρμογή της εγγύησης για το παιδί. Οι πρώτες εκθέσεις υποβλήθηκαν την άνοιξη του 2024.

Εγγύηση της ΕΕ για το παιδί (διαφάνεια 22)

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή:

- Παρακολουθεί την πρόοδο στην εφαρμογή της Σύστασης, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων της και του αντίκτυπου στα παιδιά που έχουν ανάγκη, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, και προτείνει, κατά περίπτωση, συστάσεις ανά χώρα στα κράτη μέλη.
- Συνεργάζεται από κοινού με τα κράτη μέλη, τους εθνικούς συντονιστές των παιδικών εγγυήσεων και την Επιτροπή Κοινωνικής Προστασίας για τη διευκόλυνση της αμοιβαίας μάθησης, την ανταλλαγή εμπειριών, την ανταλλαγή ορθών πρακτικών και την παρακολούθηση των δράσεων που αναλαμβάνονται ως απάντηση στην παρούσα σύσταση, όπως ορίζονται στα σχετικά εθνικά σχέδια δράσης.

Εγγυήσεις της ΕΕ για τη νεολαία (διαφάνεια 23)

Οι Εγγυήσεις για τη νεολαία θεσπίστηκαν το 2013 με σύσταση του Συμβουλίου. Τα κράτη μέλη δεσμεύτηκαν να διασφαλίσουν ότι οι νέοι ηλικίας κάτω των 25 ετών θα λαμβάνουν μια καλής ποιότητας προσφορά απασχόλησης, συνεχιζόμενης εκπαίδευσης, μαθητείας ή πρακτικής άσκησης εντός 4 μηνών από τη στιγμή που θα μείνουν άνεργοι ή θα εγκαταλείψουν την τυπική εκπαίδευση.

Οι Εγγυήσεις για τη νεολαία δημιούργησαν ευκαιρίες για τους νέους και λειτούργησαν ως ισχυρός μοχλός για διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και καινοτομία. Ως αποτέλεσμα, η πλειονότητα των δημόσιων υπηρεσιών απασχόλησης (ΔΥΑ) βελτίωσαν και επέκτειναν τις υπηρεσίες τους για τους νέους.

Σε διάστημα περίπου επτά ετών, λίγο πριν από την πανδημία COVID-19, υπήρχαν περίπου 1,7 εκατομμύρια λιγότεροι νέοι που δεν βρίσκονταν ούτε σε απασχόληση ούτε σε εκπαίδευση ή κατάρτιση (NEETs) σε ολόκληρη την ΕΕ. Η ανεργία των νέων είχε μειωθεί σε χαμηλό ρεκόρ 14,9%

τον Φεβρουάριο του 2020, λίγες μόλις εβδομάδες πριν από την επιβολή αποκλεισμών σε όλη την ΕΕ που σχετίζονταν με την πανδημία.

Αν και η βελτίωση του μακροοικονομικού πλαισίου έπαιξε σίγουρα ρόλο, τα στοιχεία δείχνουν ότι οι εγγυήσεις για τη νεολαία είχαν σημαντικό μετασχηματιστικό αποτέλεσμα. Πάνω από 24 εκατομμύρια νέοι που ήταν κάποτε εγγεγραμμένοι σε προγράμματα Εγγυήσεων για τη Νεολαία ξεκίνησαν μια προσφορά απασχόλησης, συνεχιζόμενης εκπαίδευσης, μαθητείας και πρακτικής άσκησης.

Εγγυήσεις της ΕΕ για τη νεολαία (διαφάνεια 24)

Καθώς η άνευ προηγουμένου κρίση που προκάλεσε η πανδημία COVID-19 εξακολουθεί να πλήττει δυσανάλογα τους νέους, υπάρχει συντριπτική συμφωνία για το γεγονός ότι πρέπει να δράσουμε γρήγορα. Η εγγύηση για τη νεολαία ενισχύθηκε με σύσταση του Συμβουλίου τον Οκτώβριο του 2020. Οι ενισχυμένες Εγγυήσεις για τη νεολαία αύξησαν την ολοκληρωμένη στήριξη για την απασχόληση που παρέχεται στους νέους σε ολόκληρη την ΕΕ, απευθυνόμενες πλέον σε μια ευρύτερη ομάδα-στόχο των ατόμων ηλικίας 15 έως 29 ετών.

Οι ενισχυμένες Εγγυήσεις για τη Νεολαία αποτελούν δέσμευση όλων των κρατών μελών να διασφαλίσουν ότι όλοι οι νέοι κάτω των 30 ετών λαμβάνουν μια ποιοτική προσφορά καλής

- απασχόλησης
- συνεχή εκπαίδευση
- μαθητεία
- πρακτική άσκηση

εντός τεσσάρων μηνών από την ανεργία ή την αποχώρησή τους από την εκπαίδευση.

Το πρόγραμμα καλύπτει τα εκατομμύρια των νέων που κινδυνεύουν από την ανεργία και δεν μπορούν να εισέλθουν στη σημερινή αγορά εργασίας, χωρίς να χάσει το μάτι της ενεργοποίησης των πιο δυσπρόσιτων που μπορεί να αντιμετωπίζουν πολλαπλά εμπόδια εδώ και χρόνια. Οι ενισχυμένες εγγυήσεις για τη νεολαία τα επιτυγχάνουν όλα αυτά μέσω εξατομικευμένων προσεγγίσεων, παρέχοντας στους νέους τα κατάλληλα επίπεδα καθοδήγησης και βοηθώντας τους να βρουν ταχύρρυθμα μαθήματα ή εκπαιδευτικά κέντρα, εάν η αναβάθμιση των δεξιοτήτων τους αποδειχθεί αναγκαία.

Οι προσεγγίσεις αυτές λαμβάνουν υπόψη τις τοπικές πληροφορίες για την αγορά εργασίας που διαμορφώνονται από τις επιπτώσεις της COVID-19, αναγνωρίζοντας επίσης τις ευκαιρίες που παρέχονται από την επιτάχυνση της ψηφιακής και πράσινης μετάβασης.

Η σύσταση υποστηρίζεται από σημαντική χρηματοδότηση της ΕΕ στο πλαίσιο του NextGenerationEU και του μακροπρόθεσμου προϋπολογισμού της ΕΕ.

Η ΕΕ παρέχει στήριξη πολιτικής και δραστηριότητες αμοιβαίας μάθησης για να βοηθήσει τα κράτη μέλη να ενισχύσουν την υποδομή και τα μέτρα για τις ενισχυμένες εγγυήσεις για τη νεολαία. Η ΕΕ παρακολουθεί επίσης την πρόοδο σε όλα τα κράτη μέλη.

Φορείς ισότητας (διαφάνεια 25)

Σύμφωνα με το δίκαιο της ΕΕ, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να συστήσουν φορείς ισότητας που παρακολουθούν και υποβάλλουν εκθέσεις σχετικά με θέματα διακρίσεων, βοηθούν τα θύματα διακρίσεων και προωθούν την ισότητα.

Ο Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ υφίσταται από το 2007 και έχει την εντολή να συλλέγει και να αναλύει δεδομένα σχετικά με τα θεμελιώδη δικαιώματα. Ο Οργανισμός δεν παρέχει άμεση υποστήριξη σε άτομα. Ωστόσο, αναπτύσσει ένα διαδραστικό εργαλείο που θα κατευθύνει τους πολίτες της ΕΕ προς τους αρμόδιους εθνικούς φορείς σε περίπτωση που θεωρούν ότι τα θεμελιώδη δικαιώματά τους έχουν παραβιαστεί.

3. Εθνικές πολιτικές για τη νεολαία

Εθνικοί θεσμοί για τα ανθρώπινα δικαιώματα (διαφάνεια 26)

Εκτός από τους φορείς ισότητας που υπάρχουν σε όλες τις χώρες της ΕΕ και σε ορισμένες χώρες εκτός ΕΕ, τα κράτη μέλη του ΟΗΕ ενθαρρύνονται να διαθέτουν εθνικά ιδρύματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων (NHRI). Οι ΕΣΔΑ είναι φορείς υπό την εντολή του κράτους που είναι ανεξάρτητοι από την κυβέρνηση και είναι υπεύθυνοι για την προστασία και την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε εθνικό επίπεδο. Οι ΕΣΔΑ εξυπηρετούν διάφορες λειτουργίες, συμπεριλαμβανομένης της παρακολούθησης της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επί τόπου και της υποβολής εκθέσεων σε διεθνή όργανα παρακολούθησης. Επιπλέον, οι ΕΣΔΑ παρέχουν υποστήριξη σε άτομα και διασφαλίζουν τη συμμόρφωση των εθνικών νόμων με τα διεθνή πρότυπα για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Οι Εθνικές Αρχές Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αποτελούν χρήσιμο σύνδεσμο μεταξύ των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών και του κράτους, καθώς και μεταξύ του εθνικού και του διεθνούς χώρου.

Ένας κατάλογος των NHRIs ανά χώρα είναι διαθέσιμος εδώ: <https://ennhri.org/>

Εθνικές πολιτικές για τη νεολαία (διαφάνεια 27)

Ως μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ συμμετέχουν στις πολιτικές και τις πρωτοβουλίες της ΕΕ για τη νεολαία που αποσκοπούν στην προώθηση της κινητικότητας, της εκπαίδευσης, της απασχόλησης και της κοινωνικής ένταξης των νέων.

Οι ακόλουθες διαφάνειες περιλαμβάνουν παραδείγματα από τις χώρες, που συμμετέχουν σε αυτό το έργο.

Ελλάδα (διαφάνειες 28, 29)

Συνταγματική προστασία: Το ελληνικό Σύνταγμα εγγυάται θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες για όλους τους πολίτες, συμπεριλαμβανομένων των νέων. Το άρθρο 21 του Συντάγματος τονίζει es την υποχρέωση του κράτους να προστατεύει τα δικαιώματα των παιδιών και των νέων, διασφαλίζοντας τη σωματική, πνευματική και ηθική τους ανάπτυξη.

Νομοθεσία: Η Ελλάδα έχει θεσπίσει νόμους και κανονισμούς που αφορούν συγκεκριμένες πτυχές των δικαιωμάτων των νέων, όπως η εκπαίδευση, η απασχόληση, η υγειονομική περίθαλψη, η κοινωνική πρόνοια και η συμμετοχή στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων. Οι νόμοι αυτοί αποσκοπούν στη διασφάλιση ίσων ευκαιριών και προστασίας για τους νέους.

Εθνική στρατηγική για τη νεολαία: Η Ελλάδα έχει αναπτύξει μια Εθνική Στρατηγική για τη Νεολαία για να καθοδηγήσει τις πολιτικές και τις δράσεις που σχετίζονται με τα θέματα της νεολαίας. Η στρατηγική επικεντρώνεται σε τομείς όπως η εκπαίδευση, η απασχόληση, η επιχειρηματικότητα, η υγεία, η κοινωνική ένταξη και η συμμετοχή των νέων. Στόχος της είναι να αντιμετωπίσει τις ανάγκες και τις προσδοκίες των νέων και να προωθήσει την ενεργό συμμετοχή τους στην κοινωνία.

Συμμετοχή των νέων: Η Ελλάδα αναγνωρίζει τη σημασία της συμμετοχής των νέων στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σε όλα τα επίπεδα. Η κυβέρνηση, μαζί με τις οργανώσεις νεολαίας και την κοινωνία των πολιτών, προωθεί μηχανισμούς ώστε οι νέοι να εκφράζουν τις απόψεις τους, να συμβάλλουν στη χάραξη πολιτικής και να συμμετέχουν στις δημοκρατικές διαδικασίες.

Οργανώσεις νεολαίας: Η Ελλάδα διαθέτει μια ζωντανή κοινωνία των πολιτών με πολυάριθμες οργανώσεις και ενώσεις νέων που εργάζονται για διάφορα θέματα που αφορούν τους νέους. Οι οργανώσεις αυτές διαδραματίζουν ζωτικό ρόλο στην προάσπιση των δικαιωμάτων των νέων, στην παροχή υποστήριξης και υπηρεσιών και στην ενδυνάμωση των νέων ώστε να γίνουν ενεργοί πολίτες και ηγέτες στις κοινότητές τους.

Ιρλανδία (διαφάνεια 30)

Συνταγματική προστασία: Το ιρλανδικό Σύνταγμα εγγυάται θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες για όλους τους πολίτες, συμπεριλαμβανομένων των νέων. Αν και δεν υπάρχει ειδική διάταξη που να αφορά τα δικαιώματα των νέων, αρκετές συνταγματικές διατάξεις διασφαλίζουν τα ατομικά δικαιώματα και τις ελευθερίες, οι οποίες ισχύουν και για τους νέους.

Νομοθεσία: Η Ιρλανδία έχει θεσπίσει νόμους και κανονισμούς που αφορούν άμεσα ή έμμεσα τα δικαιώματα των νέων. Οι νόμοι αυτοί καλύπτουν τομείς όπως η εκπαίδευση, η απασχόληση, η υγειονομική περίθαλψη, η κοινωνική πρόνοια και η συμμετοχή στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων. Παραδείγματα αποτελούν ο νόμος για την εκπαίδευση, ο νόμος για την ισότητα στην απασχόληση και ο νόμος για τα παιδιά.

Εθνική στρατηγική για τη νεολαία: Το 2023 η Ιρλανδία εγκαινίασε την ιστοσελίδα "Young Ireland: the National Policy Framework for Children and Young People" (Νεαρή Ιρλανδία: το εθνικό πλαίσιο πολιτικής για τα παιδιά και τους νέους), καθορίζοντας την κατεύθυνση της πολιτικής και τις βασικές προτεραιότητες για τη διακρατική δράση όσον αφορά τα παιδιά και τους νέους μέχρι το τέλος του 2028.

Σύνδεσμος: Νεαρή Ιρλανδία

Ιταλία (διαφάνεια 31)

Συνταγματική προστασία: το ιταλικό Σύνταγμα εγγυάται θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες για όλους τους πολίτες, συμπεριλαμβανομένων των νέων. Το άρθρο 3 του Συντάγματος τονίζει την ισότητα ενώπιον του νόμου και απαγορεύει τις διακρίσεις με βάση διάφορους παράγοντες, συμπεριλαμβανομένης της ηλικίας. Επιπλέον, το άρθρο 34 αναγνωρίζει το δικαίωμα στην εκπαίδευση και αναθέτει στο κράτος να εξασφαλίσει την πρόσβαση στην εκπαίδευση για όλους τους πολίτες.

Νομοθεσία: Η Ιταλία έχει θεσπίσει νόμους και κανονισμούς που αφορούν άμεσα τα δικαιώματα και τα ζητήματα της νεολαίας. Οι νόμοι αυτοί καλύπτουν διάφορους τομείς, όπως η εκπαίδευση, η απασχόληση, η υγειονομική περίθαλψη, η κοινωνική πρόνοια και η συμμετοχή στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων. Παραδείγματα περιλαμβάνουν το σύστημα εγγυήσεων για τη νεολαία, το οποίο αποσκοπεί στη μείωση της ανεργίας των νέων, και νόμους που προωθούν την πρόσβαση των νέων σε ευκαιρίες εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Εθνική στρατηγική για τη νεολαία: Η Ιταλία έχει αναπτύξει εθνικές πολιτικές για τη νεολαία προκειμένου να αντιμετωπίσει τις ειδικές ανάγκες και προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι νέοι. Οι πολιτικές αυτές περιγράφουν στόχους και μέτρα σε τομείς όπως η εκπαίδευση, η απασχόληση, η υγεία, η κοινωνική ένταξη και η συμμετοχή στα κοινά. Στόχος τους είναι να στηρίξουν την ανάπτυξη και την ενδυνάμωση των νέων και να προωθήσουν την ενεργό συμμετοχή τους στην κοινωνία.

Ερωτήσεις κουίζ

1. **Ποιος είναι ο πρωταρχικός στόχος της πολιτικής της ΕΕ για τη νεολαία;**
 - α) Προώθηση της πολιτιστικής ποικιλομορφίας
 - β) Να ενισχύσει την απασχόληση και τη συμμετοχή των νέων
 - γ) Να βελτιώσει την υγειονομική περίθαλψη των ηλικιωμένων
 - δ) Να ενισχύσει τη στρατιωτική συνεργασία
2. **Σωστό ή Λάθος: Η πολιτική για τη νεολαία αποτελεί πρωτίστως αρμοδιότητα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ)**
3. **Ποια από τις ακόλουθες πρωτοβουλίες αποτελεί βασική πρωτοβουλία στο πλαίσιο της στρατηγικής της ΕΕ για τη νεολαία;**
 - α) Εγγυήσεις της ΕΕ για τη νεολαία
 - β) Ορίζοντας 2020
 - γ) Κοινή γεωργική πολιτική
 - δ) Ψηφιακή ενιαία αγορά
4. **Σωστό ή Λάθος: Η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ απαγορεύουν ρητά τις διακρίσεις λόγω ηλικίας**
5. **Ποιο έγγραφο περιγράφει τη δέσμευση της ΕΕ για τα δικαιώματα και την ανάπτυξη της νεολαίας για την περίοδο 2019-2027;**
 - α) Στρατηγική "Ευρώπη 2020
 - β) Στρατηγική της ΕΕ για τη νεολαία
 - γ) Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία
 - δ) Σχέδιο δράσης για την ψηφιακή εκπαίδευση
6. **Ποιος είναι ο σκοπός της πρωτοβουλίας "Εγγυήσεις για τη νεολαία";**
 - α) Να διασφαλίσει ότι όλοι οι νέοι έχουν πρόσβαση σε δωρεάν εκπαίδευση
 - β) Να εγγυηθεί σε κάθε νέο μια θέση εργασίας ή μια ευκαιρία κατάρτισης εντός τεσσάρων μηνών από τη στιγμή που θα μείνει άνεργος ή θα εγκαταλείψει την εκπαίδευση
 - γ) Να παρέχει στέγαση για τους άστεγους νέους
 - δ) Να προωθήσει τις αθλητικές και ψυχαγωγικές δραστηριότητες των νέων

7. Σωστό ή Λάθος: Σύμφωνα με την ενισχυμένη Εγγύηση της ΕΕ για τη νεολαία οι νέοι κάτω των 30 ετών δικαιούνται να λάβουν μια θέση εργασίας ή κατάρτισης

8. Σωστό ή Λάθος: Η στρατηγική της ΕΕ για τα δικαιώματα του παιδιού διασφαλίζει ότι τα παιδιά θα προστατεύονται από τη βία και ότι τα παιδιά που υφίστανται βλάβη θα λαμβάνουν τη βοήθεια που χρειάζονται.

9. Σύμφωνα με ποιο μέσο τα κράτη μέλη διορίζουν εθνικούς συντονιστές για τις εγγυήσεις για το παιδί;

- α) Εγγύηση της ΕΕ για το παιδί
- β) Εγγυήσεις της ΕΕ για τη νεολαία

10. Ποιο από τα ακόλουθα αποτελεί κοινό χαρακτηριστικό των εθνικών πολιτικών για τη νεολαία στα κράτη μέλη της ΕΕ;

- α) Έμφαση στην υγειονομική περίθαλψη των ηλικιωμένων
- β) Έμφαση στην απασχόληση και την κατάρτιση των νέων
- γ) Προώθηση του τουρισμού
- δ) Ανάπτυξη στρατιωτικών στρατηγικών

Κλειδί απαντήσεων: Απαντήσεις: Οι απαντήσεις που δίνονται είναι οι εξής: 1:

1. β) Ενίσχυση της απασχόλησης και της συμμετοχής των νέων
2. Σωστό
3. α) Εγγυήσεις της ΕΕ για τη νεολαία
4. Σωστό
5. β) Στρατηγική της ΕΕ για τη νεολαία
6. β) να εγγυάται σε κάθε νέο μια θέση εργασίας ή μια ευκαιρία κατάρτισης εντός τεσσάρων μηνών από την ανεργία ή την αποχώρησή του από την εκπαίδευση
7. Σωστό
8. Σωστό
9. α) Εγγύηση της ΕΕ για τα παιδιά
10. β) Έμφαση στην απασχόληση και την κατάρτιση των νέων

Αναφορές

Βιβλία και εκθέσεις

- **Ευρωπαϊκή Επιτροπή.** (2021). *Στρατηγική για τη νεολαία 2019-2027*. Διαθέσιμο στη διεύθυνση: [Ευρωπαϊκή στρατηγική για τη νεολαία](#)
- **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.** (2018). *Ψήφισμα σχετικά με τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη νεολαία 2019-2027*. Διαθέσιμο στη διεύθυνση: [Ψήφισμα του Συμβουλίου](#)
- **Ευρωπαϊκό Φόρουμ Νεολαίας.** (2020). *Έγγραφο πολιτικής για τα δικαιώματα των νέων*. Διαθέσιμο στη διεύθυνση: [Δικαιώματα της Νεολαίας](#)
- **Ευρωπαϊκή Επιτροπή.** (2022). *Υποστήριξη της απασχόλησης των νέων: Γέφυρα προς την απασχόληση για την επόμενη γενιά*. Διαθέσιμο στη διεύθυνση: [Υποστήριξη της απασχόλησης των νέων](#)
- **Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.** (2021). *Πλαίσιο και προτεραιότητες της πολιτικής της ΕΕ για τη νεολαία*. Διαθέσιμο στη διεύθυνση: [Πλαίσιο πολιτικής για τη νεολαία](#)

Άρθρα περιοδικών

- Del Felice, M., & Solheim, L. (2011). Οι οργανώσεις νεολαίας ως οργανισμοί μάθησης: Διερεύνηση της εξειδίκευσης, της οργανωσιακής μάθησης και της δράσης. *International Journal of Lifelong Education*, 30(4), 537-552.
- Pantea, M. C. (2016). Κατανόηση της συμμετοχής των νέων σε ολόκληρη την Ευρώπη: Από τις έρευνες στις εθνογραφίες και πίσω. *Journal of Youth Studies*, 19(1), 146-156.
- Walther, A., Stauber, B., & Pohl, A. (2005). Άτυπα δίκτυα στις μεταβάσεις των νέων στη Δυτική Γερμανία: Βιογραφικός πόρος ή αναπαραγωγική μειονεξία; *Journal of Youth Studies*, 8(2), 221-232.

Διαδικτυακοί πόροι

- **Ευρωπαϊκή πύλη για τη νεολαία.** (n.d.). Διαθέσιμο στη διεύθυνση: [Ευρωπαϊκή Πύλη για τη Νεολαία](#)
- **SALTO-YOUTH.** (n.d.). *Κέντρο πόρων κατάρτισης και συνεργασίας*. Διαθέσιμο στη διεύθυνση: [SALTO-YOUTH](#)
- **Στόχοι της νεολαίας.** (n.d.). Διαθέσιμο στη διεύθυνση: [Στόχοι για τη νεολαία](#)
- **Έγγραφα πολιτικής και νομοθεσία**
- **Ευρωπαϊκή Ένωση.** (2013). *Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1288/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση του προγράμματος "Erasmus+": το πρόγραμμα της Ένωσης για την εκπαίδευση, την κατάρτιση, τη νεολαία και τον αθλητισμό*. Διαθέσιμος στη διεύθυνση: [Κανονισμός Erasmus+](#).

- **Ευρωπαϊκή Επιτροπή.** (2020). *Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών σχετικά με την υλοποίηση του Ευρωπαϊκού Χώρου Εκπαίδευσης έως το 2025.* Διαθέσιμο στη διεύθυνση: [Ευρωπαϊκός Χώρος Εκπαίδευσης](#)

Ιστοσελίδες και ιστολόγια

- **Νεολαία για την Ευρώπη.** (n.d.). Διαθέσιμο στη διεύθυνση: [Νεολαία για την Ευρώπη](#)
- **Σύμπραξη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Συμβουλίου της Ευρώπης στον τομέα της νεολαίας.** (n.d.). Διαθέσιμο στη διεύθυνση: Σύμπραξη ΕΕ-ΣΣΕ για τη νεολαία

Σημειώσεις διαλέξεων

Ενότητα 4 - Μάθημα 4

Co-funded by
the European Union

G.A. Nr: 2022-2-IE01-KA220-YOU-883F8363

Χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, οι απόψεις και οι γνώμες που εκφράζονται είναι αποκλειστικά του/των συγγραφέα/ων και δεν αντανακλούν κατ' ανάγκη τις απόψεις και τις γνώμες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε ο EACEA μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι γι' αυτές.

Φορείς της ευρωπαϊκής πολιτικής για τη νεολαία

1. Φορείς της ΕΕ (διαφάνειες 4 - 8)

Τα συστήματα υποστήριξης που εφαρμόζονται για την ενίσχυση των νέων ηλικίας ετών διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ, αλλά είναι γεγονός ότι οι δημόσιες πολιτικές που επηρεάζουν τους νέους ηλικίας ετών διασταυρώνονται με πολλούς διαφορετικούς τομείς πολιτικής, όπως η υγειονομική περίθαλψη, η κοινωνική φροντίδα, η οικονομική στήριξη, η εκπαίδευση, η παιδική προστασία, το ψηφιακό περιβάλλον κ.λπ.

Ως εκ τούτου, διαφορετικοί φορείς διαδραματίζουν ρόλο στην ευρωπαϊκή πολιτική για τη νεολαία, ανάλογα με την αρμοδιότητα και την εμπειρογνωμοσύνη τους σε διάφορους τομείς πολιτικής. Ας διερευνήσουμε την αρμοδιότητα των διαφόρων φορέων της ΕΕ σε διάφορους τομείς πολιτικής.

Η θεσμική συγκρότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μοναδική και το σύστημα λήψης αποφάσεων εξελίσσεται συνεχώς. Τα 7 ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, οι 7 οργανισμοί της ΕΕ και περισσότεροι από 30 αποκεντρωμένοι οργανισμοί είναι διασκορπισμένοι σε ολόκληρη την ΕΕ. Συνεργάζονται για την αντιμετώπιση των κοινών συμφερόντων της ΕΕ και των ευρωπαϊκών λαών.

Όσον αφορά τη διοίκηση, υπάρχουν επιπλέον 20 οργανισμοί και υπηρεσίες της ΕΕ που εκτελούν συγκεκριμένες νομικές λειτουργίες και 4 διοργανικές υπηρεσίες που υποστηρίζουν τα θεσμικά όργανα.

Όλα αυτά τα ιδρύματα έχουν συγκεκριμένους ρόλους - από την ανάπτυξη της νομοθεσίας της ΕΕ και τη χάραξη πολιτικής έως την εφαρμογή πολιτικών και την εργασία σε εξειδικευμένους τομείς, όπως η υγεία, η ιατρική, η κοινωνική φροντίδα, η οικονομική στήριξη, η εκπαίδευση, η προστασία των παιδιών, το ψηφιακό περιβάλλον κ.λπ.

Υπάρχουν 4 κύρια θεσμικά όργανα λήψης αποφάσεων που ηγούνται της διοίκησης της ΕΕ. Αυτά τα θεσμικά όργανα παρέχουν συλλογικά στην ΕΕ την κατεύθυνση της πολιτικής και διαδραματίζουν διαφορετικούς ρόλους στη διαδικασία νομοθέτησης:

- το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (Βρυξέλλες/Στρασβούργο/Λουξεμβούργο)
- το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (Βρυξέλλες)
- το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Βρυξέλλες/Λουξεμβούργο)
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Βρυξέλλες/Λουξεμβούργο/αντιπροσωπείες σε όλη την ΕΕ)

Το έργο τους συμπληρώνεται από άλλα θεσμικά όργανα και οργανισμούς, τα οποία περιλαμβάνουν:

- το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Λουξεμβούργο)
- η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (Φρανκφούρτη)
- το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο (Λουξεμβούργο)

Τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί της ΕΕ συνεργάζονται εκτενώς με το δίκτυο οργανισμών και οργανώσεων της ΕΕ σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η πρωταρχική λειτουργία αυτών των φορέων και οργανισμών είναι να μεταφράζουν τις πολιτικές σε πραγματικότητες επί τόπου.

Περίπου 60.000 δημόσιοι υπάλληλοι και λοιπό προσωπικό της ΕΕ εξυπηρετούν τα 450 εκατομμύρια Ευρωπαίους (και αμέτρητους άλλους σε όλο τον κόσμο). Στην πραγματικότητα πρόκειται για σχετικά μικρό αριθμό - το γαλλικό Υπουργείο Οικονομικών έχει περίπου 140.000 υπαλλήλους για πληθυσμό μόλις 67 εκατομμυρίων.

Οι εξουσίες, οι αρμοδιότητες και οι διαδικασίες των θεσμικών οργάνων της ΕΕ καθορίζονται στις ιδρυτικές συνθήκες της ΕΕ: τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (1957) και τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (1992). Πιο πρόσφατα, η Συνθήκη της Λισαβόνας (2007) εισήγαγε ορισμένες τροποποιήσεις και προσθήκες στις αρμοδιότητές τους.

Τα 4 κύρια θεσμικά όργανα της ΕΕ, με τις διακριτές λειτουργίες τους, συνεργάζονται στενά για να καθορίζουν την ατζέντα της ΕΕ και να δρομολογούν και να συντονίζουν τη νομοθεσία της ΕΕ. Τα 4 κύρια θεσμικά όργανα είναι

- το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (Βρυξέλλες/Στράσμπουργκ/Λουξεμβούργο)
- το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (Βρυξέλλες)
- το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Βρυξέλλες/Λουξεμβούργο)
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Βρυξέλλες/Λουξεμβούργο/αντιπροσωπείες σε όλη την ΕΕ)

Ας δούμε αυτά τα κύρια θεσμικά όργανα ξεχωριστά.

2. Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εκπροσωπεί τα κοινά συμφέροντα της ΕΕ και είναι το κύριο εκτελεστικό όργανο της ΕΕ. Χρησιμοποιεί το "δικαίωμα πρωτοβουλίας" της για να υποβάλει προτάσεις για νέους νόμους, οι οποίες εξετάζονται και εγκρίνονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Διαχειρίζεται επίσης τις πολιτικές της ΕΕ (εκτός από την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας, η οποία διεξάγεται από τον Ύπατο Εκπρόσωπο για την ΚΕΠΠΑ, Αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής), καθώς και τον προϋπολογισμό της ΕΕ και διασφαλίζει ότι οι χώρες εφαρμόζουν σωστά το δίκαιο της ΕΕ.

Τα γραφεία αντιπροσώπευσης λειτουργούν ως η φωνή της Επιτροπής σε ολόκληρη την ΕΕ. Παρακολουθούν και αναλύουν την κοινή γνώμη στη χώρα υποδοχής τους, παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τις πολιτικές της ΕΕ και τον τρόπο λειτουργίας της ΕΕ και διευκολύνουν τη συνεργασία της Επιτροπής με τη χώρα μέλος υποδοχής.

Τι κάνει; (διαφάνειες 10 - 13)

1) Προτείνει νέους νόμους

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι υπεύθυνη για τον σχεδιασμό, την προετοιμασία και την υποβολή προτάσεων για νέους ευρωπαϊκούς νόμους. Έχει το δικαίωμα να το κάνει αυτό με δική της πρωτοβουλία. Οι νόμοι που προτείνει πρέπει να υπερασπίζονται τα συμφέροντα της Ένωσης και των πολιτών της στο σύνολό τους. Η Επιτροπή υποβάλλει νομοθετική πρόταση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία πρέπει να συμφωνήσουν επί του κειμένου για να γίνει νόμος της ΕΕ.

Τομείς στους οποίους η ΕΕ μπορεί να θεσπίσει νόμους: Κάθε δράση της ΕΕ βασίζεται στις συνθήκες που έχουν εγκριθεί δημοκρατικά από τα κράτη μέλη της. Οι συνθήκες είναι δεσμευτικές συμφωνίες μεταξύ των χωρών της ΕΕ και καθορίζουν τους στόχους της ΕΕ, τους κανόνες για τα θεσμικά όργανα της ΕΕ, τον τρόπο λήψης αποφάσεων και τη σχέση μεταξύ της ΕΕ και των μελών της. Οι συνθήκες αποτελούν το σημείο εκκίνησης του δικαίου της ΕΕ.

Η ΕΕ μπορεί να ενεργεί μόνο στους τομείς στους οποίους τα κράτη μέλη της την έχουν εξουσιοδοτήσει να το πράξει, μέσω των συνθηκών της ΕΕ. Οι συνθήκες καθορίζουν ποιος μπορεί να θεσπίζει νόμους σε ποιους τομείς: η ΕΕ, οι εθνικές κυβερνήσεις ή και οι δύο.

Πρόταση νόμων: Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι υπεύθυνη για τον σχεδιασμό, την προετοιμασία και την υποβολή προτάσεων για νέους ευρωπαϊκούς νόμους. Έχει το δικαίωμα να το κάνει αυτό με δική της πρωτοβουλία. Μπορεί επίσης να ανταποκριθεί σε σχετικές προσκλήσεις από:

- το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων κάθε χώρας της ΕΕ)
- το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (υπουργοί κυβερνήσεων κάθε χώρας της ΕΕ)
- το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (άμεσα εκλεγμένο από τους πολίτες της ΕΕ)
- τους ίδιους τους πολίτες, μετά από επιτυχή Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία Πολιτών

Οι νόμοι που προτείνει πρέπει να υπερασπίζονται τα συμφέροντα της Ένωσης και των πολιτών της στο σύνολό τους. Η Επιτροπή υποβάλλει νομοθετική πρόταση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία πρέπει να συμφωνήσουν επί του κειμένου για να γίνει νόμος της ΕΕ.

Η Επιτροπή προετοιμάζει νόμους και πολιτικές με διαφάνεια, με βάση αποδεικτικά στοιχεία και με την υποστήριξη των απόψεων των πολιτών και των ενδιαφερομένων μερών. Αυτό αναφέρεται ως καλύτερη νομοθεσία.

Πώς σχεδιάζονται: Στο ετήσιο πρόγραμμα εργασίας της, η Επιτροπή αναλαμβάνει την πολιτική δέσμευση να υλοποιήσει έναν ορισμένο αριθμό προτεραιοτήτων κατά τη διάρκεια ενός συγκεκριμένου ημερολογιακού έτους.

Πώς αξιολογείται ο αντίκτυπός τους: Όταν οι αναμενόμενες επιπτώσεις ενός νόμου ή μιας πολιτικής της ΕΕ είναι πιθανό να είναι σημαντικές, η Επιτροπή διενεργεί εκτίμηση επιπτώσεων πριν υποβάλει την πρότασή της.

Στόχος της αξιολόγησης αυτής είναι να αναλύσει λεπτομερέστερα το ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί, το κατά πόσον πρέπει να αναληφθεί δράση σε επίπεδο ΕΕ και τις πιθανές οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές επιπτώσεις των διαφόρων λύσεων που περιγράφονται. Τα αποτελέσματα της εκτίμησης επιπτώσεων συμβάλλουν στην ενημέρωση της Επιτροπής για την απόφασή της.

Ποιος μπορεί να συνεισφέρει: Οποιοσδήποτε ενδιαφέρεται ή μπορεί να επηρεαστεί από έναν υφιστάμενο ή προτεινόμενο νόμο ή πολιτική μπορεί να μοιραστεί τις απόψεις του, αποστέλλοντας

σχόλια ή έγγραφα θέσεων ή απαντώντας σε δημόσιες διαβουλεύσεις . Αυτό περιλαμβάνει: δημόσιες εθνικές, τοπικές και περιφερειακές αρχές, επιχειρήσεις, οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών και μεμονωμένους πολίτες.

Πώς μπορείτε να συνεισφέρετε: Υπάρχουν διάφορες ευκαιρίες να συμβάλλετε στη νομοθέτηση της ΕΕ καθώς αυτή εξελίσσεται - από τη φάση της προετοιμασίας μέχρι τις προτάσεις για νέους νόμους και τις αξιολογήσεις της απόδοσης των υφιστάμενων νόμων της ΕΕ. Μπορείτε να μοιραστείτε τις απόψεις και τις ιδέες σας και στις 24 γλώσσες της ΕΕ σχετικά με τις πρωτοβουλίες της Επιτροπής σε όλους τους τομείς πολιτικής στην πύλη Have Your Say. Υπάρχει η δυνατότητα εγγραφής για ειδοποιήσεις σχετικά με τις νέες εξελίξεις καθώς οι πρωτοβουλίες διαμορφώνονται, ακόμη και μετά την έκδοση της νομοθεσίας.

Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τα σχόλια όταν αναπτύσσει περαιτέρω τον νόμο ή την πολιτική ή όταν αξιολογεί διάφορους συναφείς νόμους ή πολιτικές σε έναν ενιαίο τομέα πολιτικής.

Μπορείτε να συνεισφέρετε στη νομοθέτηση στη διαδικτυακή πύλη

Άλλες μορφές διαβούλευσης: Η Επιτροπή μπορεί επίσης να αναζητήσει εμπειρογνωμοσύνη σε έναν συγκεκριμένο τομέα και να απευθυνθεί σε συγκεκριμένες ομάδες ενδιαφερομένων μέσω, για παράδειγμα:

- στοχευμένες διαβουλεύσεις
- συνεδριάσεις
- εργαστήρια
- σεμινάρια
- επιτροπές μικρομεσαίων επιχειρήσεων
- διαδικτυακά φόρουμ συζητήσεων

Οι προτάσεις της Επιτροπής εξετάζονται λεπτομερώς από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Τα δύο αυτά θεσμικά όργανα λαμβάνουν την τελική απόφαση για όλους τους νόμους της ΕΕ. Μπορούν να τροποποιήσουν τις προτάσεις ή να τις απορρίψουν εντελώς. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαχειρίζεται επίσης τις πολιτικές και τον προϋπολογισμό της ΕΕ και διασφαλίζει ότι οι χώρες της ΕΕ εφαρμόζουν σωστά το δίκαιο της ΕΕ.

2) Διαχειρίζεται τις πολιτικές της ΕΕ και κατανέμει τη χρηματοδότηση της ΕΕ

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαδραματίζει ενεργό ρόλο στην ανάπτυξη της συνολικής στρατηγικής της ΕΕ και στον σχεδιασμό και την εφαρμογή των πολιτικών της ΕΕ. Αξιολογεί και υποβάλλει εκθέσεις σχετικά με τις πολιτικές της σε τακτική βάση.

Καθορίζει τις στρατηγικές προτεραιότητες: Μαζί με τα άλλα κύρια θεσμικά όργανα της ΕΕ, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναπτύσσει τη συνολική στρατηγική και την πολιτική κατεύθυνση της ΕΕ.

Κάθε πέντε χρόνια, στην αρχή της νέας θητείας της Επιτροπής, ο πρόεδρος της Επιτροπής καθορίζει επίσης τις πολιτικές προτεραιότητες για την επόμενη θητεία της. Η Επιτροπή μετατρέπει αυτές τις προτεραιότητες σε συγκεκριμένες δράσεις σε ετήσια βάση μέσω ενός ετήσιου προγράμματος εργασίας, το οποίο καθορίζει ένα σχέδιο δράσης για τους επόμενους δώδεκα μήνες.

Ανάπτυξη και εφαρμογή πολιτικών: Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναπτύσσει και εφαρμόζει τις πολιτικές της ΕΕ προτείνοντας νόμους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης βοηθώντας τις χώρες της ΕΕ να εφαρμόσουν τη νομοθεσία της ΕΕ διαχειρίζεται τον προϋπολογισμό της ΕΕ και κατανέμει χρηματοδότηση διασφαλίζοντας την τήρηση της νομοθεσίας της ΕΕ μαζί με το Δικαστήριο εκπροσωπώντας την ΕΕ εκτός Ευρώπης μαζί με τη διπλωματική υπηρεσία της ΕΕ, την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Οι πολιτικές της ΕΕ έχουν σχεδιαστεί για να αποφέρουν οφέλη στους πολίτες, τις επιχειρήσεις και άλλους ενδιαφερόμενους φορείς στην ΕΕ. Οι πρωτοβουλίες της Επιτροπής για νέες πολιτικές πρέπει να συμφωνηθούν εσωτερικά σύμφωνα με μια καθορισμένη διαδικασία.

Τα εργαλεία βελτίωσης της νομοθεσίας διασφαλίζουν ότι κάθε νέα πολιτική βασίζεται σε στοιχεία και βέλτιστες διαθέσιμες πρακτικές.

Αξιολόγηση: Η Επιτροπή αξιολογεί συνεχώς κατά πόσον οι πολιτικές της ΕΕ ανταποκρίνονται στις ανάγκες των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων και των πολιτών. Οι αξιολογήσεις αξιολογούν μια πολιτική ως προς την αποτελεσματικότητα, την αποδοτικότητα, τη συνάφεια, τη συνοχή και την προστιθέμενη αξία της ΕΕ. Οι αξιολογήσεις κοινοποιούνται στο κοινό μέσω οδικών χαρτών αξιολόγησης.

Κύριοι ρόλοι στον προϋπολογισμό και τη χρηματοδότηση: Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι υπεύνη για την προετοιμασία και την υποβολή σχεδίου προϋπολογισμού για την Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολό της. Αυτό βασίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές του προϋπολογισμού για το επόμενο έτος και σύμφωνα με τον ισχύοντα κανονισμό για το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.

Το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο καθορίζει τα μέγιστα ετήσια ποσά ("ανώτατα όρια") που μπορεί να δαπανήσει η ΕΕ σε διάφορους πολιτικούς τομείς για μια περίοδο τουλάχιστον 5 ετών. Το παρόν ΠΔΠ καλύπτει επτά έτη: από το 2021 έως το 2027.

Η Επιτροπή υποβάλλει το σχέδιο προϋπολογισμού στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προς έγκριση την 1η Σεπτεμβρίου. Σύμφωνα με την ετήσια δημοσιονομική διαδικασία, η συμφωνία επί του προϋπολογισμού πρέπει να επιτευχθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι τελικά υπεύθυνη για τη διαχείριση του προϋπολογισμού της ΕΕ. Στην πράξη, έως και το 80 % των δαπανών του προϋπολογισμού διαχειρίζονται οι χώρες της ΕΕ στο πλαίσιο της λεγόμενης επιμερισμένης διαχείρισης, ιδίως στους τομείς της γεωργίας, της ανάπτυξης και της ενίσχυσης της απασχόλησης στις περιφέρειες της ΕΕ.

Υπάρχει ένα σύνολο ελέγχων και ισορροπιών που διασφαλίζει ότι η διαχείριση των δαπανών της επιμερισμένης διαχείρισης γίνεται σωστά και σύμφωνα με τους κανόνες.

Η εκτέλεση του προϋπολογισμού μπορεί να είναι άμεση (Επιτροπή, αντιπροσωπείες της Ένωσης, εκτελεστικοί οργανισμοί), έμμεση (μέσω τρίτων χωρών ή φορέων και διεθνών οργανισμών) και επιμερισμένη (χώρες της ΕΕ).

Όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαχειρίζεται άμεσα τη χρηματοδότηση, το πράττει με τη χορήγηση επιχορηγήσεων και την προκήρυξη διαγωνισμών. Διαχειρίζεται τον προϋπολογισμό των έργων που εκτελούνται από τις υπηρεσίες της, στην έδρα της, στις αντιπροσωπείες της ΕΕ ή μέσω εκτελεστικών οργανισμών της ΕΕ.

Ορισμένα χρηματοδοτικά προγράμματα υλοποιούνται από εθνικές αρχές είτε εντός είτε εκτός της ΕΕ, διεθνείς οργανισμούς ή αναπτυξιακές υπηρεσίες των χωρών της ΕΕ.

Ωστόσο, η διαχείριση της χρηματοδότησης γίνεται με διαφανείς διαδικασίες που διασφαλίζουν ότι όλοι αντιμετωπίζονται ισότιμα και έχουν την ίδια πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες χρηματοδότησης της ΕΕ.

3) Εφαρμόζει το δίκαιο της ΕΕ

Σύμφωνα με τις συνθήκες της ΕΕ, η Επιτροπή μπορεί να λάβει νομικά μέτρα -διαδικασία επί παραβάσει- κατά χώρας της ΕΕ που δεν εφαρμόζει το δίκαιο της ΕΕ. Η Επιτροπή μπορεί να παραπέμψει το ζήτημα στο Δικαστήριο, το οποίο μπορεί να επιβάλει οικονομικές κυρώσεις.

4) Εκπροσωπεί την ΕΕ διεθνώς

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στο σχεδιασμό της αναπτυξιακής πολιτικής και στην παροχή βοήθειας παγκοσμίως. Σε διεθνές επίπεδο, συμβάλλει στη διαπραγμάτευση συμφωνιών αναπτυξιακής συνεργασίας και εκπροσωπείται επί τόπου από αντιπροσωπείες της ΕΕ σε όλο τον κόσμο.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι υπεύθυνη για τον σχεδιασμό της ευρωπαϊκής αναπτυξιακής πολιτικής και την παροχή βοήθειας σε όλο τον κόσμο με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Εξασφαλίζει επίσης ότι η ΕΕ εκπροσωπείται διεθνώς σε θέματα αναπτυξιακής πολιτικής και στη διαπραγμάτευση συμφωνιών για διεθνή αναπτυξιακά θέματα. Για το σκοπό αυτό, συνεργάζεται στενά με διεθνείς οργανισμούς όπως τα Ηνωμένα Έθνη και ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης ή στο πλαίσιο αυτών, καθώς και σε άτυπες ομάδες όπως η Ομάδα των Επτά (G7) και η Ομάδα των Είκοσι (G20).

Η Ευρωπαϊκή Ένωση εκπροσωπείται από αντιπροσωπείες και γραφεία της ΕΕ σε όλο τον κόσμο. Οι αντιπροσωπείες είναι διπλωματικές αποστολές και είναι συνήθως υπεύθυνες για μία χώρα, αν και ορισμένες είναι αντιπρόσωποι σε πολλές χώρες. Μέσω των αντιπροσωπειών και των γραφείων της ΕΕ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διατηρεί επαφή με τις τοπικές αρχές και τους πληθυσμούς σε όλο τον κόσμο.

Χώρες από όλο τον κόσμο εκπροσωπούνται στην ΕΕ μέσω διπλωματικών αποστολών διαπιστευμένων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σύνθεση (διαφάνεια 14)

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποτελείται από 27 Επιτρόπους - έναν ανά χώρα της ΕΕ. Μαζί με τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, οι Επίτροποι αποτελούν τον εκτελεστικό κλάδο της ΕΕ, υπεύθυνο για την καθημερινή λειτουργία της ΕΕ. Η θητεία τους διαρκεί 5 χρόνια.

Ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής διορίζεται από τα κράτη μέλη μέσω του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και διορίζεται επίσημα από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Οι υπόλοιποι Επίτροποι προτείνονται από την κυβέρνηση της χώρας τους και εγκρίνονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Οι Επίτροποι δεν εκπροσωπούν τις απόψεις της χώρας προέλευσής τους, αλλά το κοινό συμφέρον της ΕΕ. Σε κάθε μέλος της Επιτροπής ανατίθεται από τον πρόεδρο η ευθύνη για έναν συγκεκριμένο τομέα πολιτικής, όπως η ενέργεια, η οικονομία ή το περιβάλλον.

Το καθημερινό έργο της Επιτροπής διεξάγεται από το διοικητικό προσωπικό, τους εμπειρογνώμονες, τους μεταφραστές, τους διερμηνείς και τους βοηθούς της. Οι υπάλληλοι της Επιτροπής -όπως και το προσωπικό άλλων θεσμικών οργάνων της ΕΕ- προσλαμβάνονται μέσω της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού (epso.europa.eu).

Οι εν λόγω υπάλληλοι είναι πολίτες των χωρών της ΕΕ, οι οποίοι επιλέγονται μέσω διαγωνισμών πρόσληψης. Περίπου 32 000 άτομα εργάζονται στην Επιτροπή. Αυτό μπορεί να ακούγεται πολύ, αλλά στην πραγματικότητα είναι λιγότεροι από τον αριθμό των υπαλλήλων που απασχολούνται στα περισσότερα μεγάλα δημοτικά συμβούλια της ΕΕ.

Αν αυτή η καριέρα σας ενδιαφέρει, μπορείτε να υποβάλετε αίτηση για πρακτική άσκηση σε οποιοδήποτε από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ.

Πώς λειτουργεί; (διαφάνειες 15-17)

Ο Πρόεδρος καθορίζει την πολιτική κατεύθυνση της Επιτροπής, η οποία επιτρέπει στους Επιτρόπους να αποφασίζουν από κοινού τους στρατηγικούς στόχους και να καταρτίζουν το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας.

Οι Αντιπρόεδροι ενεργούν εξ ονόματος του Προέδρου και συντονίζουν τις εργασίες στον τομέα ευθύνης τους, μαζί με αρκετούς Επιτρόπους. Καθορίζονται έργα προτεραιότητας που συμβάλλουν στη διασφάλιση της στενής και ευέλικτης συνεργασίας του Σώματος. Οι Επίτροποι υποστηρίζουν τους Αντιπροέδρους στην υποβολή προτάσεων στο Σώμα.

Σε γενικές γραμμές, οι αποφάσεις λαμβάνονται με συναίνεση, αλλά μπορούν επίσης να διεξαχθούν ψηφοφορίες. Στην περίπτωση αυτή, οι αποφάσεις λαμβάνονται με απλή πλειοψηφία, όπου κάθε Επίτροπος έχει μία ψήφο.

Στη συνέχεια, η αρμόδια Γενική Διεύθυνση (με επικεφαλής έναν Γενικό Διευθυντή, υπόλογο στον αρμόδιο Επίτροπο) αναλαμβάνει το θέμα. Αυτό γίνεται συνήθως με τη μορφή σχεδίων νομοθετικών προτάσεων.

Αυτά στη συνέχεια υποβάλλονται εκ νέου στους Επιτρόπους για έγκριση στην εβδομαδιαία συνεδρίασή τους, μετά την οποία καθίστανται επίσημα και αποστέλλονται στο Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο για το επόμενο στάδιο της νομοθετικής διαδικασίας της ΕΕ.

3. Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ως το μοναδικό άμεσα εκλεγμένο θεσμικό όργανο της ΕΕ, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι η συλλογική φωνή των απλών ανθρώπων. Τα μέλη του εκλέγονται απευθείας από τους ευρωπαίους πολίτες κάθε 5 χρόνια. Στις εκλογές αυτές έχει δικαίωμα ψήφου οποιοσδήποτε έχει την ιθαγένεια της ΕΕ. Σε ορισμένες χώρες της ΕΕ, όπου οι μη πολίτες μπορούν ενίοτε να ψηφίσουν στις υποεθνικές εκλογές, τα άτομα που πληρούν άλλες προϋποθέσεις διαμονής (όπως οι μη πολίτες που ζουν νόμιμα στη χώρα) μπορούν επίσης να ψηφίσουν στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Οι τελευταίες ευρωπαϊκές εκλογές θα διεξαχθούν τον Ιούνιο του 2024. Έχετε δικαίωμα ψήφου από την ηλικία των 18 ετών σε όλες τις χώρες της ΕΕ, εκτός από την Αυστρία και τη Μάλτα, όπου μπορείτε να ψηφίσετε στα 16, και την Ελλάδα, όπου μπορείτε να ψηφίσετε όταν είστε 17 ετών.

Τι κάνει; (διαφάνειες 21 - 23)

Οι ευρωπαϊκές συνθήκες έχουν αναθέσει στο Κοινοβούλιο ένα ευρύ φάσμα αρμοδιοτήτων ως το άμεσα εκλεγμένο όργανο της ΕΕ. Μάθετε περισσότερα στις επόμενες ενότητες και μάθετε πώς λειτουργούν οι διαδικασίες.

1) Νομοθετικές εξουσίες

Μαζί με τους εκπροσώπους των κυβερνήσεων της ΕΕ στο Συμβούλιο, το Κοινοβούλιο είναι υπεύθυνο για την έκδοση της νομοθεσίας της ΕΕ. Στο πλαίσιο της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας, και τα δύο θεσμικά όργανα ενεργούν ως ισότιμοι συννομοθέτες. Σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις, ενδέχεται να εφαρμόζονται άλλες διαδικασίες.

Οι νομοθετικές αρμοδιότητες του Κοινοβουλίου περιλαμβάνουν:

- Την ψήφιση νόμων της ΕΕ, από κοινού με το Συμβούλιο της ΕΕ, βάσει προτάσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής
- Απόφαση για διεθνείς συμφωνίες
- Απόφαση για τις διευρύνσεις
- Επανεξέταση του προγράμματος εργασίας της Επιτροπής και αίτημα προς αυτήν να προτείνει νομοθεσία

Πώς λειτουργεί η νομοθετική διαδικασία: Ένα μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που εργάζεται σε μία από τις κοινοβουλευτικές επιτροπές, συντάσσει έκθεση σχετικά με μια πρόταση "νομοθετικού κειμένου" που υποβάλλεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το μόνο θεσμικό όργανο

που είναι αρμόδιο να δρομολογήσει τη νομοθεσία. Η κοινοβουλευτική επιτροπή ψηφίζει επί της έκθεσης αυτής και, ενδεχομένως, την τροποποιεί. Όταν το κείμενο αναθεωρηθεί και εγκριθεί από την ολομέλεια, το Κοινοβούλιο έχει υιοθετήσει τη θέση του. Η διαδικασία αυτή επαναλαμβάνεται μία ή περισσότερες φορές, ανάλογα με το είδος της διαδικασίας και ανάλογα με το αν επιτυγχάνεται ή όχι συμφωνία με το Συμβούλιο.

Κατά την έκδοση νομοθετικών πράξεων, γίνεται διάκριση μεταξύ της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας (συναπόφαση), η οποία θέτει το Κοινοβούλιο σε ισότιμη βάση με το Συμβούλιο, και των ειδικών νομοθετικών διαδικασιών, οι οποίες εφαρμόζονται μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις όπου το Κοινοβούλιο έχει μόνο συμβουλευτικό ρόλο.

Σε ορισμένα ζητήματα (π.χ. φορολογία) το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γνωμοδοτεί μόνο συμβουλευτικά ("διαδικασία διαβούλευσης"). Σε ορισμένες περιπτώσεις, η Συνθήκη προβλέπει ότι η διαβούλευση είναι υποχρεωτική, καθώς απαιτείται από τη νομική βάση, και η πρόταση δεν μπορεί να αποκτήσει ισχύ νόμου εάν το Κοινοβούλιο δεν έχει γνωμοδοτήσει. Στην περίπτωση αυτή, το Συμβούλιο δεν είναι εξουσιοδοτημένο να λάβει μόνο του απόφαση. Η συνήθης νομοθετική διαδικασία δίνει την ίδια βαρύτητα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ένα ευρύ φάσμα τομέων (για παράδειγμα, οικονομική διακυβέρνηση, μετανάστευση, ενέργεια, μεταφορές, περιβάλλον και προστασία των καταναλωτών). Η συντριπτική πλειονότητα των ευρωπαϊκών νόμων εκδίδεται από κοινού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Η διαδικασία της συναπόφασης εισήχθη με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ για την Ευρωπαϊκή Ένωση (1992) και επεκτάθηκε και έγινε πιο αποτελεσματική με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ (1999). Με τη Συνθήκη της Λισαβόνας που τέθηκε σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου 2009, η μετονομασθείσα συνήθης νομοθετική διαδικασία έγινε η κύρια νομοθετική διαδικασία του συστήματος λήψης αποφάσεων της ΕΕ.

Άλλες νομοθετικές διαδικασίες

Διαβούλευση: το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να εγκρίνει ή να απορρίψει μια νομοθετική πρόταση ή να προτείνει τροποποιήσεις σε αυτήν. Το Συμβούλιο δεν είναι νομικά υποχρεωμένο να λάβει υπόψη του τη γνώμη του Κοινοβουλίου, αλλά σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, δεν πρέπει να λάβει απόφαση χωρίς να την έχει λάβει. Η διαδικασία αυτή εφαρμόζεται πλέον σε περιορισμένο αριθμό νομοθετικών τομέων, όπως οι εξαιρέσεις από την εσωτερική αγορά και το δίκαιο του ανταγωνισμού.

Συναίνεση: παλαιότερα γνωστή ως διαδικασία συναίνεσης, εισήχθη με την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη του 1986 σε δύο τομείς: συμφωνίες σύνδεσης και συμφωνίες που διέπουν την προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας διευρύνθηκε με όλες τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις των Συνθηκών. Ως μη νομοθετική διαδικασία, εφαρμόζεται συνήθως για την επικύρωση ορισμένων συμφωνιών που διαπραγματεύεται η Ευρωπαϊκή Ένωση ή εφαρμόζεται κυρίως σε περιπτώσεις σοβαρής παραβίασης θεμελιωδών δικαιωμάτων σύμφωνα με το άρθρο 7 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) ή για την προσχώρηση νέων μελών της ΕΕ ή ρυθμίσεις για την αποχώρηση από την ΕΕ. Ως νομοθετική διαδικασία, πρέπει να χρησιμοποιείται επίσης όταν θεσπίζεται νέα νομοθεσία για την καταπολέμηση των διακρίσεων και παρέχει πλέον στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δικαίωμα βέτο και όταν εφαρμόζεται η επικουρική γενική νομική βάση σύμφωνα με το άρθρο 352 ΣΛΕΕ.

2) ΕΠΟΠΤΙΚΕΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διαθέτει μια σειρά από εποπτικές και ελεγκτικές εξουσίες . Αυτές του επιτρέπουν να ασκεί εποπτεία επί άλλων θεσμικών οργάνων, να παρακολουθεί την ορθή χρήση του προϋπολογισμού της ΕΕ και να διασφαλίζει την ορθή εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ. Ακολουθεί ο τρόπος με τον οποίο το Κοινοβούλιο ασκεί τις εποπτικές εξουσίες επί ορισμένων θεσμικών οργάνων:

Ευρωπαϊκό Συμβούλιο: ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έχει το δικαίωμα να μιλάει στην αρχή κάθε Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, εκθέτοντας τη θέση του Κοινοβουλίου σχετικά με τα θέματα που θα εξεταστούν από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων. Μετά από κάθε σύνοδο κορυφής, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα.

Το Συμβούλιο της ΕΕ: Στην αρχή και στο τέλος κάθε εξάμηνης προεδρίας ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης συζητά το πρόγραμμά του με τους ευρωβουλευτές στην ολομέλεια.

Οι ευρωβουλευτές μπορούν να υποβάλλουν γραπτές και προφορικές ερωτήσεις προς το Συμβούλιο και μπορούν να του ζητήσουν να δρομολογήσει νέες πολιτικές.

Στο Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων προεδρεύει μόνιμα ο Ύπατος Εκπρόσωπος για την Εξωτερική Πολιτική και την Πολιτική Ασφάλειας. Ο ίδιος, ή ένας εκπρόσωπός του, παρίσταται στις συζητήσεις της ολομέλειας για την εξωτερική πολιτική, την πολιτική ασφάλειας ή την πολιτική

άμυνας. Δύο φορές το χρόνο, ο Ύπατος Εκπρόσωπος υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με αυτές τις πολιτικές και τις οικονομικές επιπτώσεις τους.

Ευρωπαϊκή Επιτροπή: Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει το δικαίωμα να εγκρίνει και να παύει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Από το 1994, οι υποψήφιοι Επίτροποι υποχρεούνται να εμφανίζονται σε ακρόαση του ΕΚ. Σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, οι αρχηγοί κρατών της ΕΕ προτείνουν έναν υποψήφιο για Πρόεδρο της Επιτροπής, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα των ευρωπαϊκών εκλογών. Ο υποψήφιος εκλέγεται από το ΕΚ.

Το ΕΚ μπορεί να αποδοκιμάσει την Επιτροπή και τελικά να την παύσει. Μέχρι στιγμής, καμία από τις οκτώ προτάσεις μομφής που έχουν τεθεί ενώπιον του Κοινοβουλίου δεν έχει εγκριθεί. Το 1999, η Επιτροπή Σάντερ παραιτήθηκε προτού το Κοινοβούλιο επιβάλει την παραίτησή της. Το ΕΚ διασφαλίζει τον δημοκρατικό έλεγχο της Επιτροπής, η οποία υποβάλλει τακτικά εκθέσεις στο Κοινοβούλιο, συμπεριλαμβανομένης μιας ετήσιας έκθεσης για τις δραστηριότητες της ΕΕ και για την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Μια φορά το χρόνο, ο πρόεδρος της Επιτροπής απευθύνει ομιλία για την κατάσταση της Ένωσης στην ολομέλεια. Το Κοινοβούλιο καλεί τακτικά την Επιτροπή να δρομολογήσει νέες πολιτικές και η Επιτροπή υποχρεούται να απαντά σε προφορικές και γραπτές ερωτήσεις των ευρωβουλευτών.

Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα: Το Κοινοβούλιο πρέπει να ερωτηθεί πριν από τον διορισμό του Προέδρου, του Αντιπροέδρου και της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Ο Πρόεδρος της ΕΚΤ παρουσιάζει την ετήσια έκθεση της τράπεζας στην ολομέλεια και συμμετέχει σε τακτικό νομισματικό διάλογο με την Επιτροπή Οικονομικών και Νομισματικών Υποθέσεων του Κοινοβουλίου.

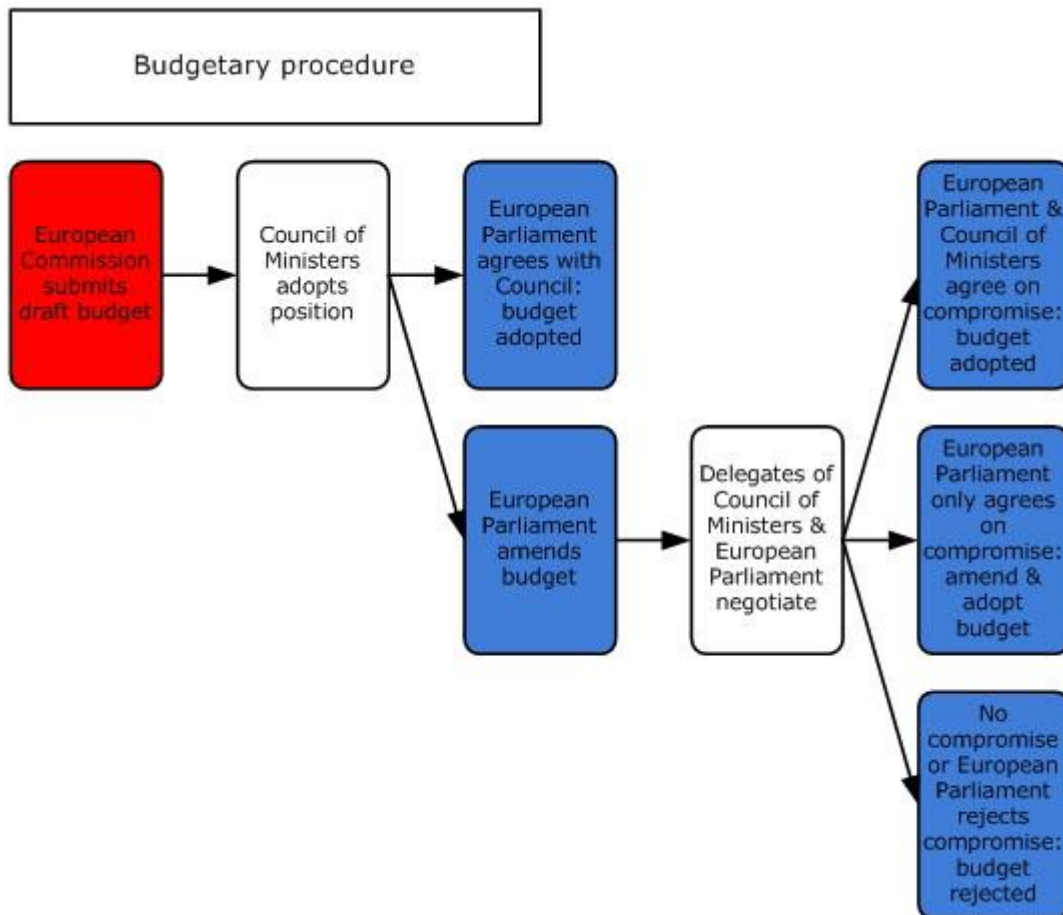
3) Δημοσιονομικές αρμοδιότητες

Μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μοιράζεται πλέον την εξουσία να αποφασίζει για το σύνολο του ετήσιου προϋπολογισμού της ΕΕ με το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έχει τον τελικό λόγο.

Σε γενικές γραμμές, η διαδικασία του προϋπολογισμού εξελίσσεται ως εξής: Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταρτίζει σχέδιο προϋπολογισμού. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (ΕΚ) και το Συμβούλιο Υπουργών (Συμβούλιο) είτε εγκρίνουν είτε τροποποιούν την πρόταση. Εάν το ΕΚ και το Συμβούλιο δεν μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία επί του προτεινόμενου προϋπολογισμού, αρχίζουν

διαπραγματεύσεις. Εάν και πάλι δεν μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία, ο προϋπολογισμός απορρίπτεται και η Επιτροπή πρέπει να προετοιμάσει νέο σχέδιο προϋπολογισμού. Η διαδικασία αρχίζει τότε από την αρχή.

Μετά την επίτευξη συμφωνίας, το Κοινοβούλιο, περισσότερο από ό,τι το Συμβούλιο, έχει τον τελευταίο λόγο για την έγκριση του κοινού κειμένου.

Σύνθεση (διαφάνεια 24)

Οι γενικοί κανόνες για τη σύνθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου καθορίζονται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 της ΣΕΕ, το οποίο ορίζει ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εκδίδει ομόφωνα, με πρωτοβουλία του Κοινοβουλίου και με τη συγκατάθεσή του, απόφαση για τον καθορισμό της σύνθεσης. Ορίζει επίσης ότι το Κοινοβούλιο αποτελείται από 751 αντιπροσώπους των πολιτών της ΕΕ (750 βουλευτές συν τον Πρόεδρο). Επιπλέον, η εκπροσώπηση των πολιτών είναι "φθίνουσα

αναλογική", με ελάχιστο όριο έξι μελών ανά κράτος μέλος. Κανένα κράτος μέλος δεν μπορεί να έχει περισσότερες από 96 έδρες.

Η έννοια της φθίνουσας αναλογικότητας σημαίνει ότι, αν και ο συνολικός αριθμός των εδρών κατανέμεται με βάση το μέγεθος του πληθυσμού των κρατών μελών, τα πολυπληθέστερα κράτη μέλη συμφωνούν να υποεκπροσωπούνται προκειμένου να ευνοηθεί η μεγαλύτερη εκπροσώπηση των λιγότερο πολυπληθών κρατών μελών: όσο μεγαλύτερη είναι η χώρα, τόσο μικρότερος είναι ο αριθμός των εδρών σε σχέση με τον πληθυσμό της. Η έννοια αυτή προσδιορίστηκε περαιτέρω στις διαδοχικές αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που ελήφθησαν βάσει του άρθρου 14 παράγραφος 2 της ΣΕΕ από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Οι επόμενες εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου θα διεξαχθούν από τις 6 έως τις 9 Ιουνίου 2024. Στις 22 Σεπτεμβρίου 2023, μετά το νομοθετικό ψήφισμα του Κοινοβουλίου της 15ης Ιουνίου 2023 σχετικά με τη σύνθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εξέδωσε απόφαση για τον καθορισμό της σύνθεσης του Κοινοβουλίου, αυξάνοντας τον συνολικό αριθμό των εδρών του Κοινοβουλίου από 705 σε 720.

Πώς λειτουργεί; (διαφάνεια 25)

Σύμφωνα με τις Συνθήκες, το Κοινοβούλιο οργανώνει τις εργασίες του ανεξάρτητα. Υιοθετεί τον εσωτερικό κανονισμό του, αποφασίζοντας με την πλειοψηφία των μελών που το απαρτίζουν (άρθρο 232 ΣΛΕΕ). Εκτός εάν οι Συνθήκες προβλέπουν διαφορετικά, το Κοινοβούλιο ενεργεί με την πλειοψηφία των ψήφων που έχουν δοθεί (άρθρο 231 ΣΛΕΕ). Καθορίζει την ημερήσια διάταξη των συνόδων του, οι οποίες καλύπτουν κυρίως την έγκριση εκθέσεων που εκπονούνται από τις επιτροπές του, ερωτήσεις προς την Επιτροπή και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συζητήσεις επίκαιρων και επείγουσών θεμάτων και δηλώσεις της Προεδρίας.

Οι εργασίες του Κοινοβουλίου περιλαμβάνουν δύο κύρια στάδια:

- Επιτροπές - για την προετοιμασία της νομοθεσίας.

Το Κοινοβούλιο αριθμεί 20 επιτροπές και τρεις υποεπιτροπές, καθεμία από τις οποίες ασχολείται με έναν συγκεκριμένο τομέα πολιτικής. Οι επιτροπές εξετάζουν τις προτάσεις νομοθεσίας και οι ευρωβουλευτές και οι πολιτικές ομάδες μπορούν να υποβάλουν τροπολογίες ή να προτείνουν την απόρριψη ενός νομοσχεδίου. Τα θέματα αυτά συζητούνται επίσης στο πλαίσιο των πολιτικών ομάδων.

- Συνεδριάσεις της ολομέλειας - για την έγκριση της νομοθεσίας.

Αυτό συμβαίνει όταν όλοι οι ευρωβουλευτές συγκεντρώνονται στην αίθουσα για να δώσουν την τελική ψήφο επί της προτεινόμενης νομοθεσίας και των προτεινόμενων τροποποιήσεων. Συνήθως διεξάγεται στο Στρασβούργο για τέσσερις ημέρες το μήνα, αλλά μερικές φορές υπάρχουν πρόσθετες συνεδριάσεις στις Βρυξέλλες.

Οι συνεδριάσεις των επιτροπών και οι συνεδριάσεις της ολομέλειας διεξάγονται δημόσια και μεταδίδονται μέσω διαδικτύου.

Οι κύριες συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, (οι "σύνοδοι ολομέλειας"), πραγματοποιούνται 12 φορές το χρόνο στο Στρασβούργο, Γαλλία, και έως και 6 φορές το χρόνο στις Βρυξέλλες, Βέλγιο.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αριθμεί 705 μέλη, που ονομάζονται επίσης ευρωβουλευτές, από όλες τις χώρες της ΕΕ. Ο αριθμός των μελών ανά χώρα ποικίλλει: οι πολυπληθέστερες χώρες έχουν περισσότερα μέλη από τις μικρότερες και λιγότερο πολυπληθείς. Οι βουλευτές από όλη την ΕΕ με παρόμοιες πολιτικές απόψεις συνεργάζονται σε πολιτικές ομάδες όπως ακριβώς και στα εθνικά κοινοβούλια, αντί να σχηματίζουν ομάδες ανάλογα με την εθνικότητά τους.

4. Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (διαφάνεια 28)

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συγκεντρώνει τους εκλεγμένους ηγέτες των χωρών της ΕΕ, δηλαδή τους αρχηγούς κρατών ή κυβερνήσεων. Οι ηγέτες αυτοί συναντώνται τουλάχιστον τέσσερις φορές το χρόνο. Οι συνεδριάσεις τους αναφέρονται συχνά ως "ευρωπαϊκές σύνοδοι κορυφής". Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καθορίζει τις κύριες πολιτικές προτεραιότητες της ΕΕ και τη γενική κατεύθυνση της πολιτικής της. Προεδρεύεται από έναν πρόεδρο που εκλέγεται κάθε 2½ χρόνια.

Τι κάνει; (διαφάνεια 29)

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καθορίζει τη γενική πολιτική κατεύθυνση και τις προτεραιότητες της ΕΕ, παραδοσιακά με την έκδοση συμπερασμάτων. Δεν διαπραγματεύεται ούτε εκδίδει νόμους της ΕΕ. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δεν εκδίδει νόμους της ΕΕ. Αυτή είναι η δουλειά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης - μην τα μπερδεύετε!

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο:

- Αποφασίζει για τη γενική κατεύθυνση και τις πολιτικές προτεραιότητες της ΕΕ

- Ασχολείται με πολύπλοκα ή ευαίσθητα ζητήματα που δεν μπορούν να επιλυθούν σε χαμηλότερα επίπεδα διακυβερνητικής συνεργασίας
- Καθορίζει την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας της ΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη τα στρατηγικά συμφέροντα της ΕΕ και τις αμυντικές επιπτώσεις
- Υποδεικνύει και διορίζει υποψηφίους σε ορισμένους ρόλους υψηλού προφίλ σε επίπεδο ΕΕ, όπως η ΕΚΤ και η Επιτροπή

Για κάθε θέμα, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο μπορεί:

- να ζητήσει από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να υποβάλει πρόταση για την αντιμετώπισή του
- να το διαβιβάσει στο Συμβούλιο της ΕΕ για να το αντιμετωπίσει

Σύνθεση (διαφάνεια 30)

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποτελείται από τους ηγέτες των 27 κρατών μελών της ΕΕ, τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Πώς λειτουργεί; (διαφάνεια 31)

Σύμφωνα με τη συνθήκη της ΕΕ, οι ηγέτες της ΕΕ συνεδριάζουν τουλάχιστον τέσσερις φορές τον χρόνο, συνήθως τον Μάρτιο, τον Ιούνιο, τον Οκτώβριο και τον Δεκέμβριο. Οι συναντήσεις αυτές, ("σύνοδοι κορυφής της ΕΕ") πραγματοποιούνται στις Βρυξέλλες, στο κτίριο Eurora. Πραγματοποιούνται συνήθως επί δύο ημέρες, μια Πέμπτη και μια Παρασκευή.

Στις συνεδριάσεις προεδρεύει ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Στην αρχή κάθε επίσημης συνεδρίασης, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου καλείται να εκθέσει τις απόψεις του Κοινοβουλίου.

Ο Ύπατος Εκπρόσωπος της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας συμμετέχει στις εργασίες του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, αλλά δεν είναι μέλος. Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας μπορεί να προσκληθεί να συμμετάσχει στις συζητήσεις για οικονομικές και χρηματοπιστωτικές υποθέσεις.

Άλλοι πιθανοί προσκεκλημένοι είναι ο Γενικός Γραμματέας του NATO και ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών.

Εκτός από τις 4 επίσημες συνεδριάσεις, ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου μπορεί να συγκαλεί άτυπες και ειδικές συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ανάλογα με τις ανάγκες.

Άτυπες συνεδριάσεις: Τα μέλη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου μπορούν επίσης να συνεδριάζουν ανεπίσημα για να επιτρέπουν την έγκαιρη ανταλλαγή απόψεων μεταξύ των ηγετών για επείγοντα θέματα χωρίς τη λήψη επίσημων αποφάσεων. Οι άτυπες συνεδριάσεις μπορούν να φιλοξενηθούν στις Βρυξέλλες ή σε άλλα μέρη, όπως η χώρα που ασκεί την εκ περιτροπής προεδρία του Συμβουλίου της ΕΕ.

Ειδικές συνεδριάσεις: Εάν εξαιρετικές περιστάσεις απαιτούν επείγουσες αποφάσεις από τους ηγέτες, ο Πρόεδρος μπορεί να συγκαλέσει έκτακτες συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στις Βρυξέλλες, πέραν των συνήθων τεσσάρων συνεδριάσεων ετησίως. Οι επίσημες αποφάσεις μπορούν να ληφθούν σε ειδικές συνεδριάσεις.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφασίζει συνήθως με συναίνεση (δηλ. κανένα μέλος δεν αντιτίθεται στην έγκριση). Με τον ίδιο τρόπο το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υιοθετεί συνήθως και τα συμπεράσματα.

Ωστόσο, σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις που προβλέπονται στις συνθήκες της ΕΕ (όπως για την έκδοση νομικών πράξεων), το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφασίζει με ψηφοφορία.

Η ψηφοφορία επί συγκεκριμένου σημείου της ημερήσιας διάταξης μπορεί να ξεκινήσει από τον πρόεδρο. Μπορεί επίσης να πραγματοποιηθεί με πρωτοβουλία οποιουδήποτε άλλου μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι η πλειοψηφία των μελών τάσσεται υπέρ.

Υπάρχουν τρεις μέθοδοι ψηφοφορίας:

- Ομοφωνία
- ειδική πλειοψηφία
- απλή πλειοψηφία

Απαιτείται ομοφωνία, για παράδειγμα, όταν το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο λαμβάνει απόφαση σχετικά με τον αριθμό των μελών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Όταν το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφασίζει με ομοφωνία, οι αποχές δεν εμποδίζουν την έγκριση.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, για παράδειγμα, όταν καταρτίζει τον κατάλογο των συνθέσεων του Συμβουλίου ή όταν προτείνει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έναν υποψήφιο για την προεδρία της Επιτροπής.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφασίζει με απλή πλειοψηφία για την έκδοση διαδικαστικών αποφάσεων δυνάμει του εσωτερικού του κανονισμού.

5. Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (διαφάνειες 33, 34)

Δεν πρέπει να συγχέεται με:

- Ευρωπαϊκό Συμβούλιο - τριμηνιαίες σύνοδοι κορυφής, στις οποίες οι ηγέτες της ΕΕ συναντώνται για να καθορίσουν τη γενική κατεύθυνση της χάραξης πολιτικής της ΕΕ
- Συμβούλιο της Ευρώπης - δεν αποτελεί καθόλου όργανο της ΕΕ

Τι κάνει; (διαφάνεια 35)

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης - γνωστό και ως "Συμβούλιο" για συντομία - εκπροσωπεί τις κυβερνήσεις των χωρών της ΕΕ. Στο Συμβούλιο, οι υπουργοί όλων των χωρών της ΕΕ συναντώνται για να συζητήσουν και να λάβουν αποφάσεις σχετικά με τις πολιτικές και τη νομοθεσία της ΕΕ. Το ποιοι υπουργοί συμμετέχουν εξαρτάται από το θέμα που συζητείται. Για παράδειγμα, αν η συνεδρίαση αφορά την ατμοσφαιρική ρύπανση, τότε θα συνεδριάσουν οι υπουργοί Περιβάλλοντος. Αν το επίκεντρο είναι η ανεργία, τότε θα παρευρεθούν οι υπουργοί που είναι αρμόδιοι για την απασχόληση και τις κοινωνικές υποθέσεις.

Το Συμβούλιο:

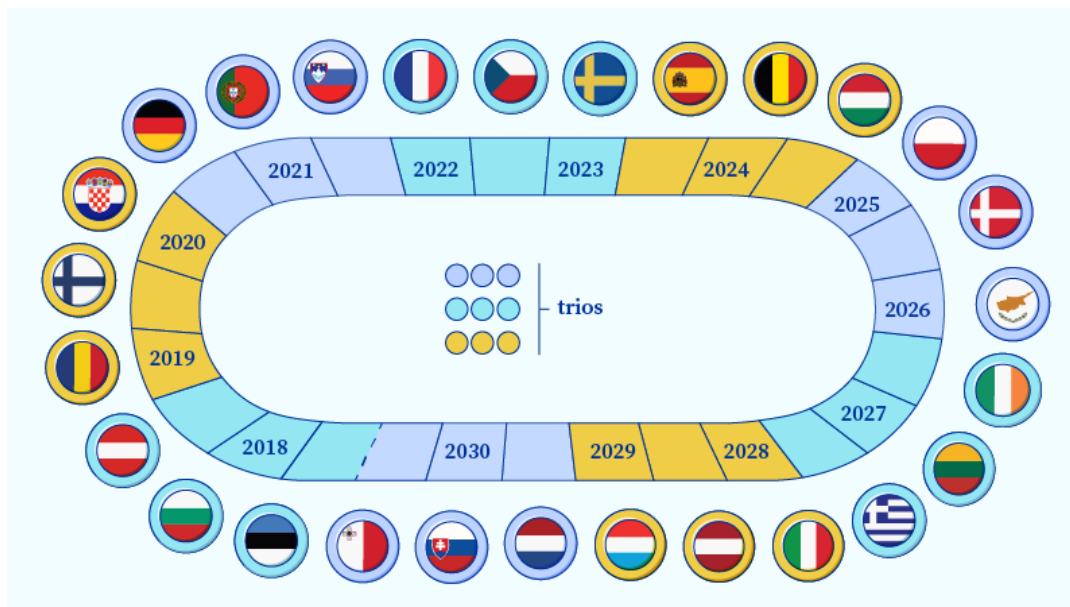
- Διαπραγματεύεται και εγκρίνει τους νόμους της ΕΕ, μαζί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, βάσει προτάσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής
- Συντονίζει τις πολιτικές των χωρών της ΕΕ
- Αναπτύσσει την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας της ΕΕ, με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου
- Συνάπτει συμφωνίες μεταξύ της ΕΕ και άλλων χωρών ή διεθνών οργανισμών
- εγκρίνει τον ετήσιο προϋπολογισμό της ΕΕ - από κοινού με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Σύνθεση (διαφάνεια 36)

Δεν υπάρχουν σταθερά μέλη του Συμβουλίου της ΕΕ. Αντίθετα, το Συμβούλιο συνεδριάζει σε 10 διαφορετικές συνθέσεις, κάθε μία από τις οποίες αντιστοιχεί στον τομέα πολιτικής που συζητείται. Ανάλογα με τη σύνθεση, κάθε χώρα στέλνει τον υπουργό της που είναι αρμόδιος για τον συγκεκριμένο τομέα πολιτικής.

Η προεδρία του Συμβουλίου ασκείται από διαφορετική χώρα της ΕΕ κάθε 6 μήνες.

Εκ περιτροπής προεδρία:

Τι σημαίνει η ανάληψη της προεδρίας του Συμβουλίου της ΕΕ; Το σύστημα της εκ περιτροπής προεδρίας χρονολογείται από την αρχή της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Κάθε έξι μήνες, ένα κράτος μέλος αναλαμβάνει την προεδρία του Συμβουλίου της ΕΕ και συμβάλλει στη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της νομοθετικής διαδικασίας της ΕΕ.

Η Προεδρία είναι υπεύθυνη για την προώθηση των εργασιών του Συμβουλίου σχετικά με τη νομοθεσία της ΕΕ, διασφαλίζοντας τη συνέχεια της ατζέντας της ΕΕ, την ομαλή διεξαγωγή των νομοθετικών διαδικασιών και τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών. Για να το επιτύχει αυτό, η προεδρία πρέπει να ενεργεί ως έντιμος και ουδέτερος διαμεσολαβητής.

Η προεδρία έχει δύο κύρια καθήκοντα:

- Τον προγραμματισμό και την προεδρία των συνεδριάσεων του Συμβουλίου και των προπαρασκευαστικών του οργάνων
- Εκπροσώπηση του Συμβουλίου στις σχέσεις με τα άλλα θεσμικά όργανα της ΕΕ

Πώς λειτουργεί; (διαφάνειες 37, 38)

Οι κανόνες ψηφοφορίας στο Συμβούλιο αποφασίζονται από τις χώρες της ΕΕ. Το Συμβούλιο λαμβάνει τις περισσότερες αποφάσεις του με πλειοψηφία, και σε ορισμένες περιπτώσεις ομόφωνα.

Για τους τομείς στους οποίους οι χώρες της ΕΕ έχουν συμφωνήσει ότι οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται με ομοφωνία - για παράδειγμα για θέματα φορολογίας ή ασφάλειας - αυτό σημαίνει ότι όλοι οι υπουργοί πρέπει να συμφωνούν για να ληφθεί μια απόφαση.

Σε πολλούς άλλους τομείς, οι υπουργοί λαμβάνουν αποφάσεις με πλειοψηφία, για παράδειγμα κατά τη θέσπιση ενός νόμου της ΕΕ για τα δικαιώματα των καταναλωτών, για θέματα όπως η οικονομική ανάκαμψη από την πανδημία COVID-19 ή για περιβαλλοντικά θέματα όπως ο τρόπος επεξεργασίας των αστικών αποβλήτων.

Για να μπλοκαριστεί μια απόφαση, απαιτούνται τουλάχιστον 4 χώρες (που εκπροσωπούν τουλάχιστον το 35% του συνολικού πληθυσμού της ΕΕ). Εξαιρέση - ευαίσθητα θέματα όπως η εξωτερική πολιτική και η φορολογία - απαιτούν ομόφωνη ψήφο (όλες οι χώρες υπέρ). Η απλή πλειοψηφία απαιτείται για διαδικαστικά και διοικητικά θέματα.

Οι υπουργοί της ΕΕ συνεδριάζουν δημόσια όταν συζητούν ή ψηφίζουν σχέδια νομοθετικών πράξεων.

Για να εγκριθούν, οι αποφάσεις απαιτούν συνήθως ειδική πλειοψηφία:

- 55% των χωρών (με 27 σημερινά μέλη, αυτό σημαίνει 15 χώρες).
- που εκπροσωπούν τουλάχιστον το 65 % του συνολικού πληθυσμού της ΕΕ

Μπορείτε να παρακολουθείτε ζωντανά τις δημόσιες συνεδριάσεις του Συμβουλίου σε όλες τις γλώσσες της ΕΕ. Όταν μια συνεδρίαση του Συμβουλίου είναι δημόσια, το ίδιο ισχύει και για τα πρακτικά και τις ψηφοφορίες.

Ερωτήσεις κουίζ

Ποιος ...;	Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	Ευρωπαϊκό Συμβούλιο	Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης	Ευρωπαϊκή Επιτροπή
1. διατυπώνει προτάσεις για τη νομοθεσία της ΕΕ				
2. εγκρίνει τους νόμους της ΕΕ				
3. εκλέγεται άμεσα				
4. συνεδριάζει σε "ευρωπαϊκές συνόδους κορυφής				
5. εκπροσωπεί τα συμφέροντα των λαών				
6. εκπροσωπεί τα συμφέροντα των χωρών της ΕΕ/των κυβερνήσεών τους				

Εργαστήριο: Σύνταξη αναφοράς για την αναγνώριση των πιστωτικών μονάδων σπουδών για τους νέους φροντιστές

Απαιτούμενα υλικά

- Χαρτί flipchart και μαρκαδόροι
- Σημειώσεις Post-it
- Στυλό και χαρτί
- Εκτυπωμένα υποδείγματα για αναφορές

Δομή του εργαστηρίου

1. Κατανόηση του ζητήματος (10 λεπτά)

Ομαδική συζήτηση

- Ως ομάδα, συζητήστε τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι νέοι φροντιστές και γιατί η αναγνώριση των πιστωτικών μονάδων σπουδών θα βοηθούσε.
- Ενθαρρύνετε όλους να μοιραστούν τα βασικά σημεία της συζήτησης.

2. Σύνταξη της αναφοράς (30 λεπτά)

Δείξτε ένα απλό υπόδειγμα αναφοράς. Εξηγήστε τα βασικά μέρη.

Απλοποιημένο υπόδειγμα αναφοράς

1. *Εισαγωγή: Περιγράψτε εν συντομία το θέμα και τη σημασία του.*
2. *Κύρια σημεία: Αναφέρετε με σαφήνεια τι ζητάτε (αναγνώριση των πιστωτικών μονάδων σπουδών για τους νέους φροντιστές).*
3. *Υποστηρικτικά επιχειρήματα: Δώστε λόγους και οφέλη για την αλλαγή (π.χ. βοηθά στην εξισορρόπηση της φροντίδας και της εκπαίδευσης, υποστηρίζει την ψυχική υγεία).*
4. *Πρόσκληση για δράση: Αναφέρετε με σαφήνεια τι θέλετε να κάνουν οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής (να εφαρμόσουν την αναγνώριση των πιστωτικών μονάδων σπουδών).*

Εργαστείτε μαζί για να συντάξετε κάθε τμήμα της αίτησης.

3. Επανεξέταση και οριστικοποίηση (10 λεπτά)

Επανεξετάστε από κοινού το προσχέδιο, κάντε τις απαραίτητες προσαρμογές και οριστικοποιήστε την αναφορά.

4. Απολογισμός και αναστοχασμός (10 λεπτά)

Συζητήστε τι πήγε καλά, τι αποτέλεσε πρόκληση και τι θα μπορούσε να βελτιωθεί.

Αναφορές

- Ευρωπαϊκή Επιτροπή. (2020). Στρατηγική της ΕΕ για τη νεολαία 2019-2027 https://ec.europa.eu/youth/policy/youth-strategy_en
- Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. (2020). Ευρωπαϊκή στρατηγική για τη νεολαία <https://www.europarl.europa.eu/news/en/agenda/briefing/2019-06-06/8/european-youth-strategy>
- Ευρωπαϊκό Φόρουμ Νεολαίας. (n.d.) <https://www.youthforum.org/about-us>
- Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (FRA). (2018). Η πολιτική της ΕΕ για τη νεολαία υπό επανεξέταση. Ανακτήθηκε από <https://fra.europa.eu/en/news/2018/eu-youth-policy-under-review>
- Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. (2020). Διάσκεψη της ΕΕ για τη νεολαία. Ανακτήθηκε από <https://www.consilium.europa.eu/en/meetings/education-youth-culture/2020/11/eu-youth-conference/>
- Γενική Διεύθυνση Εκπαίδευσης, Νεολαίας, Αθλητισμού και Πολιτισμού (Ευρωπαϊκή Επιτροπή). (2020). Νεολαία. https://ec.europa.eu/info/departments/education-youth-sport-and-culture_en#youth
- Williamson, H., & Williamson, A. (επιμ.). (2011). "Η πολιτική για τη νεολαία στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Κριτική εισαγωγή". Palgrave Macmillan